

KOMMISSIONENS GENNEMFØRELSESFORORDNING (EU) 2019/1688**af 8. oktober 2019****om indførelse af en endelig antidumpingtold og endelig opkrævning af den midlertidige told på importen af blandinger af urinstof og ammoniumnitrat med oprindelse i Rusland, Trinidad og Tobago samt Amerikas Forenede Stater**

EUROPA-KOMMISSIONEN HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,

under henvisning til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/1036 af 8. juni 2016 om beskyttelse mod dumpingimport fra lande, der ikke er medlemmer af Den Europæiske Union ⁽¹⁾, særlig artikel 9, stk. 4, og

ud fra følgende betragtninger:

1. SAGSFORLØB**1.1. Indledning**

- (1) Den 13. august 2018 indledte Europa-Kommissionen en antidumpingundersøgelse vedrørende importen til Unionen af blandinger af urinstof og ammoniumnitrat med oprindelse i Rusland, Trinidad og Tobago samt Amerikas Forenede Stater («de pågældende lande») på grundlag af artikel 5 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/1036 («grundforordningen»). Indledningsmeddelelsen blev offentliggjort i *Den Europæiske Unions Tidende* ⁽²⁾.
- (2) Kommissionen indledte undersøgelsen som følge af en klage, der blev indgivet den 29. juni 2018 af Fertilizers Europe («klageren») på vegne af producenter, der repræsenterer mere end 50 % af den samlede EU-produktion af blandinger af urinstof og ammoniumnitrat («UAN»). Klagen indeholdt beviser for dumping og deraf følgende væsentlig skade, som var tilstrækkelige til at berettiggende indledningen af undersøgelsen.

1.2. Registrering

- (3) I perioden forud for fremlæggelsen af oplysninger og i henhold til grundforordningens artikel 14, stk. 5a, gjorde Kommissionen importen af den pågældende vare til genstand for registrering ved Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) 2019/455 ⁽³⁾. Registreringen af importen ophørte med ikrafttrædelsen af de midlertidige foranstaltninger, der er omhandlet i næste betragtning.

⁽¹⁾ EUT L 176 af 30.6.2016, s. 21.

⁽²⁾ Meddelelse om indledning af en antidumpingprocedure vedrørende importen af blandinger af urinstof og ammoniumnitrat med oprindelse i Rusland, Trinidad og Tobago samt Amerikas Forenede Stater (EUT C 284 af 13.8.2018, s. 9).

⁽³⁾ af 20. marts 2019 om at gøre importen af blandinger af urinstof og ammoniumnitrat med oprindelse i Rusland, Trinidad og Tobago samt Amerikas Forenede Stater til genstand for registrering (EUT L 79 af 21.3.2019, s. 9).

1.3. Midlertidige foranstaltninger

- (4) Den 12. april 2019 indførte Kommissionen en midlertidig antidumpingtold på importen til Unionen af UAN med oprindelse i Rusland, Trinidad og Tobago (»TT«) og Amerikas Forenede Stater (»USA«) ved Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) 2019/576 ⁽⁴⁾ (»forordningen om midlertidig told«).
- (5) Som anført i betragtning 26 i forordningen om midlertidig told omfattede undersøgelsen af dumping og skade perioden fra den 1. juli 2017 til den 30. juni 2018 (»undersøgelsesperioden« eller »UP«), og undersøgelsen af udviklingstendenser af relevans for vurderingen af skade omfattede perioden fra den 1. januar 2015 til udgangen af undersøgelsesperioden (»den betragtede periode«).

1.4. Efterfølgende sagsforløb

- (6) Efter fremlæggelsen af de væsentligste kendsgerninger og betragtninger, der lå til grund for indførelsen af en midlertidig antidumpingtold (»foreløbig fremlæggelse af oplysninger«), fremsatte klagerne, EU-producenten OCI Nitrogen B.V. (»OCI Nitrogen«), flere sammenslutninger, der repræsenterer brugernes og andre erhvervsdrivendes interesser, de fire samarbejdsvillige eksporterende producenter og Den Russiske Føderations regering (»GOR«) skriftlige indlæg, hvori de gjorde rede for deres synspunkter vedrørende de foreløbige konklusioner.
- (7) De parter, der anmodede herom, fik mulighed for at blive hørt. Der blev afholdt høringer med klageren ledsaget af de stikprøveudtagne EU-producenter AB Achema og Grupa Azoty Zakłady Azotowe Pulawy SA, den stikprøveudtagne EU-producent OCI Nitrogen, flere sammenslutninger, der repræsenterer brugernes og andre erhvervsdrivendes interesser, samt nogle af deres medlemmer og de fire samarbejdsvillige eksporterende producenter. Efter anmodning fra en af de russiske eksporterende producenter, Eurochem, blev der desuden afholdt en høring med høringskonsulenten i handelsprocedurer. De anbefalinger, som høringskonsulenten fremsatte under høringen, afspejles i denne forordning. Den 27. maj 2019 sendte Kommissionen en supplerende fremlæggelse af oplysninger til de russiske eksporterende producenter, der indeholdt deres respektive underbuds- og målprisunderbudsberegninger.
- (8) Kommissionen fortsatte bestræbelserne på at indhente og efterprøve alle de oplysninger, som den anså for nødvendige for at nå frem til de endelige konklusioner. I tilfælde hvor visse eksporterende producenters krav om justeringer af beregningerne af dumpingmargenen blev accepteret, eller hvor der var behov for yderligere virksomhedsspecifikke præciseringer, blev der sendt supplerende individuelle skriftlige fremlæggelser af oplysninger til de berørte parter. Kommissionen tog hensyn til de interesserede parters bemærkninger og behandlede dem, hvor det var relevant, i de virksomhedsspecifikke fremlæggelser af oplysninger.
- (9) I artikel 2, stk. 1, i forordningen om midlertidig told blev det fastsat, at skriftlige bemærkninger til forordningen om midlertidig told skulle indgives senest 15 kalenderdage efter datoen for nævnte forordnings ikrafttræden. Den 24. juni 2019 fremsendte Eurochem yderligere skriftlige bemærkninger til følgende punkter: i) beregningen af salgs- og administrationsomkostninger og andre generalomkostninger (SA&G) for en af producentens virksomheder, ii) retsgrundlaget for og beregningerne af justeringen for gas, iii) anvendelsen af grundforordningens artikel 7, stk. 2a, og iv) den supplerende fremlæggelse af oplysninger som omhandlet i betragtning 7. Den 21. juni 2019 og den 28. juni 2019 fremsendte Acron yderligere skriftlige bemærkninger til den supplerende fremlæggelse af oplysninger af 27. maj 2019 og til nøjagtigheden af beregningerne af den foreløbige antidumpingmargen. Bemærkningerne i disse indlæg blev kun analyseret i forbindelse med den endelige fremlæggelse af oplysninger, for så vidt som de vedrørte den supplerende fremlæggelse af oplysninger, som blev sendt til virksomhederne den 27. maj 2019 i overensstemmelse med punkt 7, andet led, i meddelelsen om indledning af den nuværende undersøgelse. Den 8. juli 2019 fremsatte USA's regering skriftlige bemærkninger til den foreløbige fremlæggelse af oplysninger. I forbindelse med den endelige fremlæggelse af oplysninger opfordrede Kommissionen alle interesserede parter til på ny at fremsætte eventuelle bemærkninger, der var blevet fremsat uden for de tidsfrister, der var fastsat i forordningen om midlertidig told, i indledningsmeddelelsen eller i enhver yderligere udveksling med Kommissionen om dette spørgsmål, hvis de interesserede parter fandt det hensigtsmæssigt i forbindelse med den endelige fremlæggelse af oplysninger. Kommissionen undersøgte alle indlæg fra interesserede parter, som blev indgivet rettidigt som bemærkninger til den endelige fremlæggelse af oplysninger, herunder bemærkninger, der fulgte efter den supplerende endelige fremlæggelse af oplysninger for de russiske eksporterende producenter den 6. august 2019.

⁽⁴⁾ Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) 2019/576 af 10. april 2019 om indførelse af en midlertidig antidumpingtold på importen af blandinger af urinstof og ammoniumnitrat med oprindelse i Rusland, Trinidad og Tobago samt Amerikas Forenede Stater (EUT L 100 af 11.4.2019, s. 7).

- (10) Kommissionen underrettede alle interesserede parter om de væsentligste kendsgerninger og betragtninger, på grundlag af hvilke den påtænkte at indføre en endelig antidumpingtold på importen til Unionen af blandinger af urinstof og ammoniumnitrat med oprindelse i Rusland, Trinidad og Tobago samt Amerikas Forenede Stater («den endelige fremlæggelse af oplysninger»). Samtlige parter fik en frist til at fremsætte bemærkninger til den endelige fremlæggelse af oplysninger. Der blev modtaget bemærkninger fra alle samarbejdsvillige eksporterende producenter, Fertilizers Europe, Grupa Azoty Zakłady Azotowe Pulawy S. A. («Grupa Azoty»), brugersammenslutningerne AGPB sammen med IFA, USA's regering og GOR. Eurochem, Acron og GOR blev hørt af Kommissionens tjenestegrene, og desuden anmodede Eurochem og MHTL om, at høringskonsulenten i handelsprocedurer greb ind. Den 23. juli 2019 afholdt begge parter en høring med deltagelse af høringskonsulenten.
- (11) Der blev, hvor det var relevant i forbindelse med denne forordning, taget højde for de bemærkninger, der blev fremsat af de interesserede parter, herunder de sene bemærkninger til den foreløbige fremlæggelse af oplysninger, jf. betragtning 9.

1.5. Stikprøveudtagning

- (12) Efter den foreløbige fremlæggelse af oplysninger fremsatte flere parter bemærkninger vedrørende stikprøven af EU-producenter. Disse bemærkninger førte ikke til en ændring af stikprøven. I betragtning af disse bemærkninger karakter behandles de i afsnit 4 og 5 nedenfor.
- (13) Da der ikke blev fremsat andre bemærkninger vedrørende stikprøveudtagningen, blev konklusionerne i betragtning 9-19 i forordningen om midlertidig told bekræftet.

1.6. Undersøgelsesperioden og den betragtede periode

- (14) Da der ikke blev fremsat bemærkninger vedrørende undersøgelsesperioden og den betragtede periode, blev betragtning 26 i forordningen om midlertidig told bekræftet.

2. DEN PÅGÆLDENDE VARE OG SAMME VARE

2.1. Påstande vedrørende varedækningen

- (15) På anmodning af EU-producenterne Grupa Azoty og Agropolychim præciserede Kommissionen, at påstanden i betragtning 33 i forordningen om midlertidig told blev fremsat af begge producenter. Kommissionen bekræftede også, at varedækningen i undersøgelsen omfatter blandinger af urinstof og ammoniumnitrat, i vandig eller ammoniakalsk opløsning, eventuelt med tilsætningsstoffer, der i øjeblikket tariferes under KN-kode 3102 80 00.
- (16) Efter den endelige fremlæggelse af oplysninger var Fertilizers Europe, Grupa Azoty og Agropolychim bekymrede for, at Kommissionen ved at henvise til KN-kode 3102 80 00 uforvarende kunne være årsag til, at den pågældende vare importeres under KN-kode 3102 90 og 3105 51 for at undgå told. Kommissionen bemærker, at varedefinitionen, som fremlagt af klagerne, afspejler en nøjagtig beskrivelse af varer henhørende under KN-kode 3102 80 00, og at importen af den pågældende vare derfor kun kan tariferes under denne underposition i den kombinerede nomenklatur. Angivelse under enhver anden KN-kode vil være svig.

2.2. Konklusion

- (17) Da der ikke blev fremsat andre bemærkninger vedrørende varedækningen, bekræftede Kommissionen konklusionerne i betragtning 27-34 i forordningen om midlertidig told, som præciseret i betragtning 15 ovenfor.

3. DUMPING

3.1. Rusland

3.1.1. Eksporterende producenter

- (18) Da der ikke blev fremsat bemærkninger vedrørende beskrivelsen af de russiske eksporterende producenter og deres distributionskanaler, bekræftede Kommissionen sine konklusioner i betragtning 35-37 i forordningen om midlertidig told.

3.1.2. *Normal værdi*

- (19) Nærmere oplysninger om beregningen af den normale værdi findes i betragtning 38-61 i forordningen om midlertidig told.
- (20) Der blev modtaget bemærkninger vedrørende beregningen af den normale værdi fra GOR og begge de russiske eksporterende producenter. For at opnå større klarhed behandles påstande vedrørende metoden til beregning af den normale værdi, jf. betragtning 38-41, 43-48 og 50-51 i forordningen om midlertidig told, og spørgsmålet om en justering for naturgasomkostninger, jf. betragtning 52-60 i forordningen om midlertidig told, særskilt.
- (21) Hvad angår metoden til beregningen af den normale værdi, krævede begge russiske producenter yderligere justeringer for salg via forretningsmæssigt forbundne forhandlere på hjemmemarkedet i forbindelse med beregningen af hjemmemarkedsprisen af fabrik. Eurochem gentog sin påstand om, at hjemmemarkedsforhandlerens SA&G-omkostninger burde være blevet trukket fra. Efter den foreløbige fremlæggelse af oplysninger påstod parten desuden, at også hjemmemarkedsforhandlerens fortjeneste burde være blevet trukket fra. Acron krævede fradrag af transport- og håndteringsomkostninger for distributionskanalen, hvor varerne fysisk flyttes til den pågældende forretningsmæssigt forbundne hjemmemarkedsforhandlers lager.
- (22) Med henblik på beregningen af hjemmemarkedsprisen af fabrik og i overensstemmelse med grundforordningens artikel 2, stk. 1, undersøgte Kommissionen hjemmemarkedsproducenter og -forhandlere som økonomiske enheder. Prisen er derfor ikke justeret for forhandlerens SA&G-omkostninger og fortjeneste. Den er heller ikke justeret for de udgifter, der påløb mellem produktionsstedet og virksomhedens lager, selv om det er en forretningsmæssigt forbundet forhandlers lager, da det er en virksomhedsbeslutning, om varerne sendes direkte til kunderne eller først til den forretningsmæssigt forbundne forhandlers lager. Derfor blev påstandene om ovennævnte justeringer af hjemmemarkedspriserne afvist.
- (23) Efter den endelige fremlæggelse af oplysninger gentog Acron sin anmodning med hensyn til fradrag af transport- og håndteringsomkostninger i forbindelse med varebevægelser mellem produktionsanlægget og den forretningsmæssigt forbundne hjemmemarkedsforhandlers lager. Virksomheden tilføjede en yderligere anmodning om fradrag af SA&G og fortjeneste for den forretningsmæssigt forbundne hjemmemarkedsforhandler. Der blev dog ikke fremlagt nye beviser eller argumenter, som kunne ændre Kommissionens konklusion i betragtning 22 om økonomiske enheder på hjemmemarkedet.
- (24) Med hensyn til udgifterne i forbindelse med varebevægelser mellem produktionsanlægget og den pågældende hjemmemarkedsforhandlers lager påpegede Acron desuden, at eftersom disse udgifter ikke blev fratrukket hjemmemarkedsprisen, burde de dog heller ikke være blevet fratrukket de SA&G-omkostninger, der blev anvendt til beregningen af den normale værdi.
- (25) Denne påstand fra virksomhedens side blev godtaget. Kommissionen foretog en ny beregning af den normale værdi for Acron og forhøjede virksomhedens SA&G-omkostninger som ønsket. Trods stigningen i SA&G-omkostninger var alle Acrons transaktioner på hjemmemarkedet imidlertid rentable, og dumpingmargenen ændrede sig således ikke. Ændringen af den pågældende beregning blev meddelt Acron som en del af den supplerende endelige fremlæggelse af oplysninger.
- (26) Desuden hævdede begge russiske eksporterende producenter, at sammenligningen af den normale værdi og eksportprisen ikke fandt sted i samme handelsled, da de forretningsmæssigt forbundne hjemmemarkedsforhandlere behandles som økonomiske enheder, hvorved deres SA&G og fortjeneste ikke trækkes fra hjemmemarkedsprisen, mens forretningsmæssigt forbundne forhandlere i tredjelande eller i Unionen ikke behandles som økonomiske enheder, og der foretages derfor de pågældende prisjusteringer.
- (27) Denne påstand afvises. Kommissionen bemærker for det første, at påstanden ikke vedrører en justering for handelsled. Begge virksomheder anfægter derimod fastsættelsen af den normale værdi og eksportprisen. For korrekt at afspejle den pris, der er betalt eller skal betales på hjemmemarkedet med henblik på at fastsætte den normale værdi, bemærker Kommissionen, at forretningsmæssigt forbundne hjemmemarkedsforhandleres SA&G-omkostninger og fortjeneste ikke fratrækkes. Med henblik på at fastsætte en pålidelig eksportpris ved Unionens grænse, hvor der findes mellemhandlere, som er forretningsmæssigt forbundet med de eksporterende producenter, skal Kommissionen på samme måde beregne eksportprisen på grundlag af den pris, til hvilken de importerede varer første gang videresælges til en uafhængig køber i overensstemmelse med grundforordningens artikel 2, stk. 9, hvori det også hedder, at justeringer for alle omkostninger, der påløber mellem import og videresalg, herunder de forretningsmæssigt forbundne forhandleres SA&G og fortjeneste, skal fratrækkes.
- (28) Eurochem fremsatte en yderligere påstand vedrørende niveauet af SA&G-omkostninger for en af virksomhedens producenter, der blev anvendt til beregningen af den normale værdi.

- (29) Med hensyn til denne producent anvendte Kommissionen i sin foreløbige beregning det oprindelige niveau for SA&G-omkostninger, som blev oplyst af producenten i dennes spørgeskemabesvarelse. Under kontrolbesøget blev der overvejet en anden fordeling af visse generalomkostninger, og der blev indsamlet oplysninger om en alternativ version af fordelingen af SA&G-omkostninger til yderligere overvejelse. Kommissionen besluttede imidlertid foreløbig, at virksomhedens oprindelige svar og fordeling af SA&G-omkostninger mellem hjemmemarkeds- og eksportsalg mere nøjagtigt afspejlede fordelingen af omkostningerne.
- (30) I sine bemærkninger til den foreløbige og endelige fremlæggelse af oplysninger fremlagde Eurochem yderligere dokumentation for, at SA&G-omkostningerne ikke kun burde henføres til hjemmemarkedssalg, men også til eksportsalg. Da denne dokumentation viste, at disse omkostninger faktisk ikke kun vedrørte salg på hjemmemarkedet, accepterede Kommissionen påstanden og justerede følgelig dumpingmargenen. Ændringen af den pågældende beregning blev meddelt Eurochem som en del af den supplerende endelige fremlæggelse af oplysninger.
- (31) Efter den endelige fremlæggelse af oplysninger fremsatte Acron endnu en påstand vedrørende beregningen af den normale værdi. Virksomheden påstod, at dens hjemmemarkedspriser ikke burde anvendes ved beregningen af den normale værdi, da de ikke fandt sted i normal handel.
- (32) For det første synes forudsætningen for Acrons påstand at være baseret på en misforståelse af, hvad Kommissionen gjorde. Kommissionen baserede ikke beregningen af den normale værdi på den pågældende virksomheds hjemmemarkedssalg, men beregnede den normale værdi i henhold til grundforordningens artikel 2, stk. 3, da hjemmemarkedssalget ikke var repræsentativt udtrykt i mængde. Efter WTO-panelets afgørelse i denne henseende ⁽⁵⁾ indgik SA&G og fortjenesten for transaktioner på hjemmemarkedet, der fandt sted i normal handel, dog i beregningen af den normale værdi. Hjemmemarkedssalget blev i modsætning til virksomhedens erklæring anset for at have fundet sted i normal handel, da det var rentabelt. Kommissionen afviste derfor påstanden.
- (33) Med hensyn til justeringen af omkostningerne for naturgas gentog GOR og de to russiske eksporterende producenter deres tidligere bemærkninger og følgende påstande om, at:
- a) den foretagne omkostningsjustering er uforenelig med WTO-reglerne
 - b) der ikke forekommer fordrejninger af prisen på naturgas i Rusland. Ifølge de interesserede parter afspejler naturgasprisen i Rusland normale markedsvilkår
 - c) der blev anvendt en forkert metode til justeringen, da en eventuel justering efter de interesserede parter opfattelse kun bør anvendes på gasprisen uden de dermed forbundne transportomkostninger og med en anden beregning af forhøjelsen for yderligere afgifter
 - d) justeringen også bør anvendes på køb fra hjemmemarkedsleverandører, der er uafhængige af Gazprom
 - e) Waidhaus-prisen er hensigtsmæssig som reference for justeringen.
- (34) Som svar på den første påstand bemærkede Kommissionen, at WTO-panelet i tvisten mellem Rusland og Ukraine ⁽⁶⁾, som de interesserede parter havde påberåbt sig, forkastede Ukraines justering af gasprisen. Panelet fandt, at de ukrainske myndigheder ikke gav et tilstrækkeligt grundlag til at begrunde beslutningen om at afvise gasprisen på hjemmemarkedet i Rusland og ikke foretog tilstrækkelige justeringer for at sikre, at den pris, der i stedet var blevet anvendt, afspejlede omkostningerne i Rusland. Den vigtigste overtrædelse, som panelet konstaterede, er således ikke materiel, men snarere proceduremæssig. Panelet afviste med andre ord ikke muligheden for at anvende en justering af gasomkostningerne, men fandt, at denne afvisning ikke var blevet tilstrækkeligt begrundet af Ukraine i den pågældende sag. Påstandene vedrørende WTO-sagen forekommer således irrelevante for den foreliggende undersøgelse.
- (35) Interesserede parter henviste også til afgørelsen fra appelorganet i tvisten om EU's antidumpingforanstaltninger over for biodiesel fra Argentina (DS473). Denne henvisning er irrelevant. For det første bemærkede Kommissionen, at de faktiske omstændigheder, der førte til tvisten i DS473, adskiller sig fra de foreliggende faktiske omstændigheder i den aktuelle sag. Faktisk justerede Kommissionen i sagen om biodiesel fra Argentina omkostningerne til de argentinske råvarer på grund af de differentierede eksportafgifter, der gælder for råvarer og biodiesel. I den foreliggende sag konkluderede Kommissionen, at omkostningerne til gas blev fordrejet af staten af de årsager, der er anført i betragtning 36 (nærmere bestemt er statens deltagelse i fastsættelsen af gasprisen i Rusland ikke begrænset til en eksportafgift, men mere udtalt). Kommissionen bemærkede, at Retten også konstaterede, at Kommissionens justering i biodieselsagen var ulovlig og skabte et modsætningsforhold mellem omstændighederne i biodieselsagen og de omstændigheder, der gjorde sig gældende i Rusland for det gasmarked, for hvilket den havde konstateret, at en justering af gasprisen var berettiget. I sag T-111/14, Unitec Bio mod Rådet, bemærkede Retten i præmis 49 og 50 følgende: »(49) I denne forbindelse bemærkes, at Retten i dom af 7. februar 2013, Acron og Dorogobuzh mod

⁽⁵⁾ DS337 European Communities — Anti-Dumping Measure on Farmed Salmon from Norway.

⁽⁶⁾ DS493 — Ukraine — Anti-Dumping Measures on Ammonium Nitrate.

Rådet (T-235/08, ikke trykt i Sml., EU:T:2013:65), præmis 44, fastslog, at henset til den omstændighed, at naturgassen blev leveret obligatorisk til en meget lav pris til de pågældende eksporterende producenter i henhold til den russiske lovgivning, var produktionsprisen for den pågældende vare i den sag, der gav anledning til denne dom, påvirket af en fordrejning på det russiske hjemmemarked for så vidt angik prisen på gas, idet denne pris ikke var et resultat af markedskræfterne. Retten fastslog således, at institutionerne med rette kunne konkludere, at et af de elementer, der fremgik af de optegnelser, der førtes af sagsøgerne i den sag, der havde givet anledning til denne dom, ikke kunne anses for at være rimelig, og at det som følge deraf burde justeres, idet der burde anvendes andre kilder fra markeder, som institutionerne fandt, var mere repræsentative. (50) Som sagsøgeren imidlertid med rette har gjort gældende, fremgår det i modsætning til situationen i den sag, der gav anledning til dom af 7. februar 2013, Acron og Dorogobuzh mod Rådet (T-235/08, ikke trykt i Sml., EU:T:2013:65), imidlertid ikke af sagsakterne, at priserne på de vigtigste råmaterialer var direkte reguleret i Argentina. Den DEA-ordning, som institutionerne har henvist til, var begrænset til at fastsætte eksportafgifter med forskellige satser for de vigtigste råmaterialer og biodiesel.»

- (36) Uanset de interesserede parter yderligere argumenter er der visse ubestridelige omstændigheder, der danner grundlag for Kommissionens konklusion om, at markedet for naturgas i Rusland er fordrejet (jf. betragtning 53 i forordningen om midlertidig told). Det drejer sig især om i) den kendsgerning, at den maksimale hjemmemarkedspris for naturgas reguleres af den russiske stat for Gazprom, som stadig er langt den største producent og sælger af naturgas i Rusland og ejer af gasrørene, ii) en eksportafgift på 30 % på gas, iii) den omstændighed, at den russiske regering regulerer transportsatserne og priserne for logistiske tjenester og forsynings- og servicegebyrer, og iv) den omstændighed, at naturgaspriserne i Rusland reguleres af staten, ikke kun via føderale love, men også er baseret på politiske mål.
- (37) Med hensyn til punkt iv) ovenfor fastsættes hjemmemarkedsprisen som forklaret i betragtning 215 i forordningen om midlertidig told, ved hjælp af en prissætningsformel for gas eller bestemmes ved indeksering med det indeks, der regelmæssigt offentliggøres i en prognose over den samfundsøkonomiske udvikling af det russiske ministerium for økonomisk udvikling. Det anføres i samme dokument (⁽⁷⁾), at det med henblik på at begrænse stigningen i gasprisen foreslås at optimere Gazproms investeringsprogram, mens der for at stimulere væksten i forbruget af gas i Rusland vil blive udviklet og gennemført en mekanisme til tvungen udvidelse af UGSS's kapacitet, hvorved Gazprom forpligtes til at prioritere passende investeringer. Ifølge prognosen er der også behov for at anvende en anden metode til fordeling af transportomkostningerne mellem hjemmemarkeds- og eksportsalget i forbindelse med fastsættelsen af transportsatser.
- (38) Desuden kunne påstanden om, at hjemmemarkedsprisen, der reguleres af den russiske stat, dækker Gazproms omkostninger, ikke kontrolleres på grund af manglende samarbejde fra GOR's side i forbindelse med denne procedure. De russiske eksporterende producenters argumenter (i den såkaldte »Brattle-rapport«) er baseret på skøn over Gazproms samlede omkostninger og ikke på faktiske tal. De hævdede endvidere, at en anden russisk producent, som kun har hjemmemarkedssalg og et prisniveau på hjemmemarkedet svarende til Gazproms, er rentabel, hvilket ikke tager hensyn til, at virksomhederne kan have ganske anderledes omkostningsniveauer og — strukturer.
- (39) Som svar på den tredje påstand skal det bemærkes, at kun råvareomkostningerne erstattes af benchmarket. I den nuværende metode baserede Kommissionen transportomkostningerne i Unionen fra EU-grænsen tilbage til den russiske gasleverandør på skøn. Transportomkostningerne i Rusland fra gasleverandøren til de eksporterende producenter og eventuelle andre ekstraomkostninger er dog så vidt muligt baseret på de faktiske tal fra de eksporterende producenter. Som anført i betragtning 36 regulerede den russiske regering disse omkostninger. Der var imidlertid ikke, i modsætning til, hvad der gælder for gaspriserne, tilstrækkeligt bevis til at konkludere, at disse omkostninger også var blevet fordrejet på grund af statslig regulering. Kommissionen kontrollerede, at de tal, som de eksporterende producenter havde fremlagt, stammede fra samme kilde som de tal, der var anvendt i klagen (Federal Tariff Service-satser). Da tallene fra de eksporterende producenter blev anset for at være de nyeste tal fra en af de interesserede parter, accepterede Kommissionen dem.
- (40) Som svar på den fjerde påstand og som allerede forklaret i betragtning 55, litra c), i forordningen om midlertidig told, anvendes gasjusteringen på alle hjemmemarkeds køb af russisk gas, uanset om Gazprom er leverandøren. Kommissionens konklusion om, at Gazprom er prisførende på det russiske marked, understøttes ikke kun af denne virksomheds dominerende stilling, men bekræftes også klart af de reviderede regnskaber for Gazproms vigtigste private konkurrent på hjemmemarkedet (udtrykt i markedsandele) — Novatek (⁽⁸⁾). Derfor påvirker Gazproms

(⁽⁷⁾) Punkt 3.2 i dokumentet.

(⁽⁸⁾) Se fodnote 8 i forordningen om midlertidig told.

fordrejede salg af naturgas priserne hos andre naturgasleverandører i Rusland, som til tider sælger til priser, der ligger lidt under Gazproms priser.

- (41) Endelig ændrede bemærkningerne vedrørende den foreløbige fremlæggelse med hensyn til det benchmark, der anvendes til gasjusteringen, ikke Kommissionens opfattelse af den såkaldte »Waidhaus-pris« som et passende benchmark. Som forklaret i betragtning 55, litra d), og artikel 58 i forordningen om midlertidig told lå denne pris tæt på andre vigtige prisnoteringer i Europa, og dens anvendelse som benchmark blev bekræftet af de respektive domme fra Domstolen ⁽⁹⁾. Det forhold, at den naturgas, der blev eksporteret til Waidhaus, og den naturgas, der blev forbrugt i Rusland, har forskellig brændværdi, gør dem ikke til forskellige varer, og blev behandlet ved en særskilt justering.
- (42) Under hensyntagen til betragtning 34-41 konkluderede Kommissionen, at omkostningsjusteringen for naturgas, der blev anvendt i den foreløbige fase, samt den anvendte metode også er i overensstemmelse med WTO-reglerne på grund af de særlige forhold på det russiske gasmarked.
- (43) Efter den endelige fremlæggelse af oplysninger gentog begge de russiske eksporterende producenter nogle af deres udsagn med hensyn til WTO-foreneligheden af den pågældende justering og Gazproms dominerende stilling på det russiske hjemmemarked for naturgas. Der blev imidlertid ikke fremlagt yderligere dokumentation eller argumenter, som kunne ændre Kommissionens konklusion i betragtning 42.
- (44) De interesserede parter hævdede endvidere, at omregningssatsen mellem måleenheder, justeringerne for transportomkostninger og distributørernes avance samt den eksportafgift på 30 %, der var indeholdt i den justerede gaspris, ikke var korrekte.
- (45) Efter den endelige fremlæggelse af oplysninger hævdede Eurochem desuden, at der blev anvendt en forkert vekselkurs ved beregningen af justeringen for transportomkostninger. Virksomheden hævdede derudover, at der burde foretages en yderligere justering af de tyske netaffifter.
- (46) Som svar på ovenstående bemærkninger blev der foretaget følgende rettelser:
- a) måleenheden for den mængde naturgas, der anvendes til fastsættelsen af Waidhaus-prisen, er mio. British Thermal Units (mmBtu). Efter bemærkningerne til den foreløbige fremlæggelse af oplysninger blev omregningssatsen ændret til 1 mmBtu = 31 899 kubikmeter
- b) justeringen for transportomkostninger blev ændret under hensyntagen til de russiske producenters faktiske transportomkostninger i Rusland. Med hensyn til justeringen af transportomkostningerne fra Waidhaus ⁽¹⁰⁾ tilbage til den russiske grænse har Kommissionen imidlertid anvendt tallene i klagen; tallene i Brattle-rapporten blev ikke anset for at være mere nøjagtige, fordi de henviste til kilder, der anvendte data indsamlet før undersøgelsesperioden. Transportomkostningerne fra den russiske grænse til de respektive russiske gasfelter, hvor de eksporterende producenter købte deres naturgas, er baseret på den regulerede takst ⁽¹¹⁾
- c) den avance på 15 %, der blev anvendt i de midlertidige beregninger, blev nedjusteret og er på 1-5 %. Alle andre omkostninger end gas- og transportomkostningerne (herunder transmission) blev taget i betragtning ved beregningen af avancen. De faktiske ekstragebyrer ved køb af gas i undersøgelsesperioden blev så vidt muligt anvendt, og i de tilfælde hvor der manglede data, blev der anvendt et rimeligt skøn som forklaret i de virksomhedsspecifikke oplysninger Kommissionen afviste påstanden fra Eurochem om, at der ikke skulle anvendes en indenlandsk avance, da der ikke blev taget hensyn til en avance på den russiske eksportpris på gas, fordi beregningen af den regulerede eksportpris ikke tager højde for sådanne omkostninger ⁽¹²⁾, og der ikke er fremlagt yderligere dokumentation for en sådan avance

⁽⁹⁾ Rettens dom (Ottende Afdeling) af 7. februar 2013 — EuroChem Mineral and Chemical Company OAO (EuroChem MCC) mod Rådet for Den Europæiske Union, Sag T-84/07, ECLI:EU:T:2013:64 og Rettens dom (Ottende Afdeling) af 7. februar 2013 — Acron OAO mod Rådet for Den Europæiske Union, Sag T-118/10, ECLI:EU:T:2013:67.

⁽¹⁰⁾ Waidhaus er den russisk-tyske gasprisreference, en samling af forskellige rørledninger fra Rusland til Tyskland, der afspejler cif-prisen, Tysklands grænse.

⁽¹¹⁾ ФЕДЕРАЛЬНАЯ СЛУЖБА ПО ТАРИФАМ ПРИКАЗ, от 8 июня 2015 года N 216-э/1, Об утверждении тарифов на услуги по транспортировке газа по магистральным газопроводам ОАО «Газпром», входящим в Единую систему газоснабжения, для независимых организаций (с изменениями на 14 февраля 2018 года), (Federal Tariff Service Order of 8 June 2015 No 216-e/1 On approval of tariffs for gas transportation services through gas pipelines of PJSC Gazprom included in the Unified Gas Supply System, for independent organizations (med ændringer af 14. februar 2018).
<http://docs.cntd.ru/document/420282257>.

⁽¹²⁾ ФЕДЕРАЛЬНАЯ СЛУЖБА ПО ТАРИФАМ ПРИКАЗ от 9 июля 2014 г. N 1142-э ОБ УТВЕРЖДЕНИИ ПОЛОЖЕНИЯ ОБ ОПРЕДЕЛЕНИИ ФОРМУЛЫ ЦЕНЫ ГАЗА, (Federal Tariff Service Order of 9 July 2014 No 1142-e ON THE APPROVAL OF THE PROVISION FOR THE DETERMINATION OF THE GAS PRICE FORMULA)
Kan læses her: http://www.gazprom.com/ru/posts/98/377922/prikaz_1142-e.pdf (senest tilgået den 31. juli 2019).

- d) anmodningen om fradrag af eksportafgiften på 30 % fra benchmarkprisen blev afvist — denne afgift er en af de foranstaltninger, der har medført en fordrejning af markedet for naturgas i Rusland, hvorfor det er rimeligt at antage, at hjemmemarkedsprisen på gas ville være mindst 30 % højere uden eksportafgiften. Da den indgår i udgifterne til gas af russisk oprindelse på EU-markedet, er den som sådan en del af den grundlæggende benchmarkpris
 - e) påstanden vedrørende den vekselkurs, der blev anvendt ved beregningen af transportjusteringen, blev accepteret, og beregningerne blev ændret i overensstemmelse hermed
 - f) anmodningen om at justere for tyske netafgifter anses ikke for at være relevant, da Waidhausprisen ligger på cif-niveau ved Tysklands grænse (og dermed tager denne pris ikke hensyn til eventuelle tyske netafgifter).
- (47) Den reviderede beregning af gasjusteringen blev meddelt de russiske eksporterende producenter i en specifik fremlæggelse, både i den endelige fremlæggelse af oplysninger og efter revisioner, der blev foretaget efter de i betragtning 45 og 46, litra b), c) og e), omtalte bemærkninger, gennem en yderligere endelig fremlæggelse af oplysninger. Justeringen påvirkede ikke den normale værdi for Acron, fordi det kun var en forhøjelse af de justerede produktionsomkostninger til et niveau, der ville gøre nogle af Acrons indenlandske transaktioner i undersøgelsesperioden urentable, der kunne føre til en ændret dumpingmargen, jf. betragtning 61 i forordningen om midlertidig told. Efter justeringerne af den normale værdi for Eurochem som følge af bemærkningerne til den endelige fremlæggelse af oplysninger ændrede den reviderede gasjustering ikke den normale værdi for Eurochem og påvirkede således ikke beregningen af dumpingmargenen.
- (48) Da der ikke blev fremsat andre bemærkninger vedrørende den normale værdi, bekræftede Kommissionen sine konklusioner i betragtning 38-61 i forordningen om midlertidig told, således som de er blevet præciseret i betragtning 17-38 ovenfor.

3.1.3. Eksportpris

- (49) Nærmere oplysninger om beregningen af eksportprisen findes i betragtning 62-65 i forordningen om midlertidig told.
- (50) Det skal først bemærkes, at Kommissionen var enig i Eurochems påstand om at beregne separate dumpingmargener for de to eksporterende producenter i gruppen, da virksomheden fremlagde data, der muliggjorde en opdeling af producentens salg. Denne opdeling kunne foretages på trods af, at flere handelsvirksomheder var involveret, og selv om omkostningerne for de to producenter var forskellige, herunder salgsomkostningerne ved eksport til Unionen. De separate dumpingmargener blev derefter samlet i en vejet gennemsnitlig margin for Eurochem-gruppen baseret på salgsmængden til Unionen. Eurochem modtog en specifik fremlæggelse af oplysninger med den nye beregning af dumpingmargenen for hver producent. I den nye beregning har Kommissionen taget hensyn til virksomhedens tekniske bemærkninger til beregningen, hvor det er relevant.
- (51) Den anden russiske eksporterende producent hævdede, at man i forbindelse med justeringen af eksportprisen burde fratrække den faktiske fortjeneste hos virksomhedens forretningsmæssigt forbundne eksportør i Schweiz og hos den forretningsmæssigt forbundne importør i Frankrig i stedet for en anslået rimelig fortjeneste. Det skal dog bemærkes, at de pågældende virksomheders faktiske fortjeneste er baseret på afregningspriser. Kommissionen afviste derfor påstanden.
- (52) Virksomheden hævdede endvidere, at Kommissionen foretog en ukorrekt beregning af fortyndingsomkostningerne, da den omregning, der anvendes på transaktionsmængderne for at beregne eksportprisen for den fortyndede vare, også burde anvendes på transaktionsværdierne for den fortyndede vare. Det skal dog bemærkes, at prisforskellen mellem den eksporterede vare og den fortyndede vare allerede afspejles i omregningen af transaktionsmængderne, da denne omregning øger enhedsprisen for den fortyndede vare, som om den ikke var blevet fortyndet. Denne påstand blev derfor afvist.
- (53) Efter den endelige fremlæggelse af oplysninger hævdede Acron, at Kommissionen medregnede fortyndingsomkostningerne hos dennes forretningsmæssigt forbundne importør i Frankrig to gange, da disse omkostninger angiveligt blev trukket fra salgsprisen og samtidig ikke blev trukket fra virksomhedens SA&G-omkostninger. I modsætning til, hvad virksomheden hævdede, blev fortyndingsomkostningerne imidlertid trukket fra SA&G-omkostningerne ⁽¹³⁾.

⁽¹³⁾ Bilag 2 og 13 fra kontrolbesøget i Frankrig.

- (54) Endvidere hævdede virksomheden, at dennes franske forretningsmæssigt forbundne importør blev etableret lige før undersøgelsesperioden og først begyndte at sælge i sidste kvartal af undersøgelsesperioden. Virksomheden mente derfor, at Kommissionen kun burde justere eksportprisen for en fjerdedel af SA&G-omkostningerne.
- (55) Virksomheden havde generelle omkostninger og administrationsomkostninger i hele undersøgelsesperioden. Selv om disse omkostninger lå forud for det første salg, idet virksomheden kun var involveret i køb, fortynding og videresalg af UAN, var SA&G-omkostningerne dog forbundet til den pågældende vare. Påstanden blev derfor afvist.
- (56) Efter den supplerende endelige fremlæggelse af oplysninger hævdede en russisk eksporterende producent endvidere, at Kommissionen ikke burde fratrække en ikke forretningsmæssigt forbundet importørs fortjenstmargen på 4 % fra virksomhedens forretningsmæssigt forbundne tyske forhandlers priser ved salg til ikke forretningsmæssigt forbundne kunder i Unionen. Producenten hævdede, at den tyske enhed ikke fungerede som en ikke forretningsmæssigt forbundet importør ved salg til ikke forretningsmæssigt forbundne kunder i Unionen, da den ikke udførte de formaliteter, der var forbundet med importen af den pågældende vare til EU-markedet.
- (57) Kommissionen bemærkede, at den forretningsmæssigt forbundne tyske forhandler blev betragtet som en forretningsmæssigt forbundet importør, da den udførte alle en importørs opgaver. Derfor bør videresalgsprisen normalt dække importørens SA&G-omkostninger og en fortjeneste, hvilket netop udgør den pågældende justering. I forbindelse med denne justering udførte Kommissionen ikke en detaljeret analyse for hver enkelt transaktion og for hver enkelt kunde af, hvilke opgaver virksomheden udførte med hensyn til specifikke import- og videresalgstransaktioner. Påstanden blev derfor afvist.
- (58) Da der ikke blev fremsat yderligere bemærkninger vedrørende eksportprisen end dem, der allerede er omfattet af betragtning 41-44, blev betragtning 62-65 i forordningen om midlertidig told bekræftet.

3.1.4. Sammenligning

- (59) Da der ikke blev fremsat yderligere bemærkninger vedrørende sammenligningen af den normale værdi og eksportprisen end dem, der allerede er omfattet af afsnit 3.1.2 og 3.1.3, blev betragtning 66-67 i forordningen om midlertidig told bekræftet.

3.1.5. Dumpingmargener

- (60) Som beskrevet i betragtning 17-47 tog Kommissionen hensyn til de interesserede parter bemærkninger og foretog en ny beregning af dumpingmargenerne for Rusland.
- (61) De endelige dumpingmargener, udtrykt i procent af cif-prisen, Unionens grænse, ufortoldet, fastsættes til følgende:

Virksomhed	Endelig dumpingmargen
Acron Group	31,9 %
Eurochem Group	20,0 %
Alle andre virksomheder	31,9 %

- (62) Beregningerne af individuelle dumpingmargener efter korrektioner og justeringer, der blev foretaget som følge af de russiske eksporterende producenters bemærkninger efter den endelige fremlæggelse af oplysninger, blev på ny fremlagt for de pågældende virksomheder.

3.2. Trinidad og Tobago

3.2.1. Normal værdi

- (63) Nærmere oplysninger om beregningen af den normale værdi findes i betragtning 74-79 i forordningen om midlertidig told.
- (64) I sine bemærkninger til den foreløbige fremlæggelse af oplysninger gentog Methanol Holdings (Trinidad) Limited (»MHTL«) flere tekniske, virksomhedsspecifikke påstande vedrørende beregningen af den normale værdi, navnlig vedrørende de produktionsomkostninger, SA&G-omkostninger og den fortjeneste, der skal anvendes ved beregningen.

- (65) Kommissionen undersøgte disse påstande. En af påstandene vedrørte det spørgsmål, der blev behandlet i betragtning 78 i forordningen om midlertidig told (en påstand, som Kommissionen accepterede). Da MHTL's nye argumenter modsagde virksomhedens oprindelige påstand uden at underbygge denne ændring, blev påstanden afvist. Kommissionen fandt desuden, at en af de øvrige påstande var berettiget. Kommissionen tilpassede derfor beregningen af den normale værdi. Da bemærkningerne vedrørte virksomhedsspecifikke data, der blev anvendt til beregninger og blev behandlet fortroligt, idet de vedrørte produktionsomkostninger og SA&G, blev årsagerne til deres afvisning eller accept uddybet for den interesserede part i den specifikke fremlæggelse af oplysninger.

3.2.2. Eksportpris

- (66) Nærmere oplysninger om beregningen af eksportprisen findes i betragtning 80-82 i forordningen om midlertidig told.
- (67) I sine bemærkninger til den foreløbige fremlæggelse af oplysninger fremsatte MHTL en række tekniske, virksomhedsspecifikke påstande vedrørende beregningen af eksportprisen, navnlig med hensyn til data, der anvendes til fastsættelse af eksportprisen, og justeringer af prisen for omkostninger, der påløb mellem import og videresalg.
- (68) Kommissionen undersøgte disse påstande og fastslog, at nogle af dem var berettigede. Kommissionen tilpassede derfor beregningen af eksportprisen. Da bemærkningerne vedrørte virksomhedsspecifikke data, der blev anvendt til beregninger og blev behandlet fortroligt, idet de vedrørte interne afregningspriser og andre omkostninger, blev årsagerne til deres afvisning eller accept uddybet for den interesserede part i den specifikke fremlæggelse af oplysninger.

3.2.3. Sammenligning

- (69) Da der ikke blev fremsat bemærkninger vedrørende sammenligningen, bekræftedes betragtning 83 og 84 i forordningen om midlertidig told.

3.2.4. Dumpingmargener

- (70) Som beskrevet i betragtning 50-57 tog Kommissionen hensyn til MHTL's bemærkninger og foretog en ny beregning af dumpingmargenerne for Trinidad og Tobago.
- (71) De endelige dumpingmargener, udtrykt i procent af cif-prisen, Unionens grænse, ufortoldet, fastsættes til følgende:

Virksomhed	Endelig dumpingmargen
Methanol Holdings (Trinidad) Limited	55,8 %
Alle andre virksomheder	55,8 %

- (72) Der blev ikke modtaget nogen bemærkninger til dumpingberegningerne for MHTL efter den endelige fremlæggelse af oplysninger.

3.3. Amerikas Forenede Stater

3.3.1. Normal værdi

- (73) Nærmere oplysninger om beregningen af den normale værdi findes i betragtning 90-98 i forordningen om midlertidig told.
- (74) I sine bemærkninger til den foreløbige fremlæggelse af oplysninger hævdede CF Industries Holdings (»CFI«), at Kommissionen fejlagtigt havde afvist virksomhedens anmodning om at fastsætte rentabiliteten af hjemmemarkedssalget på grundlag af produktionsomkostningerne for hvert enkelt produktionsanlæg separat, da den konkluderede, at fastsættelsen af rentabiliteten i forbindelse med undersøgelsen af, om salget er foregået i normal handel, foretages for en juridisk enhed.

- (75) I denne forbindelse fremførte CFI, at en sådan argumentation manglede en juridisk begrundelse, da Domstolen i Alumina-sagen ⁽¹⁴⁾ fandt, at artikel 2 i antidumpinggrundforordningen ikke indeholder en udtømmende liste over metoder, der gør det muligt at fastslå, om priserne blev opkrævet i normal handel, og at Kommissionen i forbindelse med undersøgelsen af, om salget er foregået i normal handel, bør undersøge rentabiliteten af den vare, der sælges, på grundlag af produktionsomkostningerne for den pågældende vare.
- (76) Endvidere henviste CFI til Kommissionens tilgang i tidligere undersøgelser ⁽¹⁵⁾, hvor Kommissionen rutinemæssigt havde anvendt de anlægsspecifikke produktionsomkostninger til at fastsætte rentabiliteten af hjemmemarkedssalget.
- (77) Endelig fremførte CFI, at den fremlagde data, der gjorde det muligt at spore salgstransaktionerne tilbage til det anlæg, hvor varerne blev produceret.
- (78) Kommissionen undersøgte de påstande, der fremgår af betragtning 74-77, og konstaterede, at Domstolen i Alumina-sagen alene anførte, at grundforordningens artikel 2 ikke indeholder en udtømmende liste over de metoder, der skal anvendes til at afgøre, om salget på hjemmemarkedet fandt sted i normal handel. Domstolen forpligtede imidlertid ikke Kommissionen til at foretage en undersøgelse for dele af en virksomhed, der ikke udgør en selvstændig juridisk enhed.
- (79) I de undersøgelser, som CFI henviste til, undersøgte Kommissionen desuden de enkelte produktionsanlæg, da disse virksomheder var selvstændige juridiske enheder, selv om de tilhørte den samme gruppe.
- (80) Ifølge Kommissionens konklusioner, som er uddybet i betragtning 78 og 79, var det ikke nødvendigt at undersøge, om oplysningerne fra CFI, ville gøre det muligt at etablere en klar forbindelse mellem de enkelte salgstransaktioner på hjemmemarkedet og produktionsanlæggene. Kommissionen afviste derfor denne påstand.
- (81) I sine bemærkninger til den endelige fremlæggelse af oplysninger gentog CFI sin påstand vedrørende rentabiliteten af hjemmemarkedssalget. Virksomheden fremførte, at Kommissionen ikke blot burde have undersøgt, om produktionsanlæggene er særskilte juridiske enheder, men også, om gruppens struktur gjorde det muligt at identificere producenten inden for gruppen med hensyn til salg og produktion, og henviste gentagne gange til Kommissionens konklusioner i forbindelse med undersøgelsen af sømløse rør (se betragtning 76).
- (82) Med hensyn til ovennævnte påstand mindede Kommissionen om de særlige forhold, der gjorde sig gældende i den undersøgelse, som CFI henviste til. Kommissionens konklusion i undersøgelsen vedrørende sømløse rør om, at der kunne beregnes individuelle dumpingmargener, idet det var muligt at identificere producenten med hensyn til salg og produktion, var kun relevant, efter at den første grundlæggende betingelse var opfyldt — dvs. at de pågældende virksomheder i denne undersøgelse var særskilte juridiske enheder, hvilket ikke er tilfældet for CFI.
- (83) Selv hvis Kommissionen overvejede at vurdere rentabiliteten af hjemmemarkedssalget pr. produktionsanlæg, ville det desuden ikke altid være muligt at identificere producenten. Virksomheden sælger på hjemmemarkedet enten direkte fra et produktionsanlæg eller via et betydeligt antal distributionstanke. Kommissionen fandt, at produktionsanlæggene leverede til mere end én distributionstank, og at de fleste distributionstanke fik leverancer fra mere end et produktionsanlæg. Dette gør det umuligt at skabe en klar forbindelse mellem en salgstransaktion og det anlæg, hvor det bestemte produkt blev fremstillet.
- (84) Kommissionen afviste derfor denne påstand.

3.3.2. Eksportpris

- (85) Da der ikke blev fremsat bemærkninger vedrørende eksportprisen, bekræftes betragtning 99-100 i forordningen om midlertidig told.

⁽¹⁴⁾ Sag C-393/13 P, Rådet mod Alumina d.o.o., EU:C:2014:2245, præmis 25.

⁽¹⁵⁾ For eksempel undersøgelsen vedrørende sømløse rør, Rådets gennemførelsesforordning (EU) nr. 585/2012 af 26. juni 2012 om indførelse af en endelig antidumpingtold på importen af visse sømløse rør af jern eller stål med oprindelse i Rusland og Ukraine efter en udløbsundersøgelse i henhold til artikel 11, stk. 2, i forordning (EF) nr. 1225/2009, og om afslutning af udløbsundersøgelser-proceduren vedrørende importen af visse sømløse rør af jern eller stål med oprindelse i Kroatien (EUT L 174 af 4.7.2012, s. 5, betragtning 60); Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) 2018/1469 af 1. oktober 2018 om indførelse af en endelig antidumpingtold på importen af visse sømløse rør af jern eller stål med oprindelse i Rusland og Ukraine efter en udløbsundersøgelse i henhold til artikel 11, stk. 2, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/1036 (EUT L 246 af 2.10.2018, s. 20, betragtning 81).

3.3.3. Sammenligning

- (86) I betragtning 101 og 102 i forordningen om midlertidig told gøres der rede for, hvordan sammenligningen mellem den normale værdi og eksportprisen blev foretaget.
- (87) I sine bemærkninger til den foreløbige fremlæggelse af oplysninger hævdede CFI, at Kommissionen for at sikre en rimelig sammenligning burde have foretaget to justeringer i henhold til antidumpinggrundforordningens artikel 2, stk. 10, litra k), nemlig en mængdejustering og en omkostningsjustering.
- (88) Med hensyn til mængdejusteringen hævdede CFI, at prisen for salg på hjemmemarkedet burde justeres for virkningen af de forskellige mængder, der sælges på hjemmemarkedet i forhold til EU-markedet, da der normalt forekommer en lille mængde af individuelle transaktioner på hjemmemarkedet, men en stor mængde ved eksport til Unionen.
- (89) I denne forbindelse fremlagde CFI også en beregning, der viste en forskel i den vejede gennemsnitlige salgspris på hjemmemarkedet for forskellige salgsmængder. Selv om Kommissionen anerkendte, at der var en prisforskel, kunne den ikke udelukke, at denne prisforskel skyldtes andre faktorer, såsom den pågældende vares sæsonprægede karakter, det tidspunkt, hvor den underliggende kontrakt blev indgået, og den underliggende kontrakts omfang (i stedet for den enkelte forsendelse).
- (90) Desuden fremlagde virksomheden ingen dokumentation for, at den tog hensyn til salgsmængden ved forhandlingen om salgsprisen (prispolitik, e-mailudveksling osv.). Endelig konstaterede Kommissionen, at eventuelle yderligere omkostninger i forbindelse med håndtering og transport af små mængder i forhold til store mængder blev taget i betragtning som justeringer. Kommissionen afviste derfor påstanden.
- (91) Med hensyn til omkostningsjusteringen hævdede CFI, at Kommissionen burde have justeret salgsprisen på hjemmemarkedet for forskellen i de enkelte produktionsanlægs produktionsomkostninger. CFI fremlagde en række virksomhedsspecifikke argumenter til støtte for denne påstand.
- (92) Kommissionen undersøgte disse argumenter og fandt, at påstanden ikke var berettiget, og afviste den efterfølgende. Da argumenterne blev behandlet fortroligt, blev grundene til deres afvisning uddybet for den interesserede part i den specifikke fremlæggelse af oplysninger.
- (93) I sine bemærkninger til den endelige fremlæggelse af oplysninger gentog CFI sin påstand vedrørende omkostningsjusteringen. Virksomheden fremlagde dog ikke ny dokumentation til støtte for denne påstand. Kommissionen bekræftede derfor, at påstanden blev afvist.
- (94) Endvidere fremførte CFI også gentagne gange, at Kommissionen burde have foretaget en justering for forskellen i de mængder, der typisk sælges på hjemmemarkedet og eksporteres til Unionen. CFI fremførte, at prisforskellene ikke blev omfattet af den justering, der blev ansøgt om i forbindelse med transportomkostningerne, fordi den prissammenligning, der blev anvendt til at evaluere mængdejusteringen, blev foretaget uden transportomkostningerne. CFI hævdede endvidere, at der er betydelige stordriftsfordele (navnlig inden for administrations-, markedsførings- og salgsmarkedsføringsomkostninger, men også produktionsplanlægning osv.), der gør det muligt for virksomheden at opkræve lavere priser af fabrik.
- (95) Kommissionen fandt, at selv om prissammenligningen blev foretaget for priser uden alle justeringer, blev der allerede med disse justeringer taget hensyn til eventuelle stordriftsfordele i forbindelse med transport og håndtering af store forsendelser i forhold til små forsendelser. Med hensyn til stordriftsfordele i forbindelse med administrations-, markedsførings- og salgsmarkedsføringsomkostninger fremlagde CFI ingen beviser til støtte for denne påstand. Desuden blev de faktisk afholdte SA&G-omkostninger afspejlet i salgspriserne på hjemmemarkedet for de fortjenstgivende transaktioner, der blev anvendt til beregningen af den normale værdi. Kommissionen bekræftede derfor, at denne påstand blev afvist.
- (96) Da begge CFI's påstande blev afvist, bekræftede Kommissionen betragtning 101 og 102 i forordningen om midlertidig told.

3.3.4. Dumpingmargener

- (97) Som beskrevet i betragtning 60-77 afviste Kommissionen samtlige påstande vedrørende beregningen af dumpingmargenen for CFI og bekræftede således de foreløbige dumpingmargener for USA.

- (98) De endelige dumpingmargener, udtrykt i procent af cif-prisen, Unionens grænse, ufortoldet, fastsættes til følgende:

Virksomhed	Endelig dumpingmargen
CF Industries Holdings, Inc.	37,3 %
Alle andre virksomheder	37,3 %

4. SKADE

4.1. Definition af EU-erhvervsgren og EU-produktion

- (99) De eksporterende producenter Acron og CFI bemærkede, at to EU-producenter, der tegner sig for ca. 30 % af EU-produktionen, var imod klagen. CFI bemærkede også, at flere andre producenter, der ikke havde givet sig til kende, ikke ville blive påvirket af den undersøgte import, og satte spørgsmålstegn ved pålideligheden af skadesindikatorerne.
- (100) Kommissionen mindede om, at stikprøven omfatter tre af de fire største EU-producenter, der tilsammen tegner sig for mere end 50 % af EU-produktionen og -salget. Stikprøven blev derfor anset for at være klart repræsentativ for EU-erhvervsgrenen. Som forklaret i betragtning 134 i forordningen om midlertidig told blev mange af skadesindikatorerne desuden fastsat på makroniveau, og de var derfor baseret på samtlige EU-producenter.
- (101) En række producenter, der tegnede sig for mere end 50 % af EU-produktionen, støttede desuden indledningen af undersøgelsen, og de retlige krav til repræsentativitet er derfor opfyldt.
- (102) Da der ikke blev fremsat yderligere bemærkninger vedrørende dette afsnit, bekræftede Kommissionen sine konklusioner i betragtning 108-109 i forordningen om midlertidig told.

4.2. EU-forbruget

- (103) Da der ikke blev fremsat bemærkninger vedrørende EU-forbruget, bekræftede Kommissionen sine konklusioner i betragtning 110-112 i forordningen om midlertidig told.

4.3. Import fra de pågældende lande

- (104) Den eksporterende producent Acron fremførte, at den kumulerede import fra de pågældende lande ikke steg efter 2016, og at en eventuel senere stigning skyldtes et fald i importen fra tredjelande. Virksomheden anførte, at en betydelig stigning i importen af flydende gødning, f.eks. UAN, ikke var mulig, da de logistiske og lagerrelaterede kapaciteter begrænser en sådan stigning. På samme måde hævdede den eksporterende producent CFI og brugersammenslutningen AGPB, at Kommissionen ved vurderingen af den mængdemæssige stigning i importen fra de pågældende lande i den betragtede periode ikke havde taget hensyn til, at en del af denne mængdestigning var sket for at erstatte enten importen fra Egypten, som var faldet kraftigt, eller de mængder, der tidligere var blevet leveret af en EU-producent, som i mellemtiden havde indstillet produktionen af UAN. Derfor ville den yderligere importmængde fra de pågældende lande i den betragtede periode, der kunne have påvirket EU-erhvervsgrenen, beløbe sig til under halvdelen af de 672 000 ton, der er anført i tabel 2 i forordningen om midlertidig told. I denne forbindelse bemærkede Kommissionen imidlertid, at importen fra de pågældende lande, jf. tabel 2 i forordningen om midlertidig told, steg hvert år mellem 2016 og undersøgelsesperioden både i absolutte tal og i forhold til markedets størrelse. Disse påstande blev derfor afvist.
- (105) Brugersammenslutningerne AGPB og IFA hævdede, at der var sket en bedring i EU-erhvervsgrenens markedssandel efter undersøgelsesperioden. I den forbindelse undersøger Kommissionen for det første normalt tendenser, der er relevante for vurderingen af skade, herunder importen, på grundlag af en given flerårig referenceperiode, som er den samme for alle relevante data, og som afsluttes umiddelbart inden indledningen af en undersøgelse. Hændelser, der angiveligt skete efterfølgende, bør i princippet ikke tages i betragtning, da de falder uden for denne referenceperiode. For det andet er det sandsynligt, at udviklingen i EU-erhvervsgrenens markedssandel efter undersøgelsesperioden blev påvirket og fordrejet af selve indledningen af undersøgelsen. For at kunne beregne

markedsandelen for perioden efter undersøgelsesperioden ville det for det tredje have været absolut nødvendigt for Kommissionen at indhente og gennemgå nyere data vedrørende EU-erhvervsgrenens salg på EU-markedet, hvilket ikke er tilfældet her. Af alle disse grunde blev denne påstand derfor afvist.

- (106) De eksporterende producenter Acron, CFI og Eurochem anfægtede Kommissionens underbudsberegninger. For det første var de uenige i, at Kommissionen for en del af EU-erhvervsgrenens salgspriser havde anvendt den pris, der gælder ved levering til havne som f.eks. Rouen (Frankrig) og Gent (Belgien), jf. betragtning 128 og 129 i forordningen om midlertidig told. Eurochem fremførte også, at det ikke klart fremgik af forordningen om midlertidig told, hvor stor en del af dette salg der havde været tale om.
- (107) Kommissionen præciserede, at den med henblik på underbudsberegningen havde fastsat en salgspris for EU-erhvervsgrenen for den eneste varetype, der blev eksporteret fra de pågældende lande (UAN af 32 % kvælstof). Denne pris var de stikprøveudtagne EU-producenters kontrollerede salgspris for den pågældende varetype. Omkring 40 % af dette salg foregik til havne såsom Rouen eller Gent, og disse salgspriser er blevet justeret af de grunde, der er anført i betragtning 128 i forordningen om midlertidig told. For de resterende 60 % af EU-salget, der blev foretaget af de stikprøveudtagne parter, blev der anvendt en salgspris af fabrik, da der ikke var brug for søfragt i forbindelse med dette salg for at bringe varen til det vigtigste sammenligningspunkt (typisk Rouen eller Gent). EU-erhvervsgrenens således beregnede vejede gennemsnitlige salgspris blev anvendt til underbudsberegningerne. Påstanden i betragtning 130 i forordningen om midlertidig told om, at der var anvendt forskellige varettyper til sammenligningen, var derfor ukorrekt, da al import fra de pågældende lande bestod af samme varetype, dvs. UAN af 32 % kvælstof, og kun denne varetype har været anvendt for så vidt angår EU-erhvervsgrenen. Henvisningen i betragtning 127 og 129 i forordningen om midlertidig told til »en tredjedel«, der henviser til EU-erhvervsgrenens salg omfattende søfragt ved levering til vesteuropæiske havne og »to tredjedele«, der henviser til EU-erhvervsgrenens øvrige salg, var desuden ikke helt nøjagtig og burde i stedet læses som henholdsvis »40 %« og »60 %«.
- (108) EU-producenten OCI Nitrogen hævdede, at ingen af de grunde, Kommissionen har anført i betragtning 128 i forordningen om midlertidig told, berettigede til en afvigelse fra dens normale praksis med hensyn til at sammenligne de eksporterende producenters cif-priser, Unionens grænse, med EU-producenternes priser af fabrik. Producenten hævdede, at de anførte grunde enten var meget almindelige i forbindelse med mange antidumpingundersøgelser, eller at de på urimelig vis havde til formål at kompensere for producenternes konkurrencemæssige ulemper som følge af deres beliggenhed, eller at de ville finde tilsvarende anvendelse på eksporterende producenter. Efter den endelige fremlæggelse af oplysninger fremsatte Eurochem lignende bemærkninger. Kommissionen afviste denne påstand, med henvisning til, at det af ordlyden af den nævnte betragtning klart fremgik, at situationen i den foreliggende sag var så usædvanlig, at det berettigede til den valgte fremgangsmåde. De berørte parter har ikke godtgjort, at der foreligger en objektiv begrundelse for ikke at vælge Kommissionens fremgangsmåde. De betvivlede også, at Kommissionen tidligere havde anvendt denne tilgang under lignende ekstraordinære omstændigheder. Selv om det ikke er relevant, om Kommissionen har gjort det eller ej, har Kommissionen lejlighedsvis været nødt til at ty til denne metode i tidligere undersøgelser, hvor der opstod lignende komplekse situationer, som f.eks. den nylige undersøgelse vedrørende armeringsstænger af stål med høj udmattelsesstyrke ⁽¹⁶⁾. Selv hvis begrundelserne for ikke at tage udgangspunkt i en pris af fabrik havde været forskellige i den nævnte undersøgelse, således som det hævdes af Eurochem, viser dette, at Kommissionen finder det hensigtsmæssigt at afvige fra sin standardmetode, hvis omstændighederne kræver det.
- (109) Med hensyn til de samarbejdsvillige eksporterende producenters eksportpris blev langt størstedelen af salget leveret til vesteuropæiske havne, som f.eks. Rouen eller Gent. Den eksportpris, der blev anvendt i underbudsberegningerne, omfattede transport med henblik på levering til cif-havnen i disse byer. For den lille mængde salg, der blev anmeldt andre steder i Unionen, omfattede eksportprisen også transport op til niveauet for cif-prisen, Unionens grænse. Underbudsberegningen skabte således symmetri mellem Unionen og eksportsiden.
- (110) Kommissionen fastholdt derfor sit synspunkt om, at det var hensigtsmæssigt at justere visse dele af EU-erhvervsgrenens salg til cif-niveau i denne undersøgelse af de grunde, der er anført i betragtning 126-131 i forordningen om midlertidig told. Det står klart, at de faktiske omstændigheder på dette marked, som er beskrevet i forordningen om midlertidig told, tilsammen skaber en ekstraordinær situation. Påstanden blev derfor afvist.

⁽¹⁶⁾ Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) 2016/1246 af 28. juli 2016 om indførelse af en endelig antidumpingtold på importen af armeringsstænger af stål med høj udmattelsesstyrke med oprindelse i Folkerepublikken Kina (EUT L 204 af 29.7.2016, s. 70.).

- (111) Efter den endelige fremlæggelse af oplysninger anfægtede Eurochem symmetrien mellem EU-erhvervsgrenen og eksportsiden, og fremførte på grundlag af oplysninger fra Eurostat, at 35 % af importen fra Rusland ikke foregik til Frankrig og Belgien og derfor ikke foregik via havne som Rouen eller Gent. Virksomheden hævdede, at for disse 35 % af det russiske salg til Unionen ville EU-erhvervsgrenens pris omfatte en justering for transport til Rouen eller Gent, mens den russiske import ikke var på dette niveau. For EU-erhvervsgrenens salg, der blev anvendt til sammenligningen, blev cif-priserne i stedet for priserne af fabrik kun anvendt, hvor det var relevant i tilfælde af salg (typisk for salg via Rouen eller Gent) og ikke for alt andet salg, og påstanden blev derfor afvist.
- (112) Flere interesserede parter fremførte, at den metode, der blev anvendt til beregning af underbud, var ukorrekt og uforenelig med Rettens dom af 10. april 2019, dvs. en dag før indførelsen af midlertidige foranstaltninger, i sag T-301/16 Jindal Saw Ltd og Jindal Saw Italia SpA mod Europa-Kommissionen (»Jindal Saw-sagen«) ⁽¹⁷⁾. Det blev navnlig fremført, at EU-erhvervsgrenens pris, der blev anvendt til disse beregninger, og eksportpriserne ikke var i samme handelsled. Parterne anførte, at EU-erhvervsgrenens priser blev justeret for at afspejle priserne på leveringsstedet til slutbrugeren, mens de eksporterende producenters priser blev taget til cif-værdien ved Unionens grænse, uanset hvor de blev leveret til den endelige bruger. På samme måde blev det fremført, at dommen i Jindal Saw-sagen ville kræve, at Kommissionen sammenligner EU-erhvervsgrenens salgspriser til de første uafhængige købere med de eksporterende producenters forretningsmæssigt forbundne virksomheders salgspriser til de første uafhængige købere. Det havde Kommissionen ikke gjort, da den for så vidt angår de eksporterende producenter havde reduceret priserne på deres salg på EU-markedet med et beløb svarende til SA&G og fortjeneste hos de forretningsmæssigt forbundne handelsvirksomheder i Unionen, mens Kommissionen ikke havde foretaget et sådant fradrag for EU-erhvervsgrenens salg gennem forretningsmæssigt forbundne forhandlere. En part hævdede desuden, at man med Kommissionens metode ikke tog hensyn til den omstændighed, at det ikke var hele partens salg, der i sidste ende var bestemt til det belgiske og franske marked, og at de anvendte priser ikke omfattede de forretningsmæssigt forbundne forhandleres SA&G og fortjeneste for levering til kunderne.
- (113) Hvad angår Jindal Saw-sagen, konstaterede Retten en fejl, i og med at Kommissionen trak salgsomkostningerne hos Jindals forretningsmæssigt forbundne importører i Unionen fra salget til den første uafhængige køber, mens salgsomkostningerne hos EU-erhvervsgrenens forretningsmæssigt forbundne salgsenheder ikke blev trukket fra EU-erhvervsgrenens salgspriser til den første uafhængige kunde. Retten fandt derfor, at de to priser ikke blev sammenlignet symmetrisk i samme handelsled.
- (114) Kommissionen besluttede at supplere de underbudsberegninger, der blev foretaget i den foreløbige fase, i lyset af Rettens seneste dom og bemærkningerne fra interesserede parter. Kommissionen bemærkede, at Jindal Saw-sagen grundlæggende vedrører spørgsmål om en rimelig sammenligning mellem importpriser og EU-erhvervsgrenens priser og handelsled. For så vidt angår fastsættelsen af EU-erhvervsgrenens gennemsnitlige salgspriser, udgjorde salgstransaktionerne gennem forretningsmæssigt forbundne parter kun ca. 40 % af den del af de stikprøveudtagne EU-producenters salg, der blev anvendt til sammenligningen. De forretningsmæssigt forbundne forhandleres SA&G og fortjeneste var lave, og da det meste af EU-erhvervsgrenens salg ikke fandt sted gennem forretningsmæssigt forbundne forhandlere, ville konklusionen om underbud for den kumulerede import ikke blive undergravet, selv hvis beregningerne blev justeret for sådanne omkostninger. EU-erhvervsgrenens salg til forretningsmæssigt forbundne parter fandt faktisk sted til markedspriser, og der var ingen relevant forskel mellem priserne på salg til forretningsmæssigt forbundne parter og priserne ved salg til ikke forretningsmæssigt forbundne kunder. Selv efter fradrag af SA&G og fortjeneste for EU-erhvervsgrenens forretningsmæssigt forbundne salgsenheder ville der stadig være et underbud for alle eksporterende producenter (undtagen én), og under alle omstændigheder ville der være tale om underbud for hvert af de pågældende lande. Kommissionen fastholdt derfor, at metoden til konstatering af underbud i den foreløbige fase ikke var åbenbart uhensigtsmæssig, hvilket blev hævdet af flere interesserede parter.
- (115) Hvorom alting er, blev det efter en beregning, som udelukkede EU-erhvervsgrenens salg gennem forretningsmæssigt forbundne parter, yderligere bekræftet, at metoden til den foreløbige underbudsberegning var hensigtsmæssig. Den del af salget, der blev anvendt i denne beregning, tegnede sig stadig for en stor og repræsentativ mængde af EU-erhvervsgrenens salg, dvs. ca. 60 % af UAN af 32 % kvælstof, der blev solgt i Unionen af de stikprøveudtagne parter. Denne mængde svarede til importmængden fra Rusland og USA og var klart højere end importen fra TT. En meget lille del af salget til slutbrugere blev også udelukket fra denne supplerende beregning. EU-salget var derfor i samme handelsled som tallene for den samlede import. Denne nye beregning viste, at der var et lidt højere underbud end

⁽¹⁷⁾ http://curia.europa.eu/juris/document/document_print.jsf?docid=212842&text=&dir=&doclang=DA&part=1&occ=first&mode=lst&-pageIndex=0&cid=593705.

ved anvendelsen af den foreløbigt fastsatte metode. Margenerne for denne beregning lå på mellem 3,7 % og 11,2 %. Efter den endelige fremlæggelse af oplysninger hævdede Eurochem, at denne beregning ikke medførte en rimelig sammenligning, da den kun sammenlignede EU-erhvervsgrenens salg til ikke forretningsmæssigt forbundne kunder på den ene side med virksomhedens salg til forretningsmæssigt forbundne parter på den anden side. Denne bemærkning er imidlertid ikke korrekt, da de Eurochem-salg, der blev anvendt i sammenligningen, er virksomhedens salg til ikke forretningsmæssigt forbundne kunder, justeret til cif-priser. Eurochem foreslog også at anvende et udvalg af transportpriser (angivet i en tabel i partens bemærkninger til den endelige fremlæggelse af oplysninger) med henblik på at beregne cif-prisen for EU-producenterne. Det ser dog ud til, at disse priser er Eurochem's priser og refererer til afsendelsessteder, som ikke anvendes af EU-erhvervsgrenen. Denne påstand blev derfor afvist, da den ville gøre beregningen mindre nøjagtig.

- (116) Kommissionen bemærkede, at disse supplerende beregninger tydeligt viser, at dumpingimporten underbyder EU-erhvervsgrenens priser, uanset den anvendte metode. Parternes påstande vedrørende dette aspekt blev derfor afvist.
- (117) Ud over et betydeligt prisunderbud viste undersøgelsen også, at virkningerne af dumpingimporten under alle omstændigheder medførte et pristryk på EU-markedet i undersøgelsesperioden. Forordningen om midlertidig told fokuserede allerede på eksistensen af pristryk (price suppression), navnlig i betragtning 149, 166 og 167. Dette bekræftes yderligere af de oplysninger, der blev givet som svar på en af de interesserede parter argument i betragtning 131. Som yderligere uddybet i betragtning 125 og 131 i forordningen om midlertidig told blev pristrykket på EU-markedet klart fremhævet, da salgspriserne ikke kunne øges for at dække omfattende omkostningsstigninger, hvilket fremgår af tabel 7. EU-erhvervsgrenens manglende evne til at øge salgspriserne skyldtes virkningerne af den stigende mængde dumpingimport på EU-markedet. Alle disse data viser, at dumpingimporten ud over det betydelige prisunderbud også har forårsaget et betydeligt pristryk, jf. antidumping-grundforordningens artikel 3, stk. 3.
- (118) Den eksporterende producent MHTL fremførte også, at underbudsberegningen ikke er i overensstemmelse med Rettens dom af 30. november 2011 i sag T-107/08, Transnational Company Kazchrome AO og ENRC Marketing AG mod Rådet for Den Europæiske Union og Europa-Kommissionen (»Kazchrome-sagen«) ⁽¹⁸⁾. Ifølge denne dom skulle slutprisen til kunden anvendes til beregning af underbud (og målprisunderbud) og ikke en teoretisk pris, som Kommissionen har beregnet. Denne dom kræver imidlertid, at sammenligningsgrundlaget er det faktiske fysiske punkt, hvor priserne sammenlignes af kunderne på EU-markedet. I betragtning af, at det vigtigste sammenligningsgrundlag for priser på EU-markedet var den toldklarede cif-pris, og at der blev taget hensyn til cif-priserne ved grænsen, også ved toldbehandling af importen i Vesteuropa i Rouen og Gent, var Kommissionen overbevist om, at beregningen var helt i overensstemmelse med Kazchrome-sagen.
- (119) Desuden skal det bemærkes, at Kazchrome-sagen vedrørte en særlig situation, der involverede varer, som blev importeret til EU-markedet først gennem Litauen (under forsendelse) og siden til Rotterdam, hvor de blev fortoldet. I dette tilfælde havde Kommissionen besluttet at beregne underbud og målprisunderbud på grundlag af prisen ved transitstedet i modsætning til prisen efter toldbehandling. Dette er ikke tilfældet i den foreliggende undersøgelse, hvor det ikke anfægtedes, at underbuds- og målprisunderbudsberegningerne blev baseret på cif-prisen efter toldbehandling.
- (120) Kommissionen var overbevist om, at de eksportpriser, som Kommissionen havde fastsat, og EU-erhvervsgrenens priser af fabrik, eventuelt justeret til cif-niveau, dannede grundlag for en retfærdig og rimelig sammenligning. Det bør erindres, at en fuldkommen sammenligning ville indebære, at kun bud på samme kontrakt tages i betragtning, eftersom der kun i en sådan situation ville være tale om identiske salgsbetingelser. Eftersom en fuldkommen sammenligning ikke er mulig i den foreliggende situation, var Kommissionen overbevist om, at en metode, som anvender gennemsnitspriser for samme vare i løbet af en etårig undersøgelsesperiode, er rimelig. Denne metode blev udtrykkeligt forklaret under fremlæggelsen af oplysningerne.
- (121) Kommissionen fandt desuden, at den metode med hensyn til underbud, som de interesserede parter anbefalede, ville føre til ulige behandling i forbindelse med beregningen af deres margener og af margenerne for de andre stikprøveudtagne eksporterende producenter, der sælger til uafhængige importører. Den metode, der anvendtes for

⁽¹⁸⁾ Sag T-107/08, Transnational Company »Kazchrome« AO og ENRC Marketing AG mod Rådet for den Europæiske Union og Europa-Kommissionen, ECLI:EU:T:2011:704.

de andre eksporterende producenter, blev baseret på cif-eksportprisen, hvilket selvfølgelig udelukker SA&G inden for Unionen og fortjenesten ved videresalg inden for Unionen efter toldbehandling. Den metode, som Kommissionen fulgte, sikrede, at begge situationer (dvs. når eksporten blev foretaget til forretningsmæssigt forbundne eller uafhængige importører i Unionen) blev behandlet på lige fod. Påstanden blev derfor afvist.

- (122) Den eksporterende producent Acron hævdede, at der ved underbudsberegningen burde være blevet skelnet mellem UAN af 32 % kvælstof og UAN af 30 % kvælstof på grund af de store mængder, parten havde solgt på EU-markedet. Påstanden blev gentaget efter den endelige fremlæggelse af oplysninger. I overensstemmelse med den metode, der blev anvendt til dumpingberegningerne for denne eksporterende producent, blev videresalget af de fortyndede produkter dog konverteret til UAN af 32 % kvælstof, idet dette produkt var blevet importeret af den forretningsmæssigt forbundne part. Påstanden blev derfor afvist.
- (123) Den eksporterende producent CFI fremførte, at stikprøven af EU-producenter ikke var repræsentativ, da producenter i den østlige del af Unionen angiveligt var overrepræsenteret i forhold til producenter i de øvrige dele. Hvis Kommissionen havde ændret stikprøven efter de bemærkninger, som parten havde indgivet i begyndelsen af undersøgelsen (se også betragtning 12), ville salget fra Østeuropa med høje transportomkostninger have været meget mindre udtalt i tallene for stikprøven. EU-erhvervsgrenens salgspriser, der blev anvendt til beregning af underbudsmargenen, ville derfor angiveligt have været meget lavere. Desuden antog den eksporterende producent, at salget hos den stikprøveudtagne producent OCI Nitrogen ikke blev anvendt til beregning af underbud (og målprisunderbud), da denne virksomhed ikke solgte den varetype, der blev eksporteret til Unionen af den pågældende eksporterende producent.
- (124) Kommissionen har allerede bekræftet, at stikprøven af EU-producenter var repræsentativ, jf. betragtning 13 i forordningen om midlertidig told. Stikprøven omfattede over 50 % af den samlede EU-produktions- og salgsmængde, og den er baseret på de samarbejdsvillige producenters største produktions- og salgsmængde, herunder de tre største samarbejdsvillige producenter. Hvad angår den påståede overrepræsentation af østeuropæiske producenter, blev det ikke fundet hensigtsmæssigt at udelukke de to største producenter. Stikprøven var derfor blevet udtaget i overensstemmelse med grundforordningens artikel 17, stk. 1, og på en objektiv måde. Efter den endelige fremlæggelse af oplysninger rejste brugersammenslutningerne AGPB og IFA også tvivl om stikprøvens repræsentativitet og henviste navnlig til en pressemeddelelse fra Yara for at vise, at EU-producenterne generelt ikke blev påført skade. Kommissionen mindede imidlertid om, at Yara Sluiskil B.V. oprindeligt blev udtaget til at indgå i stikprøven, men virksomheden nægtede at samarbejde. Desuden rejser en pressemeddelelse, der vedrører en enkelt EU-producent, ikke tvivl om, hvorvidt den udtagne stikprøve er repræsentativ. Efter den endelige fremlæggelse af oplysninger hævdede USA's regering, at Kommissionen ikke burde have anvendt stikprøveudtagning, men derimod burde have undersøgt samtlige EU-producenter. Allerede før indledningen af undersøgelsen besluttede Kommissionen i betragtning af det store antal EU-producenter, som er berørt af denne procedure, og for at afslutte undersøgelsen inden for den lovbestemte frist at begrænse antallet af EU-producenter, der skal indgå i undersøgelsen, til et rimeligt antal ved at udtage en stikprøve. Dette er i fuld overensstemmelse med grundforordningens artikel 17. Den samme part kritiserede også stikprøven, da den mente, at der var tale om en fordrejet udtagelse af klagende producenter, og at der blev set bort fra ikke-klagende producenter. Det skal erindres, at stikprøven blev udtaget på grundlag af produktions- og salgsmængder fra alle kendte producenter, ikke kun klagende virksomheder, jf. grundforordningens artikel 17, stk. 1. Faktisk blev der oprindeligt udtaget en EU-producent, der var imod undersøgelsen, men denne part nægtede at samarbejde. Den blev erstattet af en anden producent, der var imod undersøgelsen. Endelig satte USA's regering spørgsmålstegn ved, om de stikprøveudtagne parter tegnede sig for en væsentlig del af EU-produktionen af UAN som påkrævet i artikel 4.1 i WTO's antidumpingaftale. For det første henviser artikel 4.1 i WTO's antidumpingaftale til definitionen af den indenlandske erhvervsgren og ikke til stikprøveudtagning (og der er derfor ingen krav om, at den udtagne stikprøve skal tegne sig for en væsentlig del af EU-produktionen). I artikel 6 i WTO's antidumpingaftale og i artikel 17 i grundforordningen henvises der til stikprøveudtagning, og den udtagne stikprøve var som nævnt ovenfor fuldt ud i overensstemmelse med disse bestemmelser. Bemærkningerne blev derfor afvist.
- (125) Med hensyn til de salgsdata, der blev anvendt i forbindelse med underbudsberegningen, understregede Kommissionen, at undersøgelsen (jf. betragtning 149 og 165 i forordningen om midlertidig told) havde vist, at EU-erhvervsgrenens priser i undersøgelsesperioden var blevet kraftigt trykket af dumpingimporten, og at dette navnlig gælder for den store mængde salg, der foregår på vigtige importsteder som f.eks. Rouen og Gent. Det fremgår af tabel 10 i forordningen om midlertidig told, at denne udvikling betød, at EU-erhvervsgrenen led tab i undersøgelsesperioden. Det ville således ikke være korrekt at antage, at EU-erhvervsgrenen har været i stand til at dække de fulde omkostninger (herunder transportomkostninger). Kommissionen fastholdt derfor, at priserne på EU-markedet var blevet trykket fra 2016 til undersøgelsesperioden. Der foreligger ingen oplysninger om, at de ikke stikprøveudtagne EU-producenters priser skulle adskille sig væsentligt fra priserne hos de stikprøveudtagne producenter. Udtagelsen af andre EU-producenter til stikprøven ville derfor sandsynligvis ikke påvirke det konstaterede underbud og pristryk.

Påstanden blev derfor afvist. Hvad angår EU-erhvervsgrenens salg, der blev anvendt til underbudsberegningerne, bekræfter Kommissionen, at importen af 32 % UAN udelukkende blev sammenlignet med EU-erhvervsgrenens salg af samme varetype.

- (126) Ud over nævnte retspraksis fra EU-Domstolene henviste den eksporterende producent MHTL også til andre argumenter, der kunne ligge grund for at konkludere, at Kommissionens metode til at fastslå underbud var ulovlig. Parten påstod, at anvendelsen af grundforordningens artikel 2, stk. 9, som tager sigte på at beregne eksportprisen i tilfælde af salg via en forretningsmæssigt forbundet part i Unionen, i analogi med beregningerne af underbud og målprisunderbud er i strid med grundforordningens artikel 3, stk. 1, da denne artikel kun finder anvendelse på dumpingberegningen og ikke kan anvendes i forbindelse med skadesanalysen. Endelig ville den anvendte metode også være i strid med WTO's regler, da den angiveligt ikke udgør en rimelig sammenligning.
- (127) For så vidt angår fastlæggelsen af underbudsmargenen og vedrørende konstateringen af underbud for det pågældende land mindede Kommissionen om, at grundforordningen ikke foreskriver en særlig metode. Som følge heraf har Kommissionen brede skønsmålinger til at vurdere denne faktor. Denne skønsmåling begrænses af nødvendigheden af at basere konklusionerne på positivt bevismateriale og at foretage en objektiv undersøgelse, jf. grundforordningens artikel 3, stk. 2. Kommissionen mindede også om, at det i grundforordningens artikel 3, stk. 3, udtrykkeligt fastsættes, at eksistensen af betydelige prisunderbud skal undersøges på niveauet for dumpingimporten og ikke for en eventuel efterfølgende videresalgspris på EU-markedet.
- (128) Når det drejer sig om de elementer, der skal tages i betragtning ved beregningen af underbud (navnlig eksportprisen), skal Kommissionen udpege det første punkt, hvor konkurrencen finder (eller kan finde) sted med EU-producenterne på EU-markedet. Dette punkt er rent faktisk den første ikke forretningsmæssigt forbundne importørs købspris, idet denne virksomhed i princippet kan vælge at købe enten af EU-erhvervsgrenen eller af tredjelandslieferandører. Vurderingen bør foretages på grundlag af eksportprisen, Unionens grænse, som anses for at være et niveau, der kan sammenlignes med EU-erhvervsgrenens pris ab fabrik. Ved eksportsalg gennem forretningsmæssigt forbundne importører, bør punktet for sammenligningen være umiddelbart, efter at en vare krydser Unionens grænse, og ikke på et senere tidspunkt i distributionskæden, f.eks. ved salg til varens slutbruger. Ligesom ved den tilgang, der blev benyttet ved beregningen af dumpingmargenen, beregnes eksportprisen derfor på grundlag af videresalgsprisen til den første uafhængige kunde, behørigt justeret i henhold til grundforordningens artikel 2, stk. 9. Da denne artikel er den eneste bestemmelse i grundforordningen, der vejleder om beregningen af eksportprisen, er anvendelsen heraf i analogi hermed berettiget. Med hensyn til underbudsberegningerne bemærkede Kommissionen, at anvendelsen af grundforordningens artikel 2, stk. 9, ikke førte til en asymmetrisk sammenligning (i modsætning til Jindal-sagen), da man med henblik på målprisunderbudssammenligningen beregnede EU-erhvervsgrenens målpris, inklusive produktionsomkostninger, SA&G og målfortjeneste for kun den producerende enhed, og den kan således sammenlignes med den beregnede eksportpris. Med andre ord blev omkostningerne hos EU-erhvervsgrenens forretningsmæssigt forbundne salgsenheder ikke taget i betragtning ved sammenligningen af EU-erhvervsgrenens målpris og den beregnede eksportpris.
- (129) Den eksporterende producent Eurochem påstod også, at Kommissionen havde begået en række regnefejl i underbudsberegningen, navnlig for så vidt angår beregningen af eksportprisen på cif-niveau, og efter at have rettet disse fejl, konkluderede virksomheden, at dens import til Unionen ikke underbød EU-erhvervsgrenens priser. Kommissionen analyserede disse påstande og foretog, hvor det var nødvendigt, en ny beregning af eksportprisen i overensstemmelse hermed. Kommissionen konkluderede dog stadig, at denne eksporterende producents import underbød EU-erhvervsgrenens priser.
- (130) Den samme eksporterende producent hævdede, at Kommissionen burde fremlægge en opdeling i underbudsberegningerne efter EU-erhvervsgrenens leveringsbetingelser. Kommissionen fandt, at en sådan opdeling var unødvendig i betragtning af de detaljerede forklaringer, der er givet med hensyn til EU-erhvervsgrenens salg på EU-markedet. Påstanden blev derfor afvist.

- (131) Fertilizers Europe gjorde opmærksom på, at der var et tydeligt prisfald og pristryk i undersøgelsesperioden, og at dette kan være endnu mere skadeligt end underbud. Kommissionen mindede om, at den i betragtning 166 og 167 i forordningen om midlertidig told allerede havde konkluderet, at priserne på EU-markedet var trykkede i 2017, og at priserne på EU-markedet blev trykket i undersøgelsesperioden, da yderligere stigninger i gaspriserne ikke førte til stigninger i salgspriserne som følge af dumpingimportens øgede omfang. Dette var tydeligvis muligt på grund af koncentrationen af importen i havne som Gent og Rouen, på grund af markedets gennemsigtighed, og da UAN er et meget homogent produkt, som købes næsten udelukkende på grundlag af prisen. EU-erhvervsgrenen blev derfor tvunget til at sælge til hurtigt faldende margener, hvilket kulminerede i et tab på 3,5 % i undersøgelsesperioden.
- (132) For yderligere at undersøge de interesserede parter påstand om, at underbudsberegningerne ikke blev foretaget i samme handelsled, undersøgte Kommissionen, hvilke kundetyper der var tale om. Importen fra de pågældende lande fandt sted til importører og distributører i store mængder. De stikprøveudtagne EU-producenter solgte til forhandlere, distributører, detailhandlere af landbrugsprodukter og store kooperativer. Alle disse kunder indkøbte og leverede store mængder til deres kunder. Kun en meget lille del af de stikprøveudtagne EU-producenters salg blev foretaget til slutbrugere, og dette salg blev ikke anvendt i den beregning, der er nævnt i betragtning 115. Det blev derfor konkluderet, at underbudsberegningerne blev foretaget i samme handelsled.
- (133) Den eksporterende producent CFI hævdede, at Kommissionen burde have taget hensyn til de sæsonbestemte priser i forbindelse med underbudsberegningerne. Da UAN ikke anvendes i samme omfang i løbet af året, varierer priserne betydeligt afhængigt af købstidspunktet. Desuden ville et køb uden for sæsonen til en meget lavere pris også medføre langt højere oplagingsomkostninger end dem, som Kommissionen anvendte som beløb til at justere importpriserne for oplagring i forbindelse med beregning af underbud (og målprisunderbud).
- (134) Kommissionen undersøgte oplysningerne fra de stikprøveudtagne eksporterende producenter opdelt efter fakturadato for at se, om priserne i undersøgelsesperioden svingede og viste et sæsonudsving, og for at fastslå, hvilke parter der solgte i højsæsonen/lavsæsonen. Kommissionen konstaterede, at priserne i undersøgelsesperioden var højest i perioden januar-marts 2018. Analysen viste også, at der ikke var store udsving i EU-erhvervsgrenens salgsmængder i løbet af året. Desuden var importen fra de pågældende lande også forholdsvis godt fordelt i løbet af året. Ud fra de tilgængelige data var der derfor ingen dokumentation for en betydelig og konsekvent sæsonmæssig indvirkning på beregningen. Påstanden blev derfor afvist.
- (135) De to russiske eksporterende producenter Acron og Eurochem hævdede, at Kommissionen havde begået flere regnefejl i forbindelse med beregningen af underbud. Navnlig anfægtede en af dem beregningen af cif-værdier vedrørende konverteringen af den fortyndede vare til den eksporterede vare efter en omregning af mængderne. Som anført i betragtning 52 blev denne påstand afvist.
- (136) Efter den endelige fremlæggelse af oplysninger fremførte USA's regering, at Kommissionen havde undladt at foretage en analyse af de prismæssige virkninger, herunder underbud, baseret på data for hele den betragtede periode og ikke kun på grundlag af priser i undersøgelsesperioden. Denne påstand blev afvist. Konklusionerne i betragtning 164-166 i forordningen om midlertidig told bygger på en analyse, der omfatter hele den betragtede periode. Importpriserne fra de pågældende lande faldt nemlig med mellem 30 % og 34 % afhængigt af landet i den betragtede periode. Dette fald i salgspriserne var særlig tydeligt i 2016 (et fald på 23-27 % afhængigt af landet sammenlignet med 2015), hvilket også var det år, hvor man konstaterede den største årlige stigning, nemlig 50 %, i importmængden fra de pågældende lande. 2016 var også det år, hvor man så det største fald i EU-erhvervsgrenens salgspriser (et fald på 26 %), og hvor EU-erhvervsgrenens rentabilitet begyndte at falde. Pristendensen for både importpriserne og EU-erhvervsgrenens priser viser et prisfald/pristryk, som den pågældende import har forårsaget i den betragtede periode. Som forklaret i betragtning 152 er underbud blot én faktor i en meget bredere analyse af prisvirkningen, hvor prisfald/pristryk er et vigtigt argument for årsagssammenhæng.
- (137) Da der ikke blev fremsat andre bemærkninger vedrørende importen fra de pågældende lande, bekræftede Kommissionen alle andre konklusioner i betragtning 113-131 i forordningen om midlertidig told.

4.4. EU-erhvervsgrenens økonomiske situation

4.4.1. Generelle bemærkninger

- (138) Da der ikke blev fremsat bemærkninger, bekræftede Kommissionen sine konklusioner i betragtning 132-136 i forordningen om midlertidig told.

4.4.2. Makroøkonomiske indikatorer

- (139) Visse interesserede parter anmodede om en præcisering af metoden og kilden til de makroøkonomiske indikatorer i forordningen om midlertidig told. Kommissionen bekræfter, jf. betragtning 134 og de relevante tabeller i forordningen om midlertidig told, at kilden til dataene for de makroøkonomiske indikatorer var Fertilizers Europe. Tallene fra Fertilizers Europe blev imidlertid ikke altid accepteret i deres oprindelige form. For visse indikatorer, navnlig produktion, produktionskapacitet, kapacitetsudnyttelse og samlet salgsmængde, erstattede Kommissionen nemlig visse virksomhedsspecifikke data fra Fertilizers Europe, hvis de afveg fra de kontrollerede oplysninger fra en de stikprøveudtagne virksomheder. For at opnå en pålidelig fordeling af salgsdata mellem forretningsmæssigt forbundne og ikke forretningsmæssigt forbundne parter samt EU-salg og -eksport blev kontrollerede data fra stikprøven desuden anvendt som fordelingsnøgle. Endelig blev data vedrørende slutlagre og beskæftigelse fra Fertilizers Europe taget i betragtning, men det blev besluttet at anvende en ekstrapolering baseret på de kontrollerede stikprøvedata, da den blev anset for at være mere pålidelig. Interesserede parter modtog disse præciseringer under høringerne efter den foreløbige fremlæggelse af oplysninger.
- (140) Efter den endelige fremlæggelse af oplysninger konkluderede den eksporterende producent Acron, at ovenstående forklaring viser, at Kommissionens analyse af makroøkonomiske indikatorer således var baseret på ikke-efterprøvede data og var unøjagtig. Denne påstand blev afvist. Ovenstående proces beskriver præcis det modsatte af, hvad Acron påstod, nemlig en detaljeret og grundig kontrol af de data, som EU-erhvervsgrenen har indgivet, og overvejelser om, hvordan disse data bedst kan anvendes.
- (141) I sit skriftlige indlæg efter en høring og efter den endelige fremlæggelse af oplysninger påstod den eksporterende producent Acron, at de tal for kapacitetsudnyttelsen, der blev indberettet i forordningen om midlertidig told, var sat for højt på grund af »fabriksomstilling« fra produktion af UAN til produktion af anden kunstgødning med højere merværdi. Den eksporterende producent CFI fremsatte bemærkninger til de tal for produktionskapacitet og kapacitetsudnyttelse, der blev indberettet i forordningen om midlertidig told. Den hævdede, at kapacitetstallene sandsynligvis var for høje, fordi de omfattede uudnyttet kapacitet.
- (142) For det første er det korrekt, at tallene i forordningen om midlertidig told omfattede et element af uudnyttet kapacitet. Hvis den uudnyttede kapacitet blev udelukket, ville den samlede produktionskapacitet i undersøgelsesperioden være på ca. 7 000 000 ton (i stedet for 8 385 000 ton), og kapacitetsudnyttelsen ville være på 56 % (i stedet for 46 %). Selv hvis den uudnyttede kapacitet udelukkes, ville tendensen i den betragtede periode stadig være faldende og være meget lig de data, der blev anvendt i forordningen om midlertidig told.
- (143) For det andet konstaterede Kommissionen i sin analyse af produktionskapaciteten og kapacitetsudnyttelsen, jf. forordningen om midlertidig told, at producenterne (i et vist omfang) er i stand til at omstille produktionen mellem forskellige kvælstofbaserede varer. Kommissionen betragtede derfor ikke kapacitet og kapacitetsudnyttelse som faktorer, der havde stor betydning for skadesbilledet netop i denne undersøgelse.
- (144) Den eksporterende producent Acron hævdede, at EU-erhvervsgrenens kapacitetsudnyttelse var på 100 %, og at al uudnyttet kapacitet blev anvendt til fremstilling af anden kunstgødning i stedet. Parten fremlagde dog ikke dokumentation til støtte for denne påstand, og tallene for kapacitet og kapacitetsudnyttelse i forordningen om midlertidig told er blevet behørigt kontrolleret. Påstanden blev derfor afvist.
- (145) Da der ikke blev fremsat andre bemærkninger vedrørende de makroøkonomiske indikatorer, bekræftede Kommissionen sine konklusioner i betragtning 137-147 i forordningen om midlertidig told.

4.4.3. Mikroøkonomiske indikatorer

- (146) Den eksporterende producent Eurochem hævdede, at EU-producenterne på grund af flere henvisninger i forordningen om midlertidig told til udsvingene i gaspriserne burde have fremlagt et ikke-fortroligt sammendrag, der viste tendensen i dens købspriser på gas. De stikprøveudtagne producenter blev imidlertid ikke anmodet om at angive deres købspriser på gas i spørgeskemaet, og de blev derfor ikke fremlagt i deres spørgeskemabesvarelser. Disse priser blev indhentet og efterprøvet under kontrolbesøgene, og de bilag, der blev indsamlet under kontrolbesøgene, blev behandlet som fortrolige, idet de viser EU-producenterne interne omkostninger. I et samlet og ikke-fortroligt format udviklede de sig således:

De stikprøveudtagne producenters købspriser på gas (indekseret)

2015	2016	2017	IP
100	72	83	89

- (147) Den eksporterende producent CFI fremsatte bemærkninger til betragtning 158 i forordningen om midlertidig told vedrørende evnen til at rejse kapital. Parten påstod, at en virksomheds evne til at rejse kapital generelt ikke er direkte forbundet med likviditet, men derimod med virksomhedens samlede finansielle soliditet. I denne undersøgelse påviste en EU-producent imidlertid, at den normalt finansierer investeringer med overskydende likviditet. Undersøgelsen viste desuden, at EU-erhvervsgrenens samlede finansielle situation tydeligvis er blevet forværret i den betragtede periode. Det rejste spørgsmål ændrede derfor ikke konklusionerne i betragtning 158 i forordningen om midlertidig told.
- (148) CFI hævdede også, at den skade, som EU-erhvervsgrenen har lidt, ville være anderledes, hvis den blev analyseret separat for hver EU-producent. Dette skyldtes problemer, som f.eks. producentens udgifter til indkøb af gas eller dennes geografiske beliggenhed.
- (149) Skadesanalysen blev foretaget på grundlag af hele EU-erhvervsgrenen og ikke for hver enkelt producent. Situationen for individuelle virksomheder/grupper er derfor ikke relevant for den samlede vurdering. Under alle omstændigheder viste undersøgelsen i dette tilfælde, at tendenserne for alle tre stikprøveudtagne EU-producenter (som anses for at være repræsentative for EU-erhvervsgrenens situation) var sammenlignelige og negative. Påstanden blev derfor afvist.
- (150) Den eksporterende producent Acron og GOR anfægtede konklusionen om skade og fremsatte bemærkninger til visse skadesfaktorer, som angiveligt viste en positiv udvikling på et tidspunkt i den analyserede periode eller endog før. Enhver meningsfuld vurdering skal imidlertid tage hensyn til alle de faktorer, der er anført i grundforordningens artikel 3, ligesom Kommissionen gjorde det i denne sag. Kommissionen afviste derfor disse påstande.
- (151) Da der ikke blev fremsat andre bemærkninger vedrørende de mikroøkonomiske indikatorer, bekræftede Kommissionen sine konklusioner i betragtning 148-158 i forordningen om midlertidig told.

4.4.4. Konklusion vedrørende skade

- (152) Da der ikke blev fremsat andre bemærkninger vedrørende konklusionen om skade, bekræftede Kommissionen sine konklusioner i betragtning 159-161 i forordningen om midlertidig told.

5. ÅRSAGSSAMMENHÆNG

5.1. Dumpingimportens virkninger

- (153) Den eksporterende producent MHTL hævdede, at vurderingen af årsagssammenhæng var baseret på forekomsten af underbud. Da den anså metoden til fastslåelse af underbud for mangelfuld, ville den samlede analyse af årsagssammenhængen også være mangelfuld og i strid med grundforordningens artikel 3, stk. 2, artikel 3, stk. 3, og artikel 3, stk. 5-8.
- (154) I forlængelse af analysen af de bemærkninger, der blev modtaget efter den foreløbige fremlæggelse af oplysninger, bekræftede Kommissionen, at importen fra de pågældende lande underbød EU-producenterne salgspriser. Under alle omstændigheder blev der i analysen af årsagssammenhængen taget hensyn til mange andre faktorer end konstateringen af underbud. I betragtning 166 og 167 i forordningen om midlertidig told er pristrykket og

prisfaldet i undersøgelsesperioden forårsaget af den pågældende import faktisk et vigtigt argument for årsagssammenhæng. Tabel 7 i nævnte forordning viser også, at EU-erhvervsgrenens salgspriser i den betragtede periode faldt meget kraftigere end dens omkostninger. På samme måde faldt salgspriserne fra 2016 til undersøgelsesperioden, mens produktionsomkostningerne pr. enhed steg betydeligt. Begge tendenser viser, at den pågældende import har forårsaget et pristryk. Denne konklusion blev bekræftet i den endelige analyse, og den eksporterende producents påstand blev derfor afvist.

- (155) Da der ikke blev fremsat andre bemærkninger vedrørende konklusionen om skade, som kan tilskrives importen af den pågældende vare, bekræftede Kommissionen sine konklusioner i betragtning 163-167 i forordningen om midlertidig told.

5.2. Virkningerne af andre faktorer

- (156) Flere interesserede parter var uenige i den betydning, som Kommissionen tillagde dumpingimporten i betragtning 163-167 i forordningen om midlertidig told, da de mente, at andre faktorer havde forvoldt skaden. Disse påstande analyseres nedenfor.

5.2.1. (Verdensmarkeds)prisen på urinstof

- (157) Flere interesserede parter gentog påstanden om, at der på de fleste markeder er et sammenfald mellem udviklingen i priserne på UAN og udviklingen i priserne på urinstof. De var uenige i Kommissionens analyse af denne påstand i betragtning 176 og 177 i forordningen om midlertidig told, da den ikke præcist beskrev argumentet om, at udviklingen i urinstofpriserne, og ikke importen fra de pågældende lande, skulle være årsagen til den skade, som EU-erhvervsgrenen har lidt.
- (158) Den eksporterende producent CFI bemærkede også, at Kommissionens bemærkning i betragtning 149 i forordningen om midlertidig told om, at EU-erhvervsgrenens salgspriser i 2016 faldt som følge af en stigning i importen, og at disse priser efterfølgende forblev lave, ikke blev understøttet af de faktiske omstændigheder. Udviklingen i EU-erhvervsgrenens salgspriser skulle fuldt ud kunne tilskrives udviklingen i urinstofpriserne. Samme påstand blev gentaget efter den endelige fremlæggelse af oplysninger og også af Eurochem.
- (159) Kommissionen er enig i, at der generelt er et sammenfald i pristendenserne for urinstof og UAN. På grundlag af oplysninger fra forskellige statistiske kilder er der en vis sammenhæng mellem udviklingen i priserne på begge former for kunstgødning. Undertiden er der tydeligt sammenfald, og til tider udvikler pristendenserne for UAN og urinstof i Unionen sig forskelligt, hvilket var tilfældet i den betragtede periode. I sit indlæg af 26. april 2019 gjorde klageren f.eks. status over de betydelige prisforskelle, der er indberettet i handelspublikationer, mellem urinstof og UAN-priser pr. kvælstofenhed i Unionen på forskellige tidspunkter i den betragtede periode.
- (160) EU-producenten OCI Nitrogen fremførte, at en stigning i importen af UAN bør føre til en større forskel mellem UAN- og urinstofprisen »uden kvælstof« for at begrunde konklusionen om årsagssammenhæng med hensyn til dumpingimporten. Virksomhedens analyse peger ikke i retning af en betydelig stigning i antallet af måneder, hvor importmængden steg, og parten konkluderede derfor, at der ikke var nogen årsagssammenhæng mellem den pågældende import og den skade, der forvoldtes EU-producenterne.
- (161) Selv om der kunne være en sammenhæng, ville dette imidlertid ikke betyde, at den skade, EU-erhvervsgrenen har lidt, ikke kan tilskrives dumpingimporten. Med hensyn til den pågældende imports virkninger for EU-erhvervsgrenens situation mindede Kommissionen om, at sammenlignet med det foregående år skete det kraftigste fald i importpriserne (-30 %) og den mest udtalte stigning i importmængden (+ 50 %) i 2016. I samme år mistede EU-erhvervsgrenens markedsandel (-14 %), salgspriserne faldt (-26 %), og rentabiliteten begyndte at falde markant og førte i sidste ende til betydelige tab i undersøgelsesperioden. På denne baggrund kan det ikke bestrides, at der er en klar årsagssammenhæng mellem dumpingimporten og skaden.
- (162) Den pågældende EU-producents analyse var ikke opmærksom på denne forbindelse i en måned-for-måned analyse af importmængden og prisforskellen af en sådan månedlig nettoimport »uden urinstof«. Kommissionen var uenig i denne analyse. For det første indeholder både urinstof og UAN kvælstof og anvendes af samme brugerindustri (dvs. landbrugere). En form for sammenhæng er derfor ikke overraskende. Ved at sammenligne den »justerede« prisforskel

med importmængderne fra måned til måned ser man for det andet bort fra, at der ofte indgås aftaler om priserne flere måneder, før importen faktisk kommer ind i Unionen, og at priserne varierer afhængigt af den årstid, hvor de fastsættes. Kommissionen fandt derfor, at der ikke er grundlag for i) at »justere« priserne, således som den pågældende part har gjort det i sin påstand, og ii) at tillægge dens analyse fra måned til måned stor værdi. På dette grundlag kan en eventuel sammenhæng mellem urinstof- og UAN-priserne ikke svække årsagssammenhængen mellem dumpingimporten og skaden.

- (163) Den eksporterende producent CFI var uenig i Kommissionens konklusion om, at spotpriserne for urinstof forskellige steder i verden viste prisudsving i den betragtede periode, afhængigt af markedet. Den fremførte, at de oplysninger, som Kommissionen henviste til, faktisk viste, at de globale urinstofpriser er indbyrdes forbundne. Desuden kritiserede CFI de fire markeder, der er nævnt i materialet i fodnote 15 i forordningen om midlertidig told, idet to af dem var i Kina, som Kommissionen mener var fordrejede med hensyn til urinstof, og påstod, at benchmark-markedspriserne på US Gulf FOB barge eller Middle East granular FOB, som angiveligt var meget vigtigere, var udeladt. I den forbindelse bemærkede Kommissionen med hensyn til kvaliteten af materialet, at eftersom der ikke var nogen interesserede parter, der indgav frit tilgængelige rettidige oplysninger om priser på kunstgødning, anvendte Kommissionen en række frit tilgængelige oplysninger, som under alle omstændigheder viser, at prisfastsættelsen for urinstof kort forinden fulgte forskellige mønstre i forskellige dele af verden.
- (164) Efter den endelige fremlæggelse af oplysninger var Eurochem også uenig i Kommissionens foreløbige anvendelse af kinesiske priser til at påvise, at der ikke var nogen sammenhæng, og at Kommissionen ikke havde benyttet sig af for sent indsendte bemærkninger. Kommissionen undersøgte imidlertid alle de foreliggende beviser i denne henseende og kom til den konklusion, at verdensprisen på urinstof ikke påvirkede EU-erhvervsgrenen væsentligt. Dette synspunkt blev yderligere bekræftet af de grunde, der er anført i den næste betragtning.
- (165) Efter den endelige fremlæggelse af oplysninger fremlagde Fertilizers Europe yderligere bevis for, at sammenhængen mellem urinstof- og UAN-priserne blev brudt i undersøgelsesperioden og endnu mere efterfølgende. Oplysningerne bekræftede grundlæggende Kommissionens konklusion om, at sammenhængen ikke er strukturelt stærk, i modsætning til flere parters påstande.
- (166) OCI Nitrogen kritiserede også, at Kommissionen i betragtning 176 i forordningen om midlertidig told havde gjort brug af oplysninger, der var offentligt tilgængelige på internettet, selv om disse oplysninger ikke indgik i de offentlige sagsakter. Ifølge den pågældende part er Kommissionen i henhold til grundforordningens artikel 2, stk. 6a, litra c), og artikel 2, stk. 6a, litra e), forpligtet til kun at anvende oplysninger, der indgår undersøgelsens sagsakter, og som kan kontrolleres behørigt af Kommissionen, idet sidstnævnte i dette tilfælde er umuligt, da den part, som har udarbejdet oplysningerne, nægtede at samarbejde i forbindelse med undersøgelsen.
- (167) Kommissionen afviste denne påstand og bemærkede, at bestemmelserne i grundforordningens artikel 2, stk. 6a, litra c), og artikel 2, stk. 6a, litra e), er irrelevante i dette tilfælde, da de vedrører dumpingberegninger i tilfælde af væsentlige fordrejninger i et eksportland. Desuden skal Kommissionen udvise omhu og krydstjekke de oplysninger, som interesserede parter baserer deres påstande på i forhold til andre relevante informationskilder. Kommissionen krydstjekkede således visse oplysninger om de urinstofpriser, som OCI Nitrogen havde fremlagt, i forhold til en præsentation fra 2018, som en anden EU-producent havde stillet til rådighed på sit websted i forbindelse med proceduren. Den pågældende præsentation indeholder en graf over urinstofpriser siden januar 2015 i forskellige dele af verden og stammer fra en række udbydere af markedsanalyser.
- (168) Kommissionen konkluderede derfor, jf. betragtning 177 i forordningen om midlertidig told, at (verdensmarkeds) prisen på urinstof ikke kunne have haft en væsentlig indvirkning på EU-erhvervsgrenens salgspriser og den skadevoldende situation.

5.2.2. Andre faktorer

- (169) Den eksporterende producent Eurochem var uenig i Kommissionens bemærkning i betragtning 155 i forordningen om midlertidig told, nemlig at importen var skyld i, at EU-erhvervsgrenens salgspriser blev trykket, og bemærkede, at EU-erhvervsgrenens priser blev trykket af stigningen i omkostningerne til naturgas fra 2017. Efter den endelige fremlæggelse af oplysninger blev denne påstand gentaget. GOR hævdede også, at stigningen i omkostningerne til naturgas påvirkede EU-erhvervsgrenens rentabilitet. Denne påstand blev allerede behandlet i betragtning 178-180 i forordningen om midlertidig told. Selv om udviklingen i gasprisen kunne have været en årsag til omkostningsstigningen, var hverken stigningen i omkostninger til gassen eller andre omkostningsstigninger årsagen til, at EU-erhvervsgrenen ikke var i stand til at hæve sine priser (trykket af den pågældende import) for at undgå de tab, der blev konstateret i undersøgelsesperioden. En af parterne hævdede, at EU-erhvervsgrenens rentabilitet faldt kraftigt og markant i 2017 og undersøgelsesperioden, da producenterne havde besluttet »at handle imod markedet« og

fastholde priserne på det relativt lave niveau fra 2016 til trods for en betydelig stigning i naturgaspriserne og dermed omkostningerne. Parten påstod, at EU-erhvervsgrenen havde andre valgmuligheder, hvilket ikke understøttes af de faktiske omstændigheder i sagen, hvoraf det fremgår, at EU-erhvervsgrenen selv med disse priser i Unionen mistede en markedsandel på 3,5 % på EU-markedet mellem 2016 og undersøgelsesperioden (tabel 5 i forordningen om midlertidig told). EU-erhvervsgrenens tab af EU-markedsandel på 2,1 procentpoint siden 2016 står i kontrast til stigningen i markedsandelen for den pågældende import på 3,7 procentpoint i samme periode (tabel 2 i forordningen om midlertidig told). I samme periode, fra 2016 til undersøgelsesperioden, faldt de gennemsnitlige importpriser fra de pågældende lande yderligere med mere end 7 % (tabel 3 i forordningen om midlertidig told). EU-erhvervsgrenen kunne ikke forhøje sine salgspriser i takt med de øgede omkostninger med henblik på at begrænse tabet af markedsandele, hvilket førte til et kraftigt pristryk og et drastisk fald i rentabiliteten. Med andre ord førte pristrykket, som var forårsaget af de stigende mængder dumpingimport, til faldet i rentabiliteten, da EU-erhvervsgrenen i en sådan situation ikke kunne forhøje sine salgspriser for at afspejle denne omkostningsstigning. I denne forstand forklarer udviklingen i gasprisen ikke den faldende fortjeneste i denne sag og kan ikke betragtes som en faktor, der bidrager til EU-erhvervsgrenens skadevoldende situation.

- (170) Flere interesserede parter fremførte, at analysen af årsagssammenhæng var påvirket af stikprøveudtagningen, som de anså for ikke at være repræsentativ for EU-erhvervsgrenen, da AB Achema og Grupa Azoty angiveligt skulle have virksomhedsspecifikke problemer, som de øvrige EU-producenter ikke har. De gentog navnlig, at AB Achema og Grupa Azoty var udsat for regulerede og høje gaspriser, og at de var udsat for uforholdsmæssigt høje transportomkostninger i forbindelse med deres salg til Vesteuropa, hvor størstedelen af deres UAN bliver solgt. Disse påstande blev gentaget efter den endelige fremlæggelse af oplysninger.
- (171) Med hensyn til denne påstand skal det først bemærkes, at tallene vedrørende de makroøkonomiske indikatorer i skadesvurderingen vedrører samtlige EU-producenter, jf. betragtning 134-136 i forordningen om midlertidig told. Kun de mikroøkonomiske indikatorer vurderes hos de stikprøveudtagne producenter. Den negative tendens i de fleste makroøkonomiske indikatorer, navnlig for så vidt angår produktionsmængder, salgsmængde og markedsandel, påvirkes derfor ikke af stikprøvens sammensætning. For det andet blev stikprøven, jf. betragtning 124, fastsat på grundlag af produktions- og salgsmængden af samme vare i undersøgelsesperioden og tegner sig for mere end 50 % af EU-produktions- og salgsmængderne. Den anses derfor for at være repræsentativ og i fuld overensstemmelse med bestemmelserne i grundforordningens artikel 17.
- (172) For så vidt angår spørgsmålet om de gaspriser, som blev betalt af AB Achema og Grupa Azoty, undersøgte Kommissionen for alle tre EU-producenter, hvordan og til hvilken pris gasen blev købt. Selv om gaspriser og andre omkostninger til indkøb af gas klart varierer medlemsstaterne imellem, var det tydeligt, at tendensen for gasprisen var omtrent den samme for alle tre producenter. Gasomkostningerne faldt i 2016 og steg i 2017 og i undersøgelsesperioden (se også tabellen under betragtning 146). Alle tre producenter oplevede et støt fald i rentabiliteten i den betragtede periode, da de højere omkostninger (de største og mest svingende omkostninger var gasomkostningerne) ikke blev modsvaret af højere salgspriser i 2017 og undersøgelsesperioden. Med andre ord var skaden, selv om de absolutte tal for nogle af disse indikatorer kan have varieret fra producent til producent (som påstået af Eurochem efter den endelige fremlæggelse af oplysninger), hos alle tre producenter tydelig, og der foreligger ingen tegn eller beviser, der tyder på, at en anderledes stikprøve ville have ændret konklusionerne om skade.
- (173) Med hensyn til spørgsmålet om, hvorvidt de stikprøveudtagne EU-producenters geografiske beliggenhed forvoldte skade på grund af de transportomkostninger, der var forbundet med at markedsføre den pågældende vare, var der 20 kendte producenter af den pågældende vare i undersøgelsesperioden med produktionsfaciliteter i alle dele af Unionen. Desuden blev størstedelen af salget i stikprøven solgt lokalt, selv om en del af salgsmængden blev transporteret som søfragt til andre dele af Unionen ⁽¹⁹⁾. For det tredje er det ikke usædvanligt, at producenterne har kunder, der er beliggende i en sådan afstand, at transportomkostningerne er betydelige. Det, der imidlertid er vigtigt

⁽¹⁹⁾ Efter den endelige fremlæggelse af oplysninger hævdede den eksporterende producent CFI, at dette ikke var afspejlet i beregningen af underbud og målprisunderbud. Dette er dog ikke korrekt. Den kendsgerning, at størstedelen af EU-erhvervsgrenens salg blev solgt lokalt, betød, at for ca. 60 % af EU-erhvervsgrenens salgspriser, der blev anvendt i beregningerne af underbud, er der anvendt priser af fabrik, og den transportjustering, der blev foretaget af målprisen i målprisunderbudsberegningerne, er også baseret på dette forhold.

for Kommissionens undersøgelse, er, at priserne på disse markeder er trykket på grund af virkningerne af den urimelige lavprisimport. Det skal også påpeges, at EU-erhvervsgrenen var i stand til at opnå en rimelig fortjeneste i de første to år af den betragtede periode på trods af dens geografiske beliggenhed.

- (174) For salget til Rouen eller Gent, jf. betragtning 107, udgjorde transportomkostningerne til cif-punktet ca. 15-20 % af cif-prisen. Disse omkostninger måtte imidlertid afholdes år for år, og i 2015 og 2016 var erhvervsgrenen som helhed, herunder producenter med sådanne cif-omkostninger, rentabel. Som anført ovenfor fremgår det af udviklingen i denne sag, at der var konstateret tydelig skade for alle tre stikprøveudtagne producenter, og ikke kun for dem, der er beliggende i Polen og Litauen. Det blev derfor konkluderet, at de transportomkostninger, der er forbundet med markedsføring af varen, ikke svækker årsagssammenhængen mellem dumpingimporten og den skade, som EU-erhvervsgrenen har lidt.
- (175) OCI Nitrogen bemærkede, at Kommissionen havde set bort fra argumentet om, at integration er afgørende i kunstgødningsindustrien. Virksomheden hævdede, at manglende integration af produktionslinjen for UAN med produktionslinjer til andre former for kunstgødning gør en producent sårbar over for markedsudsving og er et eksempel på selvforskyldt skade. Alle tre stikprøveudtagne virksomheder producerede dog UAN og andre kunstgødningsprodukter på integrerede anlæg. Det forhold, at nogle producenter i højere grad end andre producenter producerede UAN, betyder ikke, at skaden var selvforskyldt. Påstanden blev derfor afvist.
- (176) Den eksporterende producent CFI fremførte, at produktiviteten faldt med 1 %, mens arbejdskraftomkostningerne steg med 10 %, og at da disse ekstra omkostninger ikke var relateret til importen, burde Kommissionen have taget dem i betragtning i forbindelse med analysen af årsagssammenhængen.
- (177) Kommissionen afviste denne påstand, da stigningen i de gennemsnitlige arbejdskraftomkostninger pr. ansat ikke blev afspejlet i en tilsvarende ændring i produktionsomkostningerne pr. enhed, som tværtimod faldt med 11 % i den betragtede periode, hvilket også fremgår af tabel 7 i forordningen om midlertidig told. Desuden kan faldet i produktiviteten tilskrives det samlede fald i EU-producenternes produktion af UAN i den betragtede periode, som også er forbundet med presset fra importen på EU-markedet for UAN.
- (178) EU-producenten OCI Nitrogen og de eksporterende producenter CFI og Acron hævdede også, at Kommissionen med urette afviste virkningen af sæsonudsving i priserne i betragtning 186 i forordningen om midlertidig told. De hævdede navnlig, at Kommissionen ikke kan fastholde, at en beregning af årlige gennemsnit ville udligne betydningen af sæsonudsving i priserne. De fremførte, at AB Achema havde oplyst, at virksomheden havde reduceret driften og produktionen med 50 % mellem juni og oktober 2016, og at virksomheden sædvanligvis suspenderede en del af sin produktion hvert år, sædvanligvis om sommeren, hvor markederne tilbød de laveste priser på kunstgødning på grund af den ringe efterspørgsel. Med hensyn til AB Achema's indstilling af produktionen viste undersøgelsen, at ikke kun AB Achema, men også andre producenter af UAN reducerer eller standser produktion midlertidigt på grund af vedligeholdelse eller reparationer. Det er logisk, at sådanne reparationer, når det er muligt, er planlagt i lavsæsonen. Desuden knytter betragtning 166 i forordningen om midlertidig told visse produktionsstop i Unionen til pristrykket på markedet. Under alle omstændigheder er der, som det allerede er blevet konkluderet efter analysen af fordelingen af og priserne på salget i betragtning 133-134, ingen dokumentation for, at tilbagevendende sæsonudsving har haft en væsentlig og konsekvent indvirkning på prisanalysen. Kommissionen vurderer, at beregningen af årlige prisgennemsnit er rimelig, da det er almindelig praksis i UAN-virksomhederne at aftale visse mængder og priser i anden halvdel af året for leverancer i første halvdel af det følgende år. Kommissionen bekræfter derfor, at denne påstand må afvises.
- (179) De eksporterende producenter CFI og Eurochem hævdede, at EU-erhvervsgrenen havde styrket sit eksportsalg på bekostning af EU-salget, og at dette, og ikke stigningen i importen fra de pågældende lande, var årsagen til faldet i EU-erhvervsgrenens markedsandel. Eurochem hævdede også, at EU-erhvervsgrenen havde besluttet at fokusere på mere rentable kvælstofbaserede varer såsom ammoniumnitrat på bekostning af EU-markedet for UAN, og denne påstand blev gentaget efter den endelige fremlæggelse af oplysninger. Efter den endelige fremlæggelse af oplysninger gentog man også, at importen var nødvendig for at udfylde et hul, da EU-erhvervsgrenen skulle have mistet interessen for at producere UAN til sine kunder i Unionen. Som allerede forklaret i afsnit 5.2.2 i forordningen om midlertidig told kompenserede EU-erhvervsgrenens øgede salg på dens eksportmarkeder (en stigning på ca. 280 000 ton) kun for en lille del af tabet på ca. 700 000 ton på EU-markedet. Selv om man tager hensyn til faldet i forbruget i samme periode, kan det ikke antages, at dette øgede eksportsalg har forhindret EU-erhvervsgrenen i at levere til sine kunder i Unionen. Kommissionen vurderer, at visse EU-producenters omstilling af produktionen (som

anerkendt i betragtning 139 i forordningen om midlertidig told) er en logisk foranstaltning, der blev indført af EU-producenter, som oplevede faldende rentabilitet og faldende UAN-priser i Unionen på grund af importen fra de pågældende lande. Under de foreliggende omstændigheder kan et øget fokus på eksportmarkeder ikke have bidraget til EU-erhvervsgrenens skade, men det kan tværtimod i begrænset omfang have afbødet den skade, der er forårsaget af dumpingimporten. Der mindes om, at EU-erhvervsgrenens kapacitetsudnyttelse i den betragtede periode faldt med 7 procentpoint til 46 %. Stigningen i eksportsalget påvirkede derfor ikke EU-erhvervsgrenens kapacitet til at forsyne EU-markedet negativt. Disse påstande blev derfor afvist.

- (180) På side 57 i klagen henvistes der til en stigning på 21 % i EU-producenternes kapacitetsudnyttelse i 2013-2017, hvilket ifølge GOR betød, at der ikke var nogen forbindelse mellem den påståede dumping fra Rusland og EU-erhvervsgrenens væsentlige skade. Denne påstand blev afvist. Tabel 4 i forordningen om midlertidig told viser et fald i kapacitetsudnyttelsen i den betragtede periode.
- (181) Efter den endelige fremlæggelse af oplysninger hævdede Eurochem, at markedsdynamikken havde forvoldt EU-erhvervsgrenen skade, og ikke importen fra de pågældende lande. Den omtalte markedsdynamik omfattede et fald i urinstofpriserne og udviklingen i gasomkostningerne. Denne påstand syntes dog at være en omformulering af virksomhedens tidligere påstande og påstande fra andre parter, som tidligere var blevet behandlet og afvist. For at opsummere Kommissionens konklusioner viste EU-erhvervsgrenen ikke desto mindre, at den i 2015 og 2016 var i stand til at opnå en fortjeneste, uanset om gaspriserne var høje eller lave. De stigende mængder lavprisdumpingimport, som trykkede priserne i 2017 og i undersøgelsesperioden, forhindrede imidlertid EU-erhvervsgrenen i at hæve priserne for at dække sine omkostninger. Påstanden om, at markedsdynamikken snarere end dumpingimporten forvoldte skade, blev derfor afvist.
- (182) Efter den endelige fremlæggelse af oplysninger hævdede CFI og IFA, at de yderligere afgifter, som den stikprøveudvalgte EU-producent AB Achema skulle betale i undersøgelsesperioden, påvirkede virksomhedens og de stikprøveudtagne parter rentabilitet. Kommissionen burde derfor have betragtet dette som en faktor, der kunne have forvoldt skade. Det skal dog bemærkes, at udgifterne til køb af gas (herunder gebyrer, afgifter og transport) faldt i den betragtede periode for alle tre producenter. Faktisk fulgte udgifterne til køb af gas hos alle tre producenter en tilsvarende tendens. Der var ingen beviser for, at en enkelt EU-producents yderligere afgifter havde nogen væsentlig indvirkning på rentabiliteten i den stikprøveudtagne erhvervsgren. Tværtimod skyldtes nedgangen i EU-erhvervsgrenens rentabilitet, at EU-erhvervsgrenen ikke var i stand til at øge deres priser i forhold til de samlede omkostningsstigninger. Påstanden blev derfor afvist.

5.2.3. Konklusion

- (183) På grundlag af ovenstående og da der ikke blev fremsat andre bemærkninger, konkluderede Kommissionen, at ingen af de øvrige faktorer, der blev undersøgt i både den foreløbige og i den endelige fase, kunne have nogen relevant indvirkning på EU-erhvervsgrenens skadevoldende situation. Ingen af de faktorer, som blev analyseret individuelt eller samlet, svækkede således årsagssammenhængen mellem dumpingimporten og den skade, som EU-erhvervsgrenen har lidt, i et sådant omfang at denne forbindelse ikke længere ville være reel og væsentlig, hvilket bekræfter konklusionen i betragtning 190 i forordningen om midlertidig told.

6. FORANSTALTNINGERNES OMFANG

- (184) De russiske eksporterende producenter fremførte, at en manglende anvendelse af reglen om den lavest mulige told i henhold til grundforordningens artikel 7, stk. 2a, for så vidt angår den russiske import kun ville føre til en diskriminerende opkrævning af antidumpingtold i strid med artikel 9.2 i WTO's antidumpingaftale.
- (185) Kommissionen bemærker indledningsvis, at anvendelsen af reglen om den lavest mulige told ikke er obligatorisk i henhold til WTO's antidumpingaftale, da det af artikel 9.1 fremgår, at anvendelsen »er ønskelig«. Der findes ingen supplerende bestemmelser, der uddyber de materielle bestemmelser for reglens anvendelse, når WTO-medlemslande beslutter at anvende denne regel. Unionen har derfor vide skønsebøjelser med hensyn til de nærmere bestemmelser for anvendelsen af reglen om den lavest mulige told.

- (186) Kommissionen bemærker endvidere, at reglen om den lavest mulige told i modsætning til disse eksporterende producenters opfattelse stadig finder anvendelse i henhold til antidumpinggrundforordningen, som senest blev ændret den 30. maj 2018. Med den seneste ændring blev de nærmere bestemmelser for reglens anvendelse ændret, da dumpingmargenen i tilfælde, hvor der er fordrejninger af råvarepriserne i henhold til artikel 7, stk. 2a, anses for at afspejle den skade, som EU-erhvervsgrenen har lidt, jf. også betragtning 221-237 i forordningen om midlertidig told.
- (187) Der kan kun opstå en situation med forskelsbehandling, hvis to meget ens situationer behandles forskelligt, eller to forskellige situationer behandles ens. Samme logik ligger bag forbuddet mod forskelsbehandling i artikel 9.2 i WTO's antidumpingaftale, uanset om den også finder anvendelse på de nærmere bestemmelser for anvendelsen af reglen om den lavest mulige told, som ikke er obligatorisk i henhold til aftalen.
- (188) I dette specifikke tilfælde fandt Kommissionen kun fordrejninger af råvarepriserne i henhold til grundforordningens artikel 7, stk. 2a, for så vidt angår Rusland og ikke for de øvrige eksporterende lande, der er omfattet af undersøgelsen, jf. forklaringen i betragtning 217. Situationen for de eksporterende producenter i Rusland, hvor der er konstateret fordrejninger af råvarepriserne, kan derfor ikke sammenlignes med de eksporterende producenters situation i Trinidad og Tobago og i USA, hvor der ikke er tale om fordrejninger. Påstanden blev derfor afvist.

6.1. Undersøgelse, for så vidt angår Trinidad og Tobago og Amerikas Forenede Stater, vedrørende den margen, der er tilstrækkelig til at afhjælpe den skade, som EU-erhvervsgrenen har lidt

- (189) Flere parter påstod, at Jindal Saw-sagen også ville påvirke beregningen af målprisunderbudsmargener. Det bør præciseres, at den målprisunderbudsmargen, der blev anvendt i denne undersøgelse som skadestærskel, blev fastsat på grundlag af EU-producenterne's produktionsomkostninger. Der blev ikke lagt nogen omkostninger til produktionsomkostningerne for at dække eventuelle omkostninger hos EU-erhvervsgrenens forretningsmæssigt forbundne salgsvirksomheder. Den asymmetri, som Retten konstaterede, og som påvirkede målprisunderbudsberegningerne i Jindal-sagen, findes ikke i denne sag, og påstanden afvises derfor.
- (190) Det skal erindres, at målprisunderbudsmargenen i den foreløbige fase blev beregnet ved at anvende en beregnet målpris på cif-niveau for ca. 40 % af EU-erhvervsgrenens salg. Omkostningerne ved omregning fra ab fabrik til cif udgjorde 15-20 % af cif-prisen. Disse omkostninger blev opjusteret en smule i den endelige fase for at korrigere en mindre regnefejl i forbindelse med visse cif-priser hos en af de stikprøveudtagne EU-producenter, som var skyld i, at disse priser var blevet fastsat lidt for lavt. De faktiske tal er fortrolige og fremlagt for den berørte part.
- (191) Den eksporterende producent CFI hævdede, at Kommissionen ikke burde have beregnet en målfortjeneste på grundlag af den fortjeneste, der blev opnået i 2013-2015, da perioden 2006-2015 skulle have givet et ekstraordinært afkast for EU-erhvervsgrenen på grund af usædvanlig høje urinstofpriser på verdensplan. Den eksporterende producent MHTL hævdede ligeledes, at den målfortjeneste, der blev anvendt til beregningen af EU-erhvervsgrenens målpris, blev fastsat på et urimeligt højt niveau. Den fremførte, at denne målfortjeneste på 10 % ikke var på linje med den målfortjeneste på 8 % og den målfortjeneste på 5 %, der var blevet fastsat i en række andre undersøgelser af kunstgødning i 2000 og 2001. Kommissionen skulle antagelig ikke have fremlagt elementer, der tydede på en ændring af de omstændigheder, der førte til en sådan højere målfortjeneste. Den burde derfor fastsættes til 6 %, som er minimumsniveauet i henhold til grundforordningens artikel 7, stk. 2c.
- (192) Det skal i den forbindelse påpeges, at da Kommissionen valgte den metode, der skal anvendes til at fastsætte målfortjenesten i forbindelse med denne undersøgelse og identificerede den relevante periode, tog den hensyn til, at fortjenesten kan svinge. Som anført i betragtning 154 i forordningen om midlertidig told blev der i 2015 opnået en fortjenstmargen på 14 %, hvor importen stadig var lav. Kommissionen afviste derfor påstanden om, at den anvendte fortjeneste på 10 % var urimeligt høj eller usædvanlig.
- (193) Den eksporterende producent CFI hævdede, at eftersom andre faktorer end importen også var årsag til EU-erhvervsgrenens skade eller i det mindste udgjorde en forværende omstændighed, ville en nedjustering af målfortjenesten være hensigtsmæssig for at afspejle virkningen af disse andre årsager. Denne påstand blev afvist.
- (194) Som konstateret i betragtning 183 konkluderede Kommissionen, at andre faktorer ikke bidrog til EU-erhvervsgrenens skadevoldende situation. Som forklaret i betragtning 198 og 199 i forordningen om midlertidig told blev målfortjenesten desuden fastsat i overensstemmelse med de nye regler i grundforordningens artikel 7, stk.

2c. Artikel 7, stk. 2c, henviser til en række faktorer uden at specificere nogen rangorden mellem dem. Kommissionen tog hensyn til rentabilitetsniveauet inden stigningen i importen fra de undersøgte lande, det rentabilitetsniveau, som er nødvendigt for at dække alle omkostninger og investeringer, forskning og udvikling (FoU) og innovation samt det rentabilitetsniveau, som kan forventes under normale konkurrencevilkår. I henhold til grundforordningens artikel 7, stk. 2c, besluttede Kommissionen at anvende den vejede gennemsnitlige fortjeneste, som EU-erhvervsgrenen havde opnået i perioden 2013-2015, dvs. lige inden stigningen i importen og det samtidige fald i EU-erhvervsgrenens rentabilitet. Dette sikrer, at målfortjenesten afspejler normale konkurrencevilkår på markedet, da markedsandelen for dumpingimporten stadig var lav. Stigningen i importen og nedgangen i rentabiliteten, der begyndte i 2016, er tydelig, og ingen andre faktorer, betragtet enkeltvis eller samlet, svækkede årsagssammenhængen som forklaret i betragtning 190 i forordningen om midlertidig told.

- (195) Efter indførelsen af midlertidige foranstaltninger reviderede Kommissionen en smule sin beregning af de fremtidige overholdelsesomkostninger i henhold til artikel 7, stk. 2d. Den ajourførte de forventede omkostninger til EU-emissionskvoter (se betragtning 202 i forordningen om midlertidig told) og anvendte nu de fremskrevne priser, jf. Bloomberg New Energy Finance af 30. maj 2019. Denne gennemsnitlige pris for EU-emissionskvoter fastsættes endeligt til 25,81 EUR/ton CO₂ produceret i forhold til 24,14 EUR/ton CO₂ produceret i den foreløbige fase. Andre elementer i beregningen blev også justeret en smule, hvis det blev fundet relevant. På dette grundlag blev der fastsat en meromkostning på 3,8 % (i stedet for 3,7 % i den foreløbige fase), og disse omkostninger blev lagt oven i den ikke-skadevoldende pris. En supplerende bemærkning til det dossier, der stilles til rådighed for interesserede parter, forklarer de nærmere detaljer i disse justeringer. Der blev ikke fremsat andre bemærkninger af de interesserede parter end dem, der allerede er behandlet i betragtning 197.
- (196) CFI og Acron hævdede, at Kommissionen ikke burde have foretaget en justering for fremtidige overholdelsesomkostninger i henhold til artikel 7, stk. 2d, da Kommissionens konklusion ikke bekræfter, at der er positivt bevismateriale og en tilstrækkelig grad af sikkerhed for, at de fremtidige omkostninger vil blive afholdt af EU-erhvervsgrenen. De bemærkede også, at det er inkonsekvent og unøjagtigt at beregne en målpris baseret på grundlag af tidligere produktionsomkostninger og tidligere fortjeneste, samtidig med at der på samme tid tages hensyn til fremtidige omkostningselementer. Denne påstand blev afvist, da forordningen om midlertidig told fuldt ud forklarer, at retsgrundlaget for justeringen af de fremtidige overholdelsesomkostninger og den metode, der anvendes til at beregne disse omkostninger, er baseret på positivt bevismateriale, som udgør de bedste tilgængelige data.
- (197) Efter den endelige fremlæggelse af oplysninger hævdede Fertilizers Europe, at gennemsnitsprisen for EU-emissionskvoter imellemtiden var steget yderligere, og fremlagde data fra en anden kilde end den, der blev anvendt i den foreløbige og endelige fase (dvs. Bloomberg New Energy Finance). Fertilizers Europe hævdede derfor, at Kommissionen burde tage dette spørgsmål op til fornyet overvejelse. Kommissionen fandt det imidlertid yderst vigtigt, at der er klarhed med hensyn til kilden og timingen (for både for den foreløbige og den endelige fastsættelse) af det benchmark, der anvendes til at fastsætte de forventede omkostninger til EU-emissionskvoter. De tal, der nævnes i betragtning 195, bekræftes derfor.
- (198) Den eksporterende producent MHTL hævdede, at Kommissionen fejlagtigt havde beregnet målprisunderbudsmargenen på grundlag af en beregnet cif-eksportpris af de årsager, der også er anført i betragtning 126. Kommissionen fastholdt, at det, jf. betragtning 108-110, er hensigtsmæssigt for visse former for salg at fastsætte produktionsomkostningerne på cif-basis med henblik på at fastsætte skadesmargenen på et nøjagtigt og meningsfyldt niveau og foretage en rimelig sammenligning.
- (199) Den samme eksporterende producent hævdede også, at Kommissionen burde have anvendt en anden cif-pris som nævner for sine skadesberegninger for at afspejle de særlige kontraktforhold i forbindelse med salget til EU-markedet. Det er imidlertid Kommissionens faste praksis at anvende den faktiske pris, der er meddelt EU's toldmyndigheder, til at fastsætte nævneren i forbindelse med dumping- og skadesberegningerne. Der er således tale om en fair metode til fastsættelse af margener, som sikrer, at både dumping- og målprisunderbudsmargenerne fastsættes som en procentdel af den samme pris. Påstanden blev derfor afvist.

(200) Resultatet af de endelige beregninger fremgår af nedenstående tabel.

Land	Virksomhed	Dumpingmargen (%)	Målprisunderbudsmargen (%)
Trinidad og Tobago	Methanol Holdings (Trinidad) Limited	55,8	16,2
Trinidad og Tobago	Alle andre virksomheder	55,8	16,2
Amerikas Forenede Stater	CF Industries Holdings, Inc.	37,3	23,9
Amerikas Forenede Stater	Alle andre virksomheder	37,3	23,9

6.2. Undersøgelse, for så vidt angår Rusland, vedrørende den margen, der er tilstrækkelig til at afhjælpe den skade, som EU-erhvervsgrenen har lidt

(201) En sammenligning mellem den endelige vejede gennemsnitlige importpris hos de samarbejdsvillige eksporterende producenter i Rusland og EU-erhvervsgrenens endelige målpris til vurdering af, om den foreløbigt fastsatte dumpingmargen ville være højere end den margen, der er tilstrækkelig til at afhjælpe den skade, der er påført EU-erhvervsgrenen, gav følgende resultat:

Land	Virksomhed	Dumpingmargen (%)	Målprisunderbudsmargen (%)
Rusland	PJSC Acron	31,9	13,7
Rusland	Joint Stock Company »Azot«	20,0	16,3
Rusland	Joint Stock Company »Nevinnomyssky Azot«	20,0	16,3
Rusland	Alle andre virksomheder	31,9	16,3

(202) Det blev således bekræftet, at målprisunderbudsmargenen var lavere end dumpingmargenen, og at Kommissionen burde foretage den undersøgelse, som der stilles krav om i grundforordningens artikel 7, stk. 2a.

(203) Efter den endelige fremlæggelse af oplysninger hævdede Eurochem, at EU-erhvervsgrenens salgspriser, der blev anvendt til målprisunderbud, bør reduceres med 7 EUR/ton for at tage hensyn til forskellen i produktionsomkostningerne pr. ton UAN mellem 2017 og undersøgelsesperioden, da denne omkostningsstigning ville være forårsaget af en stigning i udgifterne til gas, og at den derfor ikke bør tilskrives den pågældende import. Den samme part hævdede, at EU-erhvervsgrenens salgspriser burde reduceres yderligere med 15-20 % på grund af producenterens afsides beliggenhed som en anden årsag til skaden.

(204) Af de årsager, der er uddybet i betragtning 169, 173 og 174, kan hverken udviklingen i gasprisen eller transportomkostningerne eller de stikprøvedtagne producenters beliggenhed betragtes som faktorer, der bidrager til EU-erhvervsgrenens skadevoldende situation. Som det blev bekræftet i betragtning 124, er stikprøven af EU-producenter desuden repræsentativ for EU-erhvervsgrenen som helhed og fordrejer ikke tallene som følge af de berørte parter beliggenhed.

(205) Med hensyn til den målfortjeneste, der blev anvendt til at beregne EU-erhvervsgrenens målpris (jf. betragtning 198-200 i forordningen om midlertidig told og betragtning 191-194 ovenfor), hævdede Acron efter den endelige fremlæggelse af oplysninger, at Kommissionen enten burde oplyse EU-erhvervsgrenens vejede gennemsnitlige fortjeneste i 2013 og 2014, der sammen med fortjenesten fra 2015 blev anvendt til at beregne den vejede gennemsnitlige målfortjeneste for 2013-2015, der blev anvendt, eller benytte den målfortjeneste på 8 %, der blev anvendt i en nylig afsluttet undersøgelse af ammoniumnitrat. Kommissionen var uenig i den begrundelse, der lå til grund for påstanden. Hvad angår EU-erhvervsgrenens rentabilitet i 2013 og 2014, står det imidlertid klart, at EU-erhvervsgrenens fortjeneste var væsentligt lavere i 2013 og 2014 i forhold til 2015, da 2015-fortjenesten for de stikprøvedtagne parter var på 14 %, og den vejede gennemsnitlige fortjenstmargen nåede op på 10 %. De stikprøvedtagne producenters nøjagtige vejede gennemsnitlige fortjeneste for 2013 og 2014, der blev anvendt i

beregningen, kan ikke fremlægges, da en af de stikprøveudtagne producenter, »OCI Nitrogen«, ikke kunne give Kommissionen sin rentabilitet for årene forud for 2015, og beregningen for disse år blev derfor kun baseret på to producenters rentabilitet. Det var således ikke muligt at fremlægge disse tal på grund af den fortrolige karakter af oplysningerne om rentabilitet. EU-erhvervsgrenens vejede gennemsnitlige rentabilitet for hvert af de år, der blev anvendt i beregningen af fortjenesten på 10 %, lå imidlertid på 5-9 %.

- (206) Acron hævdede også, at en justering for fremtidige overholdelsesomkostninger i henhold til artikel 7, stk. 2d, ikke er berettiget, uden et endeligt bevis for, at disse omkostninger vil blive afholdt af EU-erhvervsgrenen. Denne påstand behandles i betragtning 196. Kommissionen fastholdt sit synspunkt om, at disse øgede fremtidige overholdelsesomkostninger er blevet beregnet nøjagtigt i overensstemmelse med de positive oplysninger i sagen. Påstanden blev derfor afvist.

6.3. Fordrejninger af råvarepriser

- (207) Undersøgelsen af fordrejninger af råvarepriserne og begrundelserne for at anvende artikel 7, stk. 2a, for så vidt angår Rusland blev uddybet i betragtning 207-220 i forordningen om midlertidig told.
- (208) De to russiske eksporterende producenter hævdede, at Kommissionen havde undladt at tage hensyn til, at klagen ikke indeholdt tilstrækkelige beviser til at indlede en undersøgelse i henhold til grundforordningens artikel 7, stk. 2a.
- (209) I betragtning 207 i forordningen om midlertidig told fandt Kommissionen, at klageren havde fremlagt tilstrækkelige beviser i denne henseende, og at den specifikt henviste til den dobbelte prissætning i Rusland med hensyn til naturgas. Navnlig indeholdt klagen et eksempel på drift af et russisk anlæg, herunder produktionsomkostningerne, hvoraf det klart fremgår, at omkostningerne i forbindelse med gas udgør langt mere end 17 % af produktionsomkostningerne. Desuden indeholdt klagen en sammenligning af hjemmemarkedspriserne på russisk gas med priserne ved eksport til Unionen, der viste, at sidstnævnte var betydeligt højere. Endelig indeholdt både klagen og sammendraget heraf udtrykkelige henvisninger til anvendelsen af grundforordningens artikel 7, stk. 2a, i betragtning af de kunstigt lave statsligt fastsatte gaspriser på hjemmemarkedet, som angiveligt udgør en strukturel fordrejning. Påstanden blev derfor afvist.
- (210) Desuden anfægtede en af de russiske eksporterende producenter resultaterne af undersøgelsen for så vidt angår betingelserne for at anvende grundforordningens artikel 7, stk. 2a. Selv om den ikke anfægtede eksistensen af en eksportafgift på 30 %, en virksomheds monopol på eksport af gas og et dobbelt prissystem som beskrevet i betragtning 212-215 i forordningen om midlertidig told, anfægtede den interesserede part to betingelser i grundforordningens artikel 7, stk. 2a, nemlig:
- a) at prisen på gas på det russiske marked som følge af disse fordrejende foranstaltninger er betydeligt lavere end priserne på de repræsentative internationale markeder
 - b) at omkostningerne i forbindelse med naturgas tegnede sig for mere end 17 % af produktionsomkostningerne til den pågældende vare.
- (211) Med hensyn til det første punkt gentog virksomheden sin påstand om, at Waidhaus-prisen og EU-markedet som helhed ikke kan betragtes som et »repræsentativt internationalt marked« i modsætning til det amerikanske marked.
- (212) Som forklaret i betragtning 55, litra d), i forordningen om midlertidig told fandt Kommissionen, at Waidhaus-prisen var et passende benchmark for den repræsentative internationale markedspris. Det skal imidlertid bemærkes, at selv om Kommissionen betragtede det amerikanske marked som et repræsentativt internationalt marked, ville den regulerede pris på det russiske marked stadig være 20 % lavere.
- (213) Med hensyn til virksomhedens påstand om, at prisen på naturgas, eksklusive transportomkostninger, udgjorde mindre end 17 % af produktionsomkostningerne for UAN, bør det gentages, at naturgas tegnede sig for mere end 17 % af produktionsomkostningerne til den pågældende vare, i henhold til de data, der blev fremlagt i begge producenters besvarelser af spørgeskemaet Denne konklusion blev bekræftet ved en beregning, hvor der blev taget hensyn til ikke-fordrejede naturgaspriser, dvs. Waidhaus, som blev fundet passende i dette tilfælde, også når der ikke blev taget hensyn til transportomkostningerne. Påstanden blev derfor afvist.

- (214) Endvidere hævdede begge russiske eksporterende producenter, at den landsdækkende fastsættelse med hensyn til forekomsten af en fordrejning af råvarepriserne og den efterfølgende beslutning om at fastsætte foranstaltningerne til niveauet for dumpingmargenen ikke kan anvendes på de enkelte virksomheder uden en vurdering af deres individuelle situation. De russiske eksportører hævdede, at de ikke burde straffes for GOR's manglende samarbejdsvilje, som førte til, at konklusionerne vedrørende forekomsten af en fordrejning af råvarepriserne til dels blev baseret på grundforordningens artikel 18.
- (215) Det skal i den forbindelse bemærkes, at den pågældende beslutning blev truffet på grundlag af data, som blev fremlagt af de eksporterende producenter. Analysen af produktionsomkostningerne til den pågældende vare, sammenligningen af virksomhedernes indkøbspris for naturgas med det ikke-fordrejede benchmark (korrigeret til prisniveauet på russiske anlæg) og andelen af omkostningerne i forbindelse med naturgas i deres produktionsomkostninger samt forsyningskilderne for denne gas blev alle baseret på virksomhedernes individuelle oplysninger. På grund af arten af nogle af de fordrejninger, der findes på det russiske gasmarked, var de eksporterende producenters individuelle adfærd irrelevant. De drog f.eks. fordel af den fordrejede naturgaspris, der skyldtes eksportrestriktioner og eksportafgifter, uanset deres individuelle forsyningskilde til naturgas (forudsat at det var naturgas af russisk oprindelse). Endelig fremlagde ingen af parterne beviser for, at de foranstaltninger, der er nævnt i betragtning 211-214 i den midlertidige forordning, ikke forefandt.
- (216) Endelig hævdede både GOR og de to russiske eksporterende producenter, at anvendelsen af artikel 7, stk. 2a, ville være i strid med WTO-reglerne, da den på diskriminerende vis ville blive anvendt på de russiske eksporterende producenter i forhold til de eksporterende producenter fra de to andre lande, der er omfattet af undersøgelsen.
- (217) Påstanden om forskelsbehandling af de russiske eksporterende producenter blev ikke underbygget. Efter de første bemærkninger fra russiske interesserede parter undersøgte Kommissionen i løbet af undersøgelsen den potentielle anvendelse af artikel 7, stk. 2a, for så vidt angår de eksporterende producenter fra TT og USA. Kommissionen undersøgte de interesserede parters påstande, men konkluderede, at anvendelsen af artikel 7, stk. 2a, ikke ville være berettiget, jf. betragtning 195 i forordningen om midlertidig told:
- 1) enten var de identificerede foranstaltninger ikke de typer af fordrejninger, der er nævnt i artikel 7, stk. 2a
 - 2) eller de var ikke af en sådan art, at de kunne påvirke råvarens pris.
- (218) Kommissionen afviste derfor denne påstand.
- (219) Efter den endelige fremlæggelse af oplysninger gentog begge russiske eksporterende producenter deres påstande med hensyn til den diskriminerende behandling af Rusland i denne procedure, navnlig på baggrund af organiseringen af gasmarkedet i TT.
- (220) Hvad angår denne påstand, mindede Kommissionen om, at ingen af de påståede fordrejninger af gasmarkedet i TT nævnes som eksportrestriktion i grundforordningens artikel 7, stk. 2a.
- (221) Eurochem gentog desuden sin påstand om, at omkostningerne i forbindelse med naturgas ikke udgjorde 17 % af produktionsomkostningerne. Der blev dog ikke fremlagt nye beviser eller argumenter, som kunne ændre Kommissionens konklusion i denne henseende, jf. betragtning 213.
- (222) Endelig anfægtede Eurochem Kommissionens konklusioner vedrørende en landsdækkende konstatering af en fordrejning af markedet for naturgas i Rusland. Virksomheden påpegede specifikt, at en eksportafgift på 30 % kun gælder for Gazprom, og at den ikke finder anvendelse på eksportsalget hos de private gasproducenter, som var de største leverandører af naturgas til Eurochem.
- (223) Som svar på denne påstand skal det understreges, at private gasproducenter i Rusland overhovedet ikke har tilladelse til at eksportere. Desuden er eksporten af flydende naturgas (med eller uden begrænsninger), som ligger til grund for Eurochems påstand, ikke relevant i dette tilfælde, da det konstateredes, at de russiske eksporterende producenter ikke anvendte flydende naturgas som en råvare i deres produktion af UAN, og flydende naturgas var derfor ikke genstand for en analyse i henhold til grundforordningens artikel 7, stk. 2a, i forbindelse med denne undersøgelse.
- (224) Da der ikke blev fremsat andre bemærkninger vedrørende fordrejninger af råvarepriser på det russiske hjemmemarked, bekræftede Kommissionen sine konklusioner i betragtning 207-220 i forordningen om midlertidig told, således som de er blevet præciseret i betragtning 207-222 ovenfor.

6.4. Unionens interesser i henhold til grundforordningens artikel 7, stk. 2b

- (225) En af de russiske eksporterende producenter hævdede, at anvendelsen af artikel 7, stk. 2a, ikke ville være i Unionens interesse i henhold til grundforordningens artikel 7, stk. 2b. Argumenterne til støtte for denne påstand behandles nedenfor. En række andre interesserede parter fremsatte også bemærkninger til visse aspekter af analysen, og disse bemærkninger behandles også.

6.4.1. Uudnyttet kapacitet i eksportlandet

- (226) Begge russiske eksporterende producenter anfægtede de foreløbige konklusioner om uudnyttet kapacitet. Acron hævdede, at den arbejdede på fuld kapacitet, mens Eurochem forventede et fald i den russiske eksport af UAN fra 2020.
- (227) Disse påstande undergraver ikke Kommissionens generelle konklusioner vedrørende uudnyttet kapacitet i Rusland generelt og Ruslands eksportpotentiale, i hvert fald i den nærmeste fremtid. Kommissionen afviste disse påstande og bekræftede konklusionerne i afsnit 6.4.1 i forordningen om midlertidig told.

6.4.2. Konkurrence vedrørende råvarer

- (228) De russiske producenter hævder, at de ikke har en urimelig fordel med hensyn til naturgas som følge af reguleringen af gaspriserne i Rusland. Virksomhederne pegede på den voksende konkurrence på det russiske hjemmemarked og den stigende betydning af andre leverandører end Gazprom.
- (229) Under hensyntagen til Gazproms dominerende stilling med en statsreguleret maksimumspris og et monopol på eksport af naturgas er andre mindre udbydere nødt til at underbyde denne regulerede pris for at kunne konkurrere. Dette indebærer, at konkurrencen i Rusland i modsætning til de russiske producenters opfattelse stadig er begrænset. Desuden nyder russiske virksomheder godt af den urimelige fordel, der er forbundet med den eksportafgift på 30 %, der er fastsat for salg af naturgas.
- (230) En af de russiske producenter hævdede, at EU-erhvervsgrenen importerede betydelige mængder ammoniak fra Rusland, og at de derfor også indirekte nød godt af lave gaspriser i Rusland, da ammoniak er et halvfabrikata til fremstilling af kunstgødning. Beviserne viste, at EU-erhvervsgrenen producerede ammoniak af gas fra forskellige kilder og ikke importerede betydelige mængder ammoniak fra Rusland. Påstanden blev derfor afvist.

6.4.3. Virkning på EU-virksomhedernes forsyningskæder

- (231) En russisk eksporterende producent påpegede, at forsyningskæderne ville blive negativt påvirket af indførelsen af foranstaltninger på dumpingmargenens niveau, hvilket også fremgik af brugernes talrige deltagelse. Kommissionen er imidlertid af den opfattelse, at brugernes deltagelse er en reaktion på betragtning 253 i forordningen om midlertidig told, hvori interesserede parter opfordres til at fremsætte bemærkninger til brugernes interesser. Disse synspunkter er blevet analyseret og behandlet i afsnit 7.3.
- (232) En anden interesseret part bemærkede, at efterspørgslen, i hvert fald på kort og mellemlang sigt, var meget uelastisk, da UAN er den eneste flydende kunstgødning og kræver betydelige investeringer i tanke og sprøjteudstyr. Flere parter insisterede på, at produktionen af UAN i Unionen er utilstrækkelig og ikke kan dække EU-forbruget, hvilket skyldes muligheden for at omstille kapaciteter eller fuldstændige nedlukninger hos EU-producenterne, som er set inden for de seneste år.
- (233) Hvad angår efterspørgselselasticiteten, var Kommissionen enig i, at anvendelsen af flydende kunstgødning kræver anderledes brugerudstyr end anvendelsen af gødning i fast form. Antidumpingforanstaltningerne er dog ikke rettet mod landbrugsbedrifter, der må erstatte UAN med andre former for kunstgødning (idet visse økonomiske aktører under alle omstændigheder betragter en sådan substitution for mulig), men mod at skabe lige vilkår. Hvad angår den kendsgerning, at EU-produktionen af UAN er lavere end EU-forbruget, viste undersøgelsen ikke, at der ville være en risiko for forsyningen på EU-markedet. Lande som Algeriet og Hviderusland er alternative kilder til de pågældende lande. Under alle omstændigheder ville en antidumpingtold på importen fra de pågældende lande kun bringe priserne på denne import til et rimeligt konkurrenceniveau. Endelig har UAN-producenter i Unionen, jf. betragtning 255 i forordningen om midlertidig told, kapacitet/mulighed for at øge produktionen af UAN, når de opererer på lige vilkår. Parternes påstande vedrørende omstillingskapaciteter og nedlukning blev behandlet i betragtning 178.

6.4.4. Konklusion

- (234) På baggrund af ovenstående og da der ikke blev fremsat andre bemærkninger, bekræftedes konklusionerne i betragtning 222–237 i forordningen om midlertidig told.

7. UNIONENS INTERESSER

7.1. EU-erhvervsgrenens interesser

- (235) Brugersammenslutningerne AGPB og IFA satte spørgsmålstegn ved, om der var behov for en antidumpingtold, da priserne på kunstgødning i Unionen konsekvent lå over verdensmarkedspriserne, og da kvælstofmarkedet i Unionen allerede er beskyttet af importtold og/eller antidumpingtold (f.eks. i forbindelse med import af AN). Kommissionen afviste antydningen af, at EU-producenter ikke lider skade, da det i afsnit 4 i forordningen om midlertidig told og i denne forordning klart blev konkluderet, at EU-producenterne af UAN befinder sig i en skadevoldende situation.
- (236) Den eksporterende producent Acron rejste tvivl om, hvorvidt antidumpingtold ville være i EU-producenternes interesse, da de største EU-producenter ikke støttede klagen. Den eksporterende producent CFI og brugersammenslutningen AGPB satte spørgsmålstegn ved, om antidumpingtold ville være i EU-producenternes interesse, da EU-producenterne af ca. 50 % af EU-produktionen ifølge CFI's og AGPB's skøn ikke ville søge beskyttelse gennem antidumpingtold.
- (237) Det bør først præciseres, at det nævnte tal ikke er korrekt, da mængden af UAN fremstillet af klagerne udgør mellem 55 % og 70 % af den samlede EU-produktion. For det andet udgør mængden af UAN fremstillet af de to producenter, der har anført, at de modsætter sig undersøgelsen, 25-35 % af den samlede EU-produktion. De resterende produktionsmængder, dvs. mængden af UAN fremstillet af producenter, der ikke har taget stilling til undersøgelsen, er således begrænset.
- (238) Det skal også bemærkes, at selv om en EU-producent modsætter sig indledningen af en antidumpingundersøgelse eller indførelsen af antidumpingforanstaltninger, betyder dette ikke nødvendigvis, at denne producent ikke vil drage fordel af de foranstaltninger, der eventuelt indføres. På dette grundlag konkluderes det, at en situation uden foranstaltninger sandsynligvis vil have en negativ indvirkning på EU-erhvervsgrenen, mens indførelsen af foranstaltninger vil forbedre dens situation, og påstanden blev afvist.
- (239) Da der ikke blev fremsat andre bemærkninger vedrørende EU-erhvervsgrenens interesser, bekræftedes konklusionerne i betragtning 239 og 240 i forordningen om midlertidig told.

7.2. Ikke forretningsmæssigt forbundne importørers interesser

- (240) Da der ikke blev fremsat bemærkninger vedrørende ikke forretningsmæssigt forbundne importørers interesser, bekræftedes konklusionerne i betragtning 241-243 i forordningen om midlertidig told.

7.3. Brugernes interesser

- (241) I betragtning 253 i forordningen om midlertidig told blev interesserede parter opfordret til at fremsætte deres bemærkninger til brugernes interesser, således at Kommissionen kunne foretage en yderligere analyse og afslutte sin analyse om brugerne, navnlig landbrugerne. Flere parter hævdede, at indførelsen af antidumpingtold var i strid med Unionens interesser. De bemærkninger og oplysninger, der blev modtaget efter den foreløbige fremlæggelse af oplysninger, og som er relevante for denne analyse, behandles nedenfor sammen med de begrænsede bemærkninger til dette afsnit, som blev modtaget efter den endelige fremlæggelse af oplysninger.
- (242) Med hensyn til arten af den gennemførte analyse skal det indledningsvis bemærkes, at Kommissionen i henhold til sin faste praksis for så vidt angår Unionens interesser fokuserede på analysen af virkningerne af en stigning i omkostningerne og virkningen af antidumpingtold for importører, brugere og andre økonomiske aktører. Analysen er normalt fortrinsvis baseret på input fra de interesserede parter. Afhængigt af brugernes samarbejdsvilje (dvs. om de indsendte detaljerede spørgeskemabesvarelser er behørigt udfyldt), kan der også foretages en analyse af deres rentabilitet. I den nuværende undersøgelse fandt Kommissionen imidlertid, at det i lyset af de mange forskellige landbrugsbedrifter og andre økonomiske aktører, der kunne blive berørt, ikke var muligt at foretage et tilstrækkeligt antal »feltundersøgelser«. I stedet fandt Kommissionen det mere hensigtsmæssigt at anvende allerede tilgængelige statistikker og data, navnlig fra de relevante specialiserede tjenestegrene i Kommissionen.

- (243) Efter den foreløbige fremlæggelse af oplysninger tilsluttede brugersammenslutningen AGPB sig Kommissionens beregning af, at UAN udgør mindre end 1 % af de samlede landbrugsomkostninger i Unionen ⁽²⁰⁾, selv om den var uenig i Kommissionens vurdering heraf. Procentsatsen blev imidlertid kritiseret af brugersammenslutningen IFA med den begrundelse, at den ikke tager højde for, at EU's landbrugssektor omfatter en lang række forskellige forhold. Den eksporterende producent CFI hævdede, at denne del af Kommissionens analyse var uforenelig med de øvrige dele af undersøgelsen, da indvirkningen på landbrugerne var blevet beregnet for landbrugssektoren som helhed, mens Kommissionen i andre dele af undersøgelsen havde fokuseret på UAN.
- (244) Hvad angår påstanden om, at indvirkningen på landbrugssektoren som helhed ikke er relevant, har Kommissionen for det første — hverken i den foreløbige fase eller i den endelige fase — ikke kunnet indhente kontrollerbare tal for den virkning, som foranstaltningerne kunne have på brugerne af UAN i Unionen som en isoleret brugergruppe. Ud fra de bedste tilgængelige og pålidelige statistiske kilder og i overensstemmelse med sin faste praksis som beskrevet ovenfor har Kommissionen således først beregnet den virkning, som foranstaltningerne vil få for landbrugssektoren som helhed, idet der tages hensyn til, at UAN er en type kunstgødning, men ikke den mest almindelige (kvælstofbaserede) kunstgødning i Unionen ⁽²¹⁾. Den part, der hævdede, at denne del af analysen ikke var i overensstemmelse med andre dele, leverede også selv tal, der ikke kun vedrørte UAN ⁽²²⁾, i tilfælde, hvor den ikke rådede over UAN-specifikke data.
- (245) Som forklaret i betragtning 251 i forordningen om midlertidig told beregnede Kommissionen desuden også virkningen i det værst tænkelige scenarie, som er virkningen af den højeste midlertidige told på en specialiseret landbrugsbedrift, der kun anvender UAN som kvælstofbaseret kunstgødning. Der er tale om et ekstremt teoretisk scenarie. I forbindelse med denne analyse baserede Kommissionen sig på statistiske data vedrørende specifikke brugergrupper af landbrugere, der hovedsagelig har anvendt UAN. Kommissionen fremlagde også resultatet af denne analyse for de interesserede parter.
- (246) Den samme eksporterende producent erkendte, at Kommissionen havde fremlagt et værst tænkeligt scenarie, men kritiserede den justering, der var foretaget for at bringe 2013-tallet op på 2017-niveauet, af tilførslen af kvælstofgødning til COP (korn, oliefrø og proteinafgrøder) på en landbrugsbedrift i det nordlige Frankrig, der er specialiseret i hvede. Også her blev denne justering foretaget på grundlag af solide statistiske kilder, jf. fodnote 28 i forordningen om midlertidig told. Tallene i de seneste landbrugsøkonomiske regnskaber for Frankrig kræver også en nedjustering fra Kommissionens side ⁽²³⁾. Den pågældende part anfægtede også, at UAN i undersøgelsesperioden tegnede sig for ca. 10 % af produktionsomkostningerne for de landbrugsbedrifter, der er specialiseret i almindelig hvede i Frankrig, og som anvender UAN som eneste kilde til kvælstofgødning, som konstateret af Kommissionen. Parten fremlagde imidlertid ingen dokumentation til støtte for denne påstand. Disse påstande blev derfor afvist.
- (247) Brugersammenslutningen AGPB var enig i, at UAN i undersøgelsesperioden tegnede sig for op til 10 % af produktionsomkostningerne for landbrugsbedrifter, der er specialiseret i almindelig hvede i Frankrig, jf. Kommissionens analyse ⁽²⁴⁾, hvorimod klageren fremlagde beregninger, der fremhævede, at andelen af udgifter til gødning inden for landbrugernes omkostninger er beskeden ⁽²⁵⁾. Brugersammenslutningerne AGPB og IFA foreslog et alternativ til Kommissionens metode, der omfattede en konstatering af de samlede landbrugsomkostninger i Unionen, efterfulgt af det »værst tænkelige scenarie« som beskrevet i betragtning 250 og 251 i forordningen om midlertidig told. Parternes konklusioner vedrører en gruppe franske brugere ⁽²⁶⁾, som er mere omfattende end den gruppe, der er anvendt i Kommissionens »værst tænkelige scenarie«. I det omfang parternes alternative metode førte til en anden konklusion, som dog ikke ligger langt fra Kommissionens konklusion, vurderede Kommissionen, at de offentliggjorte data om INLB's COP-brugere i Frankrig ikke undergraver dens konklusioner om Unionens interesser for så vidt angår landbrugere.

⁽²⁰⁾ t19.001843

⁽²¹⁾ http://www.fertilizerseurope.com/fileadmin/user_upload/publications/statistics_publications/Stat_website.pdf

⁽²²⁾ I punkt 4.3.3 i indlægget af 29. april 2019 angav den eksporterende producent (CFI) ingen UAN-specifikke beskæftigelsestal, men anførte, at »... 9 mio. mennesker var beskæftiget i landbrugssektoren i 2017«.

⁽²³⁾ Se s. 7 på https://ec.europa.eu/agriculture/sites/agriculture/files/statistics/factsheets/pdf/fr_en.pdf.

⁽²⁴⁾ I t19.001843 anfører AGPB »Ud fra vores data fra Observatoire Arvalis/Unigrains/CerFrance, oktober 2018... udgjorde kvælstofgødning ... 10 % af de samlede produktionsomkostninger for vinterhvede i Frankrig i 2017/2018«.

⁽²⁵⁾ Se t19.002111, hvor klageren har beregnet, at forbruget af gødning i Frankrig udgjorde 8,6 % af de samlede omkostninger i perioden 2015-2017, og udviklingen i landbrugets inputkomponenter i Unionen som anført på side 10 i https://ec.europa.eu/agriculture/sites/agriculture/files/statistics/factsheets/pdf/eu_en.pdf (ajourført: maj 2018).

⁽²⁶⁾ I t19.002212 fremlægger de pågældende parter beregninger, ifølge hvilke UAN-omkostningerne i 2017/2018 udgjorde 9-16 % for udvalgte franske brugere. Disse udvalgte franske brugere er landbrugsbedrifter specialiseret i korn, oliefrø og proteinafgrøder (type 15 eller »COP« i GD AGRI's INLB-database for landøkonomisk bogføring). Se også t19.001992 for referencedokumenter, der har været anvendt af parterne (f.eks. https://ec.europa.eu/agriculture/sites/agriculture/files/fadn/sector-fiches/tf15_fr.pdf).

- (248) IFA fremførte også, at Kommissionen havde undervurderet andelen af UAN i landbrugernes samlede produktionsomkostninger i betragtning af den prisstigning i UAN, der blev konstateret siden september 2018. Kommissionen bemærkede, at den undersøgelsesperiode, der er valgt til denne undersøgelse, omfatter perioden fra den 1. juli 2017 til den 30. juni 2018, og at det derfor var korrekt og i overensstemmelse med grundforordningen, at den ikke anvendte data vedrørende andet halvår af 2018 i forbindelse med ovennævnte analyse. Udviklingen efter undersøgelsesperioden er imidlertid blevet analyseret og taget i betragtning ved fastsættelsen af foranstaltningernes form som forklaret i afsnit 10.1.
- (249) Den samme sammenslutning var uenig i den omstændighed, at Kommissionen ved beregningen af toldens virkning på produktionsomkostningerne for landbrugsbedrifter, der er specialiseret i almindelig hvede i Frankrig, og som anvender UAN som eneste kilde til kvælstofgødning, var af den opfattelse, at kun 70 % af disse landbrugsbedrifters omkostninger svarede til UAN, da kvælstofgødning tegner sig for 70 % af den samlede brug af kunstgødning i Unionen. S sammenslutningen undlod imidlertid at underbygge sin påstand, som synes at være uberettiget i lyset af de agronomiske virkninger, som klageren fremlagde i t19.002185. Påstanden afvises derfor.
- (250) Brugersammenslutningen Copa-Cogeca gentog, at antidumpingtold medfører yderligere udgifter, som landbrugerne ikke kan vælte videre i de efterfølgende led i landbrugsfødevarekæden, hvilket undergraver landbrugernes indkomst og konkurrenceevne. Brugersammenslutningerne AGPB og IFA påpegede, at EU-landbrugernes konkurrenceevne allerede hæmmes af importafgifter og/eller antidumpingtold (f.eks. på importen af AN), som beskytter kvælstofproducenter i Unionen, og som angiveligt koster EU-landbrugerne 1 mia. EUR om året. Selv om Kommissionen erkender, at det, afhængigt af afgrøden og markedet herfor, vil være vanskeligt for landbrugerne at vælte visse omkostningsstigninger over på brugerne, gør betragtning 254 status over forudsigelsen af en stabil landbrugsindkomst i Unionen i den nærmeste fremtid. Kommissionen minder også om, at den i betragtning 249 i forordningen om midlertidig told konstaterede, at UAN tegner sig for mindre end 1 % af de samlede landbrugsomkostninger i Unionen og for 10 % for de samlede omkostninger for specialiserede landbrugsbedrifter (betragtning 251). En eventuel prisstigning som følge af foranstaltningerne burde således ikke få en væsentlig virkning for landbrugssektoren i Unionen som helhed. Påstanden afvises derfor.
- (251) Under en fælles høring efter den foreløbige fremlæggelse af oplysninger hævdede en række brugere, at foranstaltningerne ville få langt alvorligere virkninger for landbrugerne end beregnet af Kommissionen. De hævdede, at produktionsomkostningerne for nogle af de mest berørte landbrugere ville stige med 5-12 % i stedet for 3-5 %, som Kommissionen havde beregnet. Disse påstande tog udgangspunkt i en kombination af vidnesbyrd eller fremlagte data fra udvalgte landbrugere, som var umulige at verificere, og statistiske data. Efter den endelige fremlæggelse af oplysninger og i betragtning af de reviderede todsatser og foranstaltningernes ændrede form, jf. afsnit 8.1, ændrede parterne deres fremskrivninger fra 6 % til højst 9 %, afhængigt af, om UAN udgjorde 70 % af disse landbrugsbedrifters gødningsudgifter, som Kommissionen anså for det mest realistiske i dette »ekstreme« scenarie, eller 100 % af disse omkostninger, jf. betragtning 248. Disse fremskrevne omkostningsstigninger blev imidlertid også baseret på UAN-priserne fra februar 2019, som ikke kun falder uden for undersøgelsesperioden, men også er en måned, hvor priserne var usædvanlig høje (de faldt brat derefter). De blev desuden baseret på den antagelse, at den samlede omkostningsstigning som følge af den endelige told ville svare til den relativt høje specifikke told, der blev beregnet for en af de russiske eksporterende producenter, hvilket er en overdrivelse i betragtning af den pågældende producents markedsandel. Disse påstande blev derfor afvist.
- (252) Efter de foreløbige foranstaltninger foretog Copa-Cogeca en beregning, som viste, at den ekstra byrde som følge af den midlertidige antidumpingtold for landbrugere i Unionen ville beløbe sig til 559 mio. EUR om året, mens brugersammenslutningen IFA beregnede dette tal til 312 mio. EUR. Ifølge brugerorganisationen AGPB vil en sådan ekstra byrde beløbe sig til 502 mio. EUR om året. Kommissionen bemærker, at parterne ved beregningen af disse tal syntes at have taget hensyn til andre referencedata end dem, der anvendtes af Kommissionen, nemlig den højeste midlertidige told og UAN-priserne i perioder, hvor UAN-priserne var (ekstraordinært) høje. Efter den endelige fremlæggelse af oplysninger fremførte Fertilizers Europe, at de samlede omkostninger for landbrugerne som følge af den told, der skulle indføres, ville beløbe sig til 32,8 mio. EUR om året. Ved beregningen så parten imidlertid bort fra eventuelle virkninger af tolden på EU-erhvervsgrenens priser. Kommissionen mener, at for landbrugerne i Unionen vil antidumpingforanstaltningerne på det niveau, der er fastsat i denne forordning, medføre en ekstra byrde på højst 90 mio. EUR om året, hvis det antages, at importørerne vil overføre 100 % af den told, der pålægges, til landbrugerne. Dette tal er baseret på den specifikke told, der skal pålægges varer med oprindelse i de pågældende lande, UAN-forbruget og markedsandelen i undersøgelsesperioden, og det foregriber også en stigning i EU-erhvervsgrenens salgspriser.

- (253) Den eksporterende producent CFI kritiserede det forhold, at der i kapitel 7.3 i forordningen om midlertidig told ikke var blevet foretaget en vurdering af virkningen af en antidumpingtold på landbrugernes rentabilitet, mens der ifølge rapporten fra Kommissionens GD AGRI, der er nævnt i fodnote 24 i forordningen om midlertidig told, var tale om en hvedefarm i Nordfrankrig, der i 2013 led tab på op til 10 %. På samme måde fremførte de to brugersammenslutninger AGPB og IFA, at man burde måle virkningen af antidumpingtolden på landbrugernes fortjeneste i stedet for virkningen på produktionsomkostningerne. En sådan analyse ville angiveligt vise, at landbrugernes nuværende fortjenstmargener er meget stramme, og at stigningen i omkostningerne som følge af antidumpingtolden kan have en skadelig virkning på mange landbrugsbedrifters levedygtighed i Unionen. Parterne var uenige i Kommissionens konklusion om, at en told på det niveau, der blev foreslået i forordningen om midlertidig told, ikke ville få en uforholdsmæssig stor virkning på de landbrugsbedrifter, der er specialiseret i almindelig hvede i Frankrig. En af parterne fremførte, at for de franske kornproducenter, der har specialiseret sig i korn, oliefrø og proteinafgrøder, ville en eventuel yderligere omkostningsstigning som følge af foranstaltningerne være ensbetydende med at fjerne størstedelen af den beskedne fortjeneste, de opnår på nuværende tidspunkt. Den russiske eksporterende producent Acron påpegede, at landbrugernes moral var på sit laveste på grund af den påståede katastrofale høst, pandemier på landbrugsbedrifterne, usikkerhed omkring klimaet og markedet og salgspriser, der lå under produktionsomkostningerne. For den anden russiske eksporterende producent ville prisforhøjelserne i mangel af alternative produkter til overkommelige priser skade en sektor, hvor landbrugsindkomsterne allerede er usikre.
- (254) Ovenstående påstande vedrørende landbrugernes rentabilitet blev afvist.
- (255) For det første er Kommissionens analyse, som nævnt i betragtning 241, baseret på input fra de interesserede parter og pålidelige tilgængelige statistikker og data. For det andet bemærker Kommissionen, at offentligt tilgængelig forskning rejser tvivl om en betydelig negativ indvirkning af antidumpingtolden på EU-landbrugsbedrifterne levedygtighed. Frankrig, som forventes at forblive en betydelig nettoeksportør af korn på EU-plan ⁽²⁷⁾, har faktisk oplevet bedre priser på hvede og bedre udbytter i de sidste to sæsoner i forhold til 2015/2016 ⁽²⁸⁾, mens landbrugerne i 2017 og 2018 i lande som Det Forenede Kongerige, Irland og Frankrig opnåede ret gode økonomiske resultater ⁽²⁹⁾. Selv om rentabiliteten af en specialiseret hvedefarm i Frankrig var negativ i 2013 ⁽³⁰⁾, henvises der på side 79 i »EU's landbrugsudsigter for markeder og indtægter i perioden 2018-2030« ⁽³¹⁾ til en stabilisering af landbrugsindkomsten pr. årsarbejdsenhed i hele prognoseperioden. I samme dokument hedder det, at den nominelle landbrugsindkomst vil forblive stabil i prognoseperioden og forblive omkring 2016-2018-niveauet, og at den nuværende situation med hensyn til landbrugsstøtte gælder hele prognoseperioden. Ifølge samme dokument forventes kornproduktionen i Unionen at fortsætte med at stige og nå op på 325 mio. ton i 2030 (sammenlignet med 284 mio. ton i 2018), mens priserne forventes at forblive forholdsvis stabile; f.eks. vil prisen på almindelig hvede være på ca. 180 EUR pr. ton.
- (256) I forlængelse af ovenstående bemærker Kommissionen, at de to brugersammenslutninger, der er omhandlet i betragtning 252, var enige i Kommissionens erklæring om, at de fleste landbrugere i Unionen dyrker flere afgrøder. Der kan være tale om et landbrugsbehov, men det vurderes under alle omstændigheder at være et sikkerhedsnet for landbrugerne, da prisudviklingen og indkomsten varierer fra afgrøde til afgrøde. Faktisk er ca. 50 % af produktionen hos franske landbrugere, der er specialiseret i almindelig hvede (dvs. den gruppe, der anses for at være i det »værst tænkelige scenarie«), diversificeret og omfatter andre afgrøder.
- (257) Selv om Kommissionen ikke kan udelukke, at den endelige antidumpingtold på det fastsatte niveau kan have en negativ virkning på driften af visse landbrugsbedrifter, kan virkningen af tabt fortjeneste på landbrugsbedrifter i fremtiden ikke gøres op i lyset af de cykliske udsving og den iboende usikkerhed i landbruget. Undersøgelsen viste under alle omstændigheder, at der ikke er nogen sammenhæng hverken mellem prisen på UAN og nettomargenen for den almindelige hvede på de franske landbrugsbedrifter i det »værst tænkelige scenarie« eller de franske landbrugsbedrifter, der er specialiseret i korn, oliefrø og proteinafgrøder. Faktisk tyder intet i de foreliggende oplysninger på, at en stigning i landbrugernes indkomst historisk set kan kædes sammen med et fald i priserne på UAN, eller at et fald i landbrugernes indkomst kan kædes sammen med en stigning i priserne på UAN, som det fremgår af nedenstående tabel:

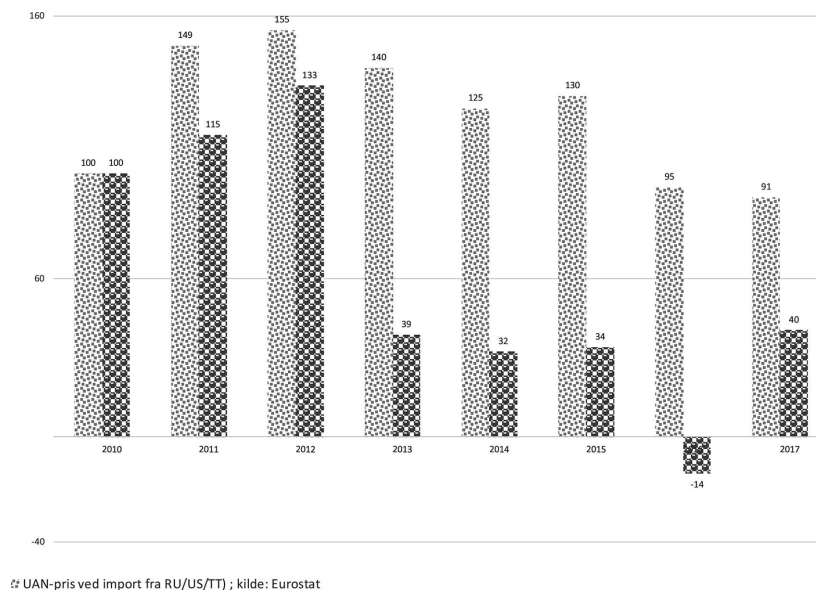
⁽²⁷⁾ For prognosen, se side 35 i GD AGRI's »EU Agricultural outlook for markets and income 2018-2030«, december 2018.

⁽²⁸⁾ Priser og udbytter kan ses på side 4 i klagerens indlæg om Unionens interesser i dokument t19.002111.

⁽²⁹⁾ Se klagerens indlæg i dokument t19.002185, dvs. undersøgelserne af landbrugsregnskaberne i bilagene.

⁽³⁰⁾ Ifølge rapporten »EU Cereal Farming report based on 2013 FADN data«, GD AGRI, s. 44, var bruttomargenen på landbrugsbedriften specialiseret i almindelig hvede i Frankrig i 2013 på + 49 EUR/ton, mens nettofortjenesten (før egne faktorer) var på - 19 EUR/ton.

⁽³¹⁾ https://ec.europa.eu/info/sites/info/files/food-farming-fisheries/farming/documents/medium-term-outlook-2018-report_en.pdf.



- (258) Efter den endelige fremlæggelse af oplysninger understregede brugersammenslutningerne AGPB og IFA, at den gruppe af landbrugere, der var hårdest ramt af foranstaltningerne, havde oplevet et fald i indtægterne over en lang periode, og selv om deres indkomst ville stabilisere sig, ville dette være på et lavt niveau, og foranstaltningerne ville således få alvorlige konsekvenser for dem. Den manglende sammenhæng mellem prisen på UAN og marginen, jf. ovenstående tabel, gør det dog ikke muligt at forudsige, om foranstaltningerne vil få en alvorlig indvirkning på landbrugernes fortjeneste. Omfanget af den reelle virkning afhænger nemlig af for mange faktorer.
- (259) Brugersammenslutningen IFA anmodede Kommissionen om ikke at støtte en ineffektiv produktionssektor, der i modsætning til landbruget har en begrænset indvirkning på strukturen i EU-landdistrikternes økonomi. Denne påstand er ubegrundet og afvises derfor. EU-erhvervsgrenen er levedygtig og effektiv på et marked med lige konkurrencevilkår.
- (260) Brugersammenslutningerne AGPB og IFA rejste i modsætning til Kommissionens konklusioner tvivl om, hvorvidt EU-landbrugerne rådede over forsikringer til at afdække margener. Kommissionen bemærkede, at parterne havde forskellige synspunkter på dette område: den eksporterende producent CFI antydede i sit indlæg ⁽³²⁾ af 29. april 2019, at de redskaber, der er omhandlet i betragtning 251 i forordningen om midlertidig told, anvendes. Efter den endelige fremlæggelse af oplysninger fremførte AGPB og IFA, at »marginforsikringer ikke i væsentlig grad anvendes på nuværende tidspunkt i EU's landbrug«, og at der ikke i større udstrækning var nogen prisafdækningsværktøjer til rådighed for rå- og hjælpestoffer til landbruget. Denne påstand blev imidlertid ikke underbygget.
- (261) Den pågældende eksporterende producent satte spørgsmålstejn ved værdien af Kommissionens konklusioner i betragtning 251 i forordningen om midlertidig told, nemlig i) at mange landbrugsbedrifter i Unionen dyrker flere afgrøder, og ii) at landbrugerne råder over flere redskaber til at sikre UAN til rimelige priser. Med hensyn til nr. i) fremførte producenten, at landbrugsbedrifter, der er specialiseret i hvede, herunder den, som Kommissionen henviste til som eksempel, allerede var relativt diversificerede, men at virkningerne af en antidumpingtold på andre afgrøder end hvede ligeledes ville være alvorlige, således som det blev påvist af landbrugssammenslutningerne. Med hensyn til nr. ii) bemærkede den, at disse redskaber allerede anvendes af landbrugerne i den nuværende situation, og at dette forhold derfor ikke ville afbøde virkningerne af en eventuel told. Kommissionen var uenig med parten, fordi både i) og ii) samlet set er til gavn for landbrugerne, og der er ingen grund til, at de ikke vil være det i en situation med øgede omkostninger som følge af antidumpingforanstaltningerne.

⁽³²⁾ t19.002016

- (262) Den eksporterende producent Acron anførte, at den omstændighed, at Kommissionen ikke kunne anslå antallet af UAN-relaterede job på landbrugsbedrifterne, ikke betyder, at der ikke findes nogen UAN-relaterede job på de pågældende landbrugsbedrifter. Den eksporterende producent CFI var uenig i Kommissionens konstatering af, at virkningerne af antidumpingforanstaltningerne på beskæftigelsen ville være begrænsede i betragtning af den forventede betydelige reduktion af arbejdsstyrken i sektoren på grund af produktivitetsforbedringer. Parten fremhævede også den forventede stigning i (visse) landbrugeres omkostninger mellem 2017 og 2030.
- (263) Kommissionen præciserede, at betragtning 252 i forordningen om midlertidig told bør forstås således, at antidumpingtolden ikke forventes at fremskynde en reduktion af arbejdsstyrken, der allerede (og tidligere) er blevet forudsagt til at fortsætte på landbrugsbedrifter i Unionen. Med hensyn til den forventede stigning i omkostningerne henviser betragtning 254 i alle tilfælde til en stabilisering af landbrugsindkomsten.
- (264) Da der ikke blev fremsat andre bemærkninger vedrørende brugernes interesser, bekræftedes konklusionerne i betragtning 241-252 i forordningen om midlertidig told.

7.4. Andre faktorer

- (265) Den eksporterende producent CFI hævdede, at Kommissionen med urette havde konkluderet, at der ikke er noget i de foreliggende oplysninger, der tyder på, at en eventuel stigning i UAN-priserne vil få en betydelig indvirkning på prisen på andre gødninger, da udviklingen i priserne på UAN og AN er kædet sammen. Denne påstand blev imidlertid modsagt af høringsmaterialer, som blev fremlagt af brugerne ⁽³³⁾, hvoraf det fremgik, at AN-priserne i Unionen var ude af trit med verdensmarkedspriserne. En påstand fremsat af brugersammenslutningen Copa-Cogeca om, at tolden ville øge priserne på andre nitrogenholdige gødningsstoffer, blev også afvist af de samme grunde.
- (266) Den eksporterende producent CFI kritiserede Kommissionens konklusioner vedrørende UAN-relaterede job i betragtning 257 i forordningen om midlertidig told. Parten fremlagde ingen alternativ beregning eller en beregning af UAN-relaterede job på landbrugsbedrifter i Unionen. Dens bemærkninger blev derfor afvist.
- (267) Den russiske eksporterende producent Acron anførte fodnote 32 i forordningen om midlertidig told (»Ammoniumnitrats CO₂-fodafttryk i Unionen er 1,1 ton kuldioxidækvivalent/ton vare, 2,3 i USA og 2,6 i Rusland») og anførte, at virksomhedens eget CO₂-fodafttryk i produktionen af UAN er 0,7 ton kuldioxidækvivalent/ton vare ⁽³⁴⁾, og 0,6-0,8 for Rusland. Kommissionen råder ikke selv over benchmarkingdata for UAN's CO₂-fodafttryk. Som det klart fremgår af den pågældende fodnote, gjorde dataene således status over ammoniumnitratværdier fra en tredjeparts beregning af CO₂-fodafttryk. De europæiske organer offentliggør data, der viser, at EU's virksomheder har reduceret CO₂-fodafttrykket ⁽³⁵⁾.
- (268) Sammenslutningen af landbrugsproducenter og skovejere i Finland, MTK, understregede, at foranstaltningerne ville hæmme anvendelsen af UAN, der angiveligt er en meget miljøvenlig metode til gødning. Den eksporterende producent Acron hævdede, at alternativer til UAN ikke kun er dyrere, mere omkostningskrævende at anvende, men også er mere forurenende. Parten henviste til en undersøgelse af landbruget som en væsentlig kilde til kvælstofdioxidforurening i Californien og hævdede, at Kommissionen på grund af miljørisici ved at anvende alternativer til UAN ikke bør stå i vejen for UAN til rimelige priser i Unionen ved at indføre antidumpingtold. Ikke desto mindre mindedes der i betragtning 256 i forordningen om midlertidig told om, at selv om UAN har flere agronomiske fordele, er den ikke miljøneutral. Da parterne ikke havde fremlagt tilstrækkeligt med relevante beviser til støtte herfor, blev disse påstande afvist.
- (269) Acron hævdede også, at tolden vil påvirke europæiske distributører og forsyningskæder negativt. Da parten ikke havde fremlagt beviser til støtte herfor, blev denne påstand afvist.

⁽³³⁾ Slide nr. 10 af parternes høringsmaterialer, t19.002212.

⁽³⁴⁾ Acrons beregning kan findes i dokument t19.002053.

⁽³⁵⁾ <https://www.eea.europa.eu/themes/industry/industrial-pollution/industrial-pollution-country-profiles-2018/2018-industrial-pollution-country-profiles>.

- (270) Sammenslutningen MTK satte spørgsmålstegn ved, hvem der ville drage fordel af antidumpingtolden, og fremhævede, at de fleste store gødningsvirksomheder på EU-markedet ikke er EU-baserede. Kommissionen mindede i den forbindelse om sin retlige forpligtelse til at indføre antidumpingtold, når de retlige krav er opfyldt, uafhængigt af skattebidrag eller andre overvejelser.
- (271) Den eksporterende producent Acron hævdede, at EU-producenterne forsøgte at manipulere priserne på UAN. De samarbejdende brugerorganisationer pegede på en øget koncentration blandt EU-producenterne og eventuel konkurrencebegrænsende praksis fra EU-gødningsproducenters side. Da der ikke er nogen relevante myndigheder, der har fastslået, at EU-producenterne af UAN har været involveret i konkurrencebegrænsende praksis, afvises disse bemærkninger.

7.5. Konklusion vedrørende Unionens interesser

- (272) På baggrund af ovenstående og da der ikke blev fremsat andre bemærkninger, bekræftedes konklusionerne i betragtning 239–258 i forordningen om midlertidig told.

8. ENDELIGE ANTIDUMPINGFORANSTALTNINGER

- (273) På baggrund af konklusionerne om dumping, skade, årsagssammenhæng og Unionens interesser bør der indføres endelige antidumpingforanstaltninger for at hindre, at der forvoldes EU-erhvervsgrenen yderligere skade ved dumpingimport af den pågældende vare.

8.1. Foranstaltningernes form

- (274) Den eksporterende producent CFI hævdede, at en værditold ikke ville være hensigtsmæssig i den nuværende situation med stigende priser, da den ville resultere i et for højt beskyttelsesniveau og ikke tilskynde EU-producenterne til at reducere omkostningerne, øge priserne i Unionen unødigt og tilskynde Gazprom til fortsat at sælge gas på EU-markedet til urimelige priser. CFI hævdede derfor, at en eventuel told burde tage form af en mindstecif-benchmarkpris, ufortoldet, da den ville give EU-erhvervsgrenen et tilstrækkeligt beskyttelsesniveau uden at straffe landbrugssektoren i urimelig grad. Brugsersammenslutningerne AGPB og IFA anførte, at en mindesteimportpris ville være i overensstemmelse med Kommissionens praksis ⁽³⁶⁾ i tilfælde af prisstigninger efter undersøgelsesperioden og udgøre et sikkerhedsnet for EU-kunstgødningsindustrien og samtidig begrænse omkostningsbyrden for EU's landbrugere og skaden på EU-landbrugssektorens konkurrenceevne på eksportmarkederne.
- (275) I betragtning af undersøgelsesresultaterne vedrørende virkningen for brugerne konkluderede Kommissionen imidlertid, at foranstaltninger i form af en mindesteimportpris ikke ville være berettigede i det foreliggende tilfælde. Påstandene om en mindesteimportpris blev derfor afvist.
- (276) Den eksporterende producent MHTL krævede en specifik told i) i betragtning af de stigende priser på UAN efter undersøgelsesperioden; ii) for at begrænse eventuelle alvorlige virkninger for brugerne; og iii) fordi en specifik told pr. ton er mere hensigtsmæssig for ansøgeren, da importen fra den pågældende part kun finder sted gennem en forretningsmæssigt forbundet forhandler.
- (277) Kommissionen analyserede de gennemsnitlige importpriser for UAN i den betragtede periode, i undersøgelsesperioden og i perioden efter undersøgelsesperioden. Prisudsvingene var betydelige og skyldtes hovedsagelig de kraftige udsving i prisen på gas, som er den vigtigste råvare til produktion af UAN. I lyset af denne volatilitet i importpriserne på UAN er der en reel risiko for, at en værditold enten ikke er tilstrækkelig til at afhjælpe skaden, når priserne er lave, eller i urimelig grad rammer brugerindustrien, når priserne topper. Kommissionen konkluderede derfor, at en specifik told var mere hensigtsmæssig end en værditold på grund af de særlige omstændigheder i denne sag.
- (278) Efter den endelige fremlæggelse af oplysninger gjorde klageren, Grupa Azoty og Agropolychim, indsigelse mod foranstaltninger i form af en specifik told. I betragtning af, at EU-producenterne endnu ikke fuldt ud har genrejst sig, idet der tages hensyn til udsvingene i priserne på gas og UAN og i lyset af de trykkede UAN-priser i undersøgelsesperioden, fandt klageren en værditold mere hensigtsmæssig. Som forklaret i betragtning 276 er den høje prisvolatilitet netop en af hovedårsagerne til, at der skal fastsættes en specifik told. Påstanden blev derfor afvist.

⁽³⁶⁾ Parterne citerede Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) 2015/1953 af 29. oktober 2015 om indførelse af en endelig antidumpingtold på importen af visse kornorienterede fladvalsedede produkter af silicium-elektrisk stål med oprindelse i Folkerepublikken Kina, Japan, Republikken Korea, Den Russiske Føderation og Amerikas Forenede Stater (EUT L 284 af 30.10.2015, s. 109); Rådets forordning (EF) nr. 901/2001 af 7. maj 2001 om indførelse af en endelig antidumpingtold på importen af urinstof med oprindelse i Rusland (EFT L 127 af 9.5.2001, s. 11). Rådets gennemførelsesforordning (EU) nr. 457/2011 af 10. maj 2011 om indførelse af en endelig antidumpingtold på importen af melamin med oprindelse i Folkerepublikken Kina og om endelig opkrævning af den midlertidige antidumpingtold (EUT L 124 af 13.5.2011, s. 2, betragtning 62-65 og 76).

- (279) Efter den endelige fremlæggelse af oplysninger gentog AGPB og IFA, at Kommissionen, hvis den skulle indføre en endelig told, burde gøre det i form af en mindsteimportpris. Parterne fandt, at de relevante resultater i den nuværende undersøgelse var de samme som dem, der begrundede en sådan tilgang i en undersøgelse, som Kommissionen afsluttede i 2011 ⁽³⁷⁾. Vedrørende denne påstand, er det Kommissionens faste praksis at vurdere hver enkelt sag ud fra sine egne forudsætninger, selv om der kan findes lighedspunkter mellem undersøgelse. Som forklaret i betragtning 274 giver undersøgelsesresultaterne vedrørende virkningerne for brugerne i dette tilfælde ikke anledning til indførelse af en mindsteimportpris. Der mindes om, at priserne i undersøgelsesperioden var forholdsvis lave, og hvis der fastsættes en mindsteimportpris på dette grundlag, er der en reel risiko for, at foranstaltningerne ikke i tilstrækkelig grad vil beskytte EU-erhvervsgrenen mod den konstaterede skadevoldende dumping. Påstanden blev derfor afvist.

8.2. Endelige foranstaltninger

- (280) På grundlag af ovenstående fastsættes tolden til et fast beløb pr. ton UAN som vist nedenfor:

Land	Virksomhed	Dumpingmargen (%)	Skadesmargen (%)	Endelig toldsats (%)	Endelig fast toldsats — EUR pr. ton
Rusland	PJSC Acron	31,9	31,9	31,9	42,47
Rusland	Joint Stock Company »Azot«	20,0	20,0	20,0	27,77
Rusland	Joint Stock Company »Nevinnomyssky Azot«	20,0	20,0	20,0	27,77
Rusland	Alle andre virksomheder	31,9	31,9	31,9	42,47
Trinidad og Tobago	Methanol Holdings (Trinidad) Limited	55,8	16,2	16,2	22,24
Trinidad og Tobago	Alle andre virksomheder	55,8	16,2	16,2	22,24
Amerikas Forenede Stater	CF Industries Holdings, Inc.	37,3	23,9	23,9	29,48
Amerikas Forenede Stater	Alle andre virksomheder	37,3	23,9	23,9	29,48

- (281) De antidumpingtoldsatser for de enkelte virksomheder, der er anført i denne forordning, blev fastsat ud fra konklusionerne i denne undersøgelse. Som det fremgår af betragtning 35, 74 og 90 i forordningen om midlertidig told, var der i dette tilfælde udbredt samarbejdsvilje, da importen fra de samarbejdsvillige eksporterende producenter i de pågældende lande udgjorde den samlede eksport til Unionen i undersøgelsesperioden. Derfor blev restantidumpingtolden fastsat på niveauet for de samarbejdsvillige virksomheder.
- (282) En virksomhed kan anmode om, at dennes individuelle antidumpingtoldsatser anvendes, hvis den efterfølgende ændrer navnet på sin enhed. Anmodningen skal rettes til Kommissionen ⁽³⁸⁾. Anmodningen skal indeholde alle de relevante oplysninger, hvoraf det fremgår, at ændringen ikke påvirker virksomhedens ret til at drage fordel af den for virksomheden gældende told. Hvis ændringen af virksomhedens navn ikke påvirker dens ret til at anvende den toldsats, der gælder for den, offentliggøres der en meddelelse om navneændringen i Den Europæiske Unions Tidende.

8.3. Endelig opkrævning af den midlertidige told

- (283) I betragtning af de konstaterede dumpingmargener og den skade, der er forvoldt EU-erhvervsgrenen, bør de beløb, for hvilke der er stillet sikkerhed i form af den midlertidige antidumpingtold, som blev indført ved forordningen om midlertidig told, opkræves endeligt.

⁽³⁷⁾ Rådets gennemførelsesforordning (EU) nr. 457/2011 om indførelse af en endelig antidumpingtold på importen af melanin med oprindelse i Folkerepublikken Kina og om endelig opkrævning af den midlertidige told (EUT L 124 af 13.5.2011, s. 2).

⁽³⁸⁾ Europa-Kommissionen, Generaldirektoratet for Handel, Direktoratet H, Rue de la Loi 170, 1040 Bruxelles/Brussel, Belgien.

- (284) Med hensyn til importen fra Rusland og Trinidad og Tobago er den endelige told lavere end den midlertidige told. De beløb, der er stillet som sikkerhed, og som er højere end den endelige antidumpingtold på denne import, bør derfor frigives.

8.4. Tilbagevirkende kraft

- (285) Som anført i afsnit 1.2 gjorde Kommissionen import blandinger af urinstof og ammoniumnitrat, i vandig eller ammoniakalsk opløsning til genstand for registrering i løbet af perioden forud for fremlæggelsen af oplysninger, jf. grundforordningens artikel 14, stk. 5a.
- (286) I undersøgelsens endelige fase blev de oplysninger, der blev indsamlet i forbindelse med registreringen, vurderet. Kommissionen analyserede, om kriterierne vedrørende opkrævning af endelig told med tilbagevirkende kraft i henhold til grundforordningens artikel 10, stk. 4, var opfyldt.
- (287) Kommissionens analyse viste ingen væsentlig stigning i importen i de tre uger før fremlæggelsen af oplysninger i forhold til importen i undersøgelsesperioden. På et månedligt gennemsnitligt grundlag faldt importen fra de tre berørte lande fra 144 020 ton til 66 080 tun, došlo tedy k poklesu o 54 % (zdroj: upravené údaje Eurostatu včetně pro rata temporis). Uvedená podmínka podle čl. 10 odst. 4 písm. d) základního nařízení tedy není splněna.
- (288) Kommissionen konkluderede derfor, at opkrævningen med tilbagevirkende kraft af den endelige told for de tre uger, hvor importen blev registreret, ikke var berettiget i denne sag.

9. TILBUD OM TILSAGN

- (289) En russisk eksporterende producent («ansøgeren») afgav et frivilligt pristilsagn i overensstemmelse med grundforordningens artikel 8. Kommissionen bemærkede, at dette tilbud var blevet modtaget længe efter udløbet af den frist, der er fastsat i grundforordningens artikel 8, sammenholdt med grundforordningens artikel 20, som henviser til den endelige fremlæggelse af oplysninger.
- (290) Grundforordningens artikel 8 giver mulighed for under særlige omstændigheder at afgive (og godtage) pristilsagn efter udløbet af denne frist. Kommissionen analyserede imidlertid tilsagnet og fandt, at det af følgende grunde ville være umuligt at godtage tilbuddet.
- (291) Den foreslåede mindsteimportpris var ikke tilstrækkelig til at afhjælpe de skadelige virkninger af dumping. Tilbuddet var ikke i overensstemmelse med grundforordningens artikel 8. Ifølge grundforordningens artikel 8, stk. 1, tredje afsnit, bør mindsteimportprisen i tilbuddet om pristilsagn være på det niveau, der er nødvendigt for at afhjælpe den skade, der er påført EU-erhvervsgrenen. I næste afsnit i samme artikel hedder det, at artikel 7, stk. 2a-2d, bør finde anvendelse ved undersøgelsen af dette niveau.
- (292) Ansøgeren sælger desuden den pågældende vare via forretningsmæssigt forbundne virksomheder i Unionen, og nogle af de importerede varer forarbejdes yderligere i Unionen, før de sælges til ikke forretningsmæssigt forbundne parter. Ifølge Kommissionens oplysninger sælger en af disse forretningsmæssigt forbundne virksomheder desuden den undersøgte vare samt andre varer (dvs. kunstgødning) på EU-markedet, og det er sandsynligt, at disse andre varer sælges til de samme kunder.
- (293) Hvis den forretningsmæssigt forbundne part i Unionen og ansøgeren sælger den pågældende vare og andre varer til samme kunder i Unionen, kan priserne for disse transaktioner fastsættes således, at der kompenseres for de minimumsimportpriser, der indgår i tilsagnet. En sådan compensation ville dog ikke kunne identificeres ved overvågning af aktiviteter, idet prisstrukturen for de fleste af de varer, der produceres af den forbundne virksomhed

i Unionen, ikke stammer fra en offentligt tilgængelig kilde. Det kan derfor ikke vurderes, om de priser, kunderne betaler, svarer til værdien af varerne, eller om priserne indeholder en eventuel rabat, der skal kompensere for de transaktioner, der er omfattet af tilsagnet, og for hvilket der gælder en mindsteimportpris. Der er derfor stor risiko for krydskompensation med salg af UAN og andre varer til samme kunder.

- (294) Overvågningen af et sådant tilsagn ville derfor være umuligt at gennemføre i praksis.
- (295) Kommissionen sendte et brev til ansøgeren med en begrundelse for afvisningen af tilbuddet og gav ansøgeren mulighed for at fremsætte bemærkninger til beslutningen. Kommissionen modtog bemærkninger fra ansøgeren om det for sent indgivne tilbud i forbindelse med proceduren, om niveauet for mindsteimportprisen og om den praktiske gennemførelse af tilsagnet.
- (296) Ansøgeren hævdede, at tilbuddet blev indgivet inden for fristen for at fremsætte bemærkninger til den supplerende endelige fremlæggelse af oplysninger, jf. grundforordningens artikel 20, stk. 5. Tilbuddet skulle imidlertid have været sendt inden for fristen for at fremsætte bemærkninger til den endelige fremlæggelse af oplysninger og ikke til den frist, der var fastsat for den supplerende endelige fremlæggelse af oplysninger. Kommissionen afviste derfor påstanden.
- (297) I sine bemærkninger var sagsøgeren ikke enig i Kommissionens konklusion om, at minimumsimportprisen var for lav, og foreslog et kvantitativt loft kombineret med mindsteimportprisen. Som anført i betragtning 290 bør artikel 7, stk. 2a-2d, finde anvendelse ved undersøgelsen af, om minimumsimportprisen ville være tilstrækkelig til at afhjælpe den skadevoldende dumping, og påstanden bør derfor afvises.
- (298) Ansøgeren tilbød minimumspriser for de øvrige varer, som virksomheden sælger på EU-markedet. Dette ville imidlertid medføre en tung overvågningsbyrde, og Kommissionen var derfor fortsat af den opfattelse, at det ville være umuligt at overvåge det foreslåede tilsagn.
- (299) Ansøgeren sendte en revideret udgave af tilsagnet på et meget sent tidspunkt i proceduren. Selv om ansøgeren tilbød en mindsteimportpris på et niveau, der var nødvendigt for at afhjælpe den skade, der er påført EU-erhvervsgrenen, fandt Kommissionen stadig, at overvågningen af et sådant tilsagn ikke var praktisk mulig og ikke kunne gennemføres af de grunde, der er anført i betragtning 291, 292 og 297, og afviste derfor det endelige tilbud.

10. AFSLUTTENDE BESTEMMELSE

- (300) I henhold til artikel 109 i forordning (EU) 2018/1046 ⁽³⁹⁾ bør den rente, der skal betales ved tilbagebetalingen af et beløb på grundlag af en dom afsagt af Den Europæiske Unions Domstol, være den sats, som Den Europæiske Centralbank anvender på sine vigtigste refinansieringstransaktioner, og som offentliggøres i Den Europæiske Unions Tidende, C-udgaven, den første kalenderdag i hver måned.
- (301) Foranstaltningerne i denne forordning er i overensstemmelse med udtalelse fra det udvalg, der er nedsat ved grundforordningens artikel 15, stk. 1 —

VEDTAGET DENNE FORORDNING:

Artikel 1

1. Der indføres en endelig antidumpingtold på importen af blandinger af urinstof og ammoniumnitrat, i vandig eller ammoniakalsk opløsning, i øjeblikket henhørende under KN-kode 3102 80 00, med oprindelse i Rusland, Trinidad og Tobago samt Amerikas Forenede Stater.

⁽³⁹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU, Euratom) 2018/1046 af 18. juli 2018 om de finansielle regler vedrørende Unionens almindelige budget, om ændring af forordning (EU) nr. 1296/2013, (EU) nr. 1301/2013, (EU) nr. 1303/2013, (EU) nr. 1304/2013, (EU) nr. 1309/2013, (EU) nr. 1316/2013, (EU) nr. 223/2014, (EU) nr. 283/2014 og afgørelse nr. 541/2014/EU og om ophævelse af forordning (EU, Euratom) nr. 966/2012 (EUT L 193 af 30.7.2018, s. 1).

2. Antidumpingtolden fastsættes til følgende faste beløb pr. ton for importen af den i stk. 1 beskrevne vare fremstillet af følgende virksomheder:

Land	Virksomhed	Fast toldbeløb (EUR pr. ton)	Taric-tillægskode
Rusland	PJSC Acron	42,47	C500
Rusland	Joint Stock Company »Azot«	27,77	C501
Rusland	Joint Stock Company »Nevinnomyssky Azot«	27,77	C504
Rusland	Alle andre virksomheder	42,47	C999
Trinidad og Tobago	Methanol Holdings (Trinidad) Limited	22,24	C502
Trinidad og Tobago	Alle andre virksomheder	22,24	C999
Amerikas Forenede Stater	CF Industries Holdings, Inc.	29,48	C503
Amerikas Forenede Stater	Alle andre virksomheder	29,48	C999

3. Anvendelsen af de individuelle toldsats, der er anført for virksomhederne i stk. 2, er betinget af, at der fremlægges en gyldig handelsfaktura for medlemsstaternes toldmyndigheder; handelsfakturaen skal indeholde en erklæring, der er dateret og underskrevet af én af de ansatte i den enhed, der har udstedt handelsfakturaen, med angivelse af den pågældendes navn og funktion og med følgende ordlyd: »Undertegnede bekræfter, at den (mængde) af (den pågældende vare), der er solgt til eksport til Den Europæiske Union, og som er omfattet af denne faktura, er fremstillet af (virksomhedens navn og adresse) (Taric-tillægskode) i [det pågældende land]. Jeg erklærer, at oplysningerne i denne faktura er fuldstændige og korrekte.« Hvis der ikke fremlægges en sådan faktura, anvendes den toldsats, der gælder for alle andre virksomheder.

4. De gældende bestemmelser vedrørende told finder anvendelse, medmindre andet er fastsat.

Artikel 2

De beløb, for hvilke der er stillet sikkerhed i form af den midlertidige antidumpingtold, som blev indført ved Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) 2019/576, opkræves endeligt. De beløb, for hvilke der er stillet sikkerhed ud over den endelige antidumpingtold, frigives.

Artikel 3

Der opkræves ikke en endelig antidumpingtold med tilbagevirkende kraft på den registrerede import. Data indsamlet i overensstemmelse med artikel 1 i Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) 2019/455 opbevarer ikke længere.

Artikel 4

Denne forordning træder i kraft dagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 8. oktober 2019.

På Kommissionens vegne
Jean-Claude JUNCKER
Formand